

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.5.2018
COM(2018) 302 final

2018/0152 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EG) nr 810/2009, förordning (EU) 2017/2226, förordning (EU) 2016/399, förordning XX/2018 [förordning om interoperabilitet] och beslut 2004/512/EG och om upphävande av rådets beslut 2008/633/RIF

{SEC(2018) 236 final} - {SWD(2018) 195 final} - {SWD(2018) 196 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Bakgrund till förslaget

Informationssystemet för viseringar (VIS)¹ har sedan 2011 fungerat som den tekniska lösning som underlättar viseringsförfarandena för kortare vistelse och hjälper viserings-, asyl- och migrationsmyndigheter att snabbt och effektivt kontrollera nödvändig information om tredjelandsmedborgare som behöver visering för resor till Europeiska unionen (EU). VIS sammanlänkar medlemsstaternas konsulat runt om i världen och alla deras gränsövergångsställen vid de yttre gränserna. I systemet görs biometrisk matchning, framför allt av fingeravtryck, i identifierings- och kontrollsyfte.

Liksom anges i kommissionens meddelande *Anpassning av den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar*² är EU:s gemensamma viseringspolitik³ en väsentlig del av Schengenregelverket. Viseringspolitiken är och bör förbli ett sätt att underlätta turism och affärsverksamhet, samtidigt som den bör fungera som ett verktyg för att förebygga säkerhetshot och risker för irreguljär migration till EU. Grundprinciperna för handläggningen av viseringsansökningar har inte setts över sedan viseringskodexen⁴ trädde i kraft 2010 och VIS togs i drift 2011, trots att den situation som råder när viseringspolitiken genomförs har förändrats drastiskt. De senaste årens migrations- och säkerhetsutmaningar har medfört att den politiska debatten om Schengenområdet i allmänhet och viseringspolitiken i synnerhet har förändrats och att EU har blivit tvunget att omvärdera balansen mellan migrations- och säkerhetsfrågor, ekonomiska överväganden och allmänna yttre förbindelser.

Redan i sitt meddelande om bevarande och stärkande av Schengen⁵ slog kommissionen fast att gränsöverskridande hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten blir en fråga av gemensamt intresse i ett område utan kontroller vid de inre gränserna. Avsaknaden av kontroller vid de inre gränserna har åtföljts av åtgärder på andra områden, såsom yttre gränser, viseringspolitik, Schengens informationssystem (SIS), uppgiftsskydd, polissamarbete, straffrättsligt samarbete och narkotikapolitik.

Den påtagliga tekniska utvecklingen ger samtidigt nya möjligheter att förenkla viseringshandläggningen både för de sökande och för konsulaten. Eftersom VIS är en viktig komponent i regelverket för viseringspolitiken kompletterar detta förslag kommissionens senaste förslag om ändring av viseringskodexen, vilket lades fram den 14 mars 2018⁶. VIS utgör en integrerad del av kommissionens strategi för att hantera gräns-, migrations- och säkerhetsrelaterade uppgifter. Syftet med systemet är att se till att gränskontrolltjänstemän, brottsbekämpande

¹ Inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

² COM(2018) 251 final.

³ I den gemensamma viseringspolitiken ingår flera harmoniserade regler avseende olika aspekter: i) de gemensamma viseringsförteckningarna över de länder vars medborgare behöver visering för resor till EU och de länder vars medborgare är undantagna från detta krav, ii) viseringskodexen, där förfaranden och villkor fastställs för utfärdande av viseringar för kortare vistelse, iii) den enhetliga utformningen av viseringsmärket, och iv) Informationssystemet för viseringar (VIS), där alla viseringsansökningar och medlemsstaternas beslut finns registrerade, bl.a. sökandenas personuppgifter, fotografier och fingeravtryck.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁵ COM(2017) 570 final.

⁶ COM(2018) 252 final, 14.3.2018.

tjänstemän, immigrationstjänstemän och rättsliga myndigheter får den information som de behöver för att bättre skydda EU:s yttre gränser, hantera migrationen och förbättra den inre säkerheten för samtliga medborgare. I december 2017 föreslog kommissionen regler om interoperabilitet mellan EU:s informationssystem⁷ för ett smartare och mer effektivt samarbete mellan dessa.

I 2016 års förordning om ett in- och utresesystem⁸ slogs det fast att in- och utresesystemet och VIS kan vara fullkomligt interoperabla när det gäller att ge en fullständig bild av tredjelandsmedborgares historik när det gäller viseringsansökningar genom tillförsel av uppgifter om hur medborgarna använt sina viseringar. Förslaget om att inrätta en ram för interoperabilitet mellan EU:s informationssystem om gränser och viseringar ändrar VIS-förordningen så att VIS blir en del av den gemensamma plattformen, tillsammans med in- och utresesystemet och EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), utifrån vilket interoperabilitet ska skapas. Den detektor för multipla identiteter (MID) som infördes genom förslaget om interoperabilitet kommer att göra det lättare att upptäcka multipla identiteter och bekämpa identitetsbedrägerier. Detektorn ska automatiskt underrätta den viseringsmyndighet som behandlar en ansökan om sökanden är känd under olika identiteter så att myndigheten kan vidta lämpliga åtgärder. Så snart de nya informationssystemen har tagits i drift och interoperabilitet mellan dem har säkerställts, kommer tjänstemän som handlägger viseringar att få avsevärt större möjligheter att göra snabba bakgrundskontroller av sökandena. Genom den europeiska sökportalen (ESP) kommer man att kunna få resultat från olika system genom en enda sökning. Detta kommer att bidra till en ökad säkerhet inom området utan inre gränskontroller. Lagstiftningen om viseringsförfarandet måste ändras för att detta mål ska nås. Ändringarna bör i synnerhet innefatta en skyldighet för viseringsmyndigheter att automatiskt konsultera MID liksom andra databaser när de gör säkerhets- och migrationsrelaterade bedömningar av tredjelandsmedborgare som ansöker om visering för kortare vistelse.

En informationslucka på EU-nivå har konstaterats när det gäller handlingar som innebär att tredjelandsmedborgare får vistas i Schengenområdet i mer än 90/180 dagar: viseringar för längre vistelse, uppehållstillstånd och uppehållskort (slutrapporten från expertgruppen för informationssystem och interoperabilitet⁹ av den 17 maj 2017¹⁰). Rådet¹¹ uppmanade kommissionen att företa en genomförbarhetsstudie om inrättandet av en central EU-databas med information om viseringar för längre vistelse, uppehållskort och uppehållstillstånd. Studien¹² slutfördes i september 2017, och den slutsats som drogs var att en databas som ingår i VIS skulle vara den mest genomförbara lösningen när det gäller it-säkerhet, praktisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet. En uppföljningsstudie gjordes om nödvändigheten av och proportionaliteten i att utöka VIS till att inbegripa uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållshandlingar.¹³

Utöver det interoperabilitetsarbete som inleddes i april 2016 för att skapa starkare och smartare informationssystem för gränser och säkerhet, gjordes en allmän utvärdering av VIS 2016¹⁴. Utvärderingen var framför allt inriktad på systemets ändamålsenlighet, effektivitet och mervärde för

⁷ COM(2017) 793 final.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 om inrättande av ett in- och utresesystem av den 30 november 2017 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

⁹ Expertgruppen inrättades av kommissionen i juni 2017 som ett rådgivande organ för att förbättra EU:s uppgiftshanteringsstruktur för gränskontroll och säkerhet. Slutrapporten antogs den 11 maj 2017.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=32600&no=1>

¹¹ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10151-2017-INIT/sv/pdf>

¹² [https://ec.europa.eu/home-](https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/docs/pages/201709_ibm_feasibility_study_final_report_en.pdf)

[affairs/sites/homeaffairs/files/docs/pages/201709_ibm_feasibility_study_final_report_en.pdf](https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/docs/pages/201709_ibm_feasibility_study_final_report_en.pdf)

¹³ Kompletterande studie *Legal analysis on the necessity and proportionality of extending the scope of the Visa Information System (VIS) to include data on long stay visas and residence documents* (2018).

¹⁴ COM(2016) 655 final.

EU. Det konstaterades att VIS uppfyller sina mål och fyller sin funktion och att det fortfarande är ett av de mest avancerade systemen i sitt slag, men att nya utmaningar när det gäller visering, gränsförvaltning och migrationshantering innebär att systemet måste vidareutvecklas på en rad specifika områden.

Den 17 april 2018 lade kommissionen fram ett förslag¹⁵ om säkrare uppehållskort för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till EU-medborgare. Enligt detta förslag måste inte sådana uppehållskort inkluderas i VIS.

- **Gällande bestämmelser**

VIS inrättades genom beslut 2004/512/EG och dess syfte, funktioner och ansvarsområden anges i förordning (EG) nr 767/2008 (VIS-förordningen). I förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 (viseringskodexen) anges reglerna för registrering av biometriska kännetecken i VIS. I rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 fastställs därför villkoren för att medlemsstaternas utsedda myndigheter och Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning (Europol) ska ges åtkomst till VIS för sökningar i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott.

Detta förslag ska inte påverka tillämpningen av direktiv 2004/38/EG¹⁶. Förslaget ska inte i något avseende ändra direktiv 2004/38/EG.

- **Syfte med förslaget**

De allmänna syftena med detta initiativ är i linje med de fördragsbaserade målen att förbättra säkerheten inom EU och vid dess gränser, främja legitima resenärers rätt att passera de yttre gränserna samt fritt röra sig och vistas inom området utan inre gränskontroller och att underlätta förvaltningen av Schengenområdet yttre gränser. Närmare redogörelser för dessa syften finns i den europeiska migrationsagendan och i efterföljande meddelanden, däribland meddelandet om bevarande och stärkande av Schengen¹⁷, meddelandet *Europeiska säkerhetsagendan*¹⁸, kommissionens lägesrapporter om utvecklingen mot en effektiv och genuin säkerhetsunion och meddelandet *Anpassning av den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar*¹⁹.

De specifika syftena med detta förslag är följande:

- (1) Att underlätta **förfarandet för viseringsansökan**.
- (2) Att underlätta och stärka kontrollerna vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium.
- (3) Att förbättra den inre säkerheten i Schengenområdet genom att underlätta utbytet av information mellan medlemsstaterna om tredjelandsmedborgare som innehar viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd.

¹⁵ COM(2018) 212 final.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹⁷ COM(2017) 570 final.

¹⁸ COM(2015) 185 final.

¹⁹ COM(2018) 251 final.

Ett antal underordnade mål eftersträvas också:

- (4) Att underlätta migrationsmyndigheternas och de brottsbekämpande myndigheternas identitetskontroller av tredjelandsmedborgare på en medlemsstats territorium.
- (5) Att göra det lättare att **identifiera försvunna personer**.
- (6) Att **vara till hjälp vid identifiering och återvändande** av personer som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium.
- (7) Att hjälpa **brottsbekämpande myndigheter att få tillgång till** uppgifter om personer som ansöker om och innehar viseringar för kortare vistelse (vilket redan är möjligt enligt gällande regler) och även om innehavare av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, om så krävs för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra allvarlig brottslighet och terrorism, samtidigt som man säkerställer ett omfattande uppgifts- och integritetsskydd.
- (8) Att samla in statistik som stöd för en evidensbaserad migrationspolitik i EU.

2. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

En Refit-utvärdering²⁰ av VIS genomfördes 2016 och ledde till en rad rekommendationer om hur systemets funktion kan förbättras. Dessa rekommendationer låg till grund för detta förslag.

På det hela taget visade VIS-utvärderingen att systemet lever upp till sina mål på ett effektivt sätt. Den visade dock att det finns ett behov av att vidareutveckla VIS för att det bättre ska leva upp till de nya utmaningar som viserings-, gräns- och säkerhetspolitiken innebär. Detta skulle kunna ske genom att man kopplar samman befintliga och framtida it-system och undersöker hur uppgifter om viseringar för längre vistelse, inklusive biometriska uppgifter, kan registreras i VIS. Utvärderingen visade även att förbättringar behövs, särskilt när det gäller övervakningen av uppgifters kvalitet och framtagandet av statistik.

De flesta av de problem som konstaterades i utvärderingen var av teknisk karaktär och kan användas för att ytterligare anpassa systemet genom de nya lagstiftningsförslag som lagts fram på detta område. De handlar framför allt om

- 1) att förbättra uppgifters kvalitet,
- 2) att integrera VISMail-funktionen i VIS,
- 3) att centralisera samråds- och representationsfunktionerna,
- 4) att ge stöd för ansiktsgenkänning eller användning av latent fingeravtryck, och
- 5) att inrätta en rapporterings- och statistikmotor som baseras på VIS-uppgifter.

²⁰ COM(2016) 655, SWD(2016) 327 och SWD(2016) 328.

Mellan oktober 2016 och juli 2017 genomförde Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) en studie om alla de tekniska effekter som VIS-utvärderingen förväntas ge. Därför behövdes ingen utförlig analys av de tekniska förbättringarnas påverkan.

Flera problem som identifierades i utvärderingen kräver dock inte bara en teknisk analys, utan även en analys av möjliga lösningar för att åtgärda problemen och konsekvenser av dessa:

- Svårigheterna med att fullfölja förfaranden för att återsända irreguljära migranter till deras hemländer om resehandlingar saknas.
- Riskerna med irreguljär migration och viseringsbedrägerier, framför allt människohandel och annat utnyttjande av barn under 12 år, när de ansöker om visering.
- Svårigheterna för gräns- och migrationsmyndigheter att kontrollera viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd samt innehavarna av dessa.
- Bristen på information vid kontroller av eventuell irreguljär migration och säkerhetsrisker vid handläggning av viseringsansökningar.
- Behovet att överväga möjligheten att automatiskt konsultera andra databaser inom området för säkerhet och gränser vid handläggning av viseringar. I detta sammanhang bör hänsyn tas till den utveckling som har skett sedan 2016 års utvärdering av EU:s informationssystem för gränsförvaltning och säkerhet, och överensstämmelse bör säkerställas med nyligen antagna kommissionsförslag (in- och utresesystemet) samt ny utveckling och nya system som föreslagits (förslaget till omarbetad Eurodacförordning, Etias, Ecris-TCN-systemet och interoperabilitet).

• Samråd med berörda parter

I bilaga 2 till den åtföljande konsekvensbedömningen finns en utförlig redogörelse av samrådet med berörda parter. Kommissionen beställde tre oberoende studier: en om genomförbarheten, nödvändigheten och proportionaliteten av en sänkt minimiålder för fingeravtryck på barn i viseringsförfarandet och om lagring av en kopia av sökandens resehandlingar i VIS samt två studier om genomförbarheten av och om nödvändigheten och proportionaliteten i att utvidga VIS till att även omfatta uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållshandlingar (dvs. uppehållstillstånd och uppehållskort). Inom ramen för studierna gjordes även riktade samråd med alla berörda parter, inklusive nationella myndigheter som har befogenhet att föra in, ändra, radera eller konsultera uppgifter i VIS, nationella myndigheter med ansvar för migration och återvändande, barnskyddsmyndigheter, polismyndigheter och myndigheter med ansvar för människohandelsrelaterade frågor, myndigheter med ansvar för konsulära frågor och nationella myndigheter med ansvar för kontroller vid yttre gränsövergångsställen. Dessutom rådfrågades flera olika myndigheter i tredjeländer och icke-statliga organisationer som arbetar med barns rättigheter.

Under 2017 och 2018 genomförde kommissionen två offentliga samråd. Det första pågick mellan den 17 augusti 2017 och den 9 november 2017 och handlade om en sänkt minimiålder för fingeravtryck på barn i viseringsförfarandet. Det andra samrådet pågick mellan den 17 november 2017 till den 9 december 2018 och handlade om en utvidgning av VIS så att det även skulle omfatta uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållshandlingar.

Europeiska datatillsynsmannen (EDPS) lämnade sina synpunkter på frågan om en sänkt minimiålder för fingeravtryck på barn den 9 november 2017 och på frågan om en utvidgning av VIS

så att det även skulle omfatta uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållshandlingar den 9 februari 2018.

EDPS och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) lämnade sina synpunkter om olika delar av förslaget under riktade intervjuer som ingick i de samråd med berörda parter som genomfördes inför konsekvensbedömningen.

• **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning²¹ genomfördes 2018, där fokus låg på de frågor som krävde ytterligare bedömning för utarbetandet av detta förslag. Den baserades på tre oberoende studier som kommissionen lade ut på entreprenad och lät genomföra 2017 och 2018. Hänsyn har även tagits till resultaten av eu-LISA:s studie om den tekniska genomförbarheten av all möjlig utveckling av VIS, vilken genomfördes i november 2016 och februari 2017, och genomförbarhetsstudien om integrerad gränsförvaltning för personer som inte har registrerats i in- och utresesystemet (Etias-studien).

I konsekvensbedömningen undersöktes olika alternativ när det gäller följande:

- Att inkludera en digital kopia av resehandlingen i VIS (på ett centraliserat eller decentraliserat sätt), med två underalternativ: med lagring av enbart sidan med personuppgifter eller av alla sidor som använts i sökandens resehandling.
- Att sänka åldern för att ta fingeravtryck på barn, med två underalternativ: en sänkning av åldern för att ta fingeravtryck till sex år eller så att alla barn omfattas oavsett ålder.
- Att inkludera uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållshandlingar i VIS, med lagstiftningsalternativ som en ytterligare harmonisering av och ett stärkt skydd för viseringar för längre vistelse och uppehållshandlingar; att sammanlänka nationella databaser så att alla medlemsstater kan söka i varandras nationella databaser, och att inkludera handlingar i VIS med eller utan uppgifter om ansökningar som har fått avslag.
- Att se till att automatiska migrations- och säkerhetskontroller görs mot tillgängliga databaser.

Detta förslag följer de rekommenderade alternativen i konsekvensbedömningen när det gäller den första åtgärden (lagring av resehandlingens sida med personuppgifter), den andra åtgärden (en sänkning av åldern för att ta fingeravtryck på barn till sex år) och den fjärde åtgärden ovan. När det gäller inkluderingen av viseringar för längre vistelse och uppehållshandlingar i VIS, omfattar förslaget inte uppgifter om uppehållskort som utfärdas till familjemedlemmar till EU-medborgare som har rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten, med tanke på de rättigheter som dessa tredjelandsmedborgare har till följd av sin familjeanknytning till EU-medborgaren. Det förslag som kommissionen lade fram den 17 april 2018 har dessutom lett till att sådana uppehållskort blivit säkrare.

Nämnden för lagstiftningskontroll granskade utkastet till konsekvensbedömning och avgav ett positivt yttrande den 23 april 2018.

²¹ SWD(2018) 195.

- **Sammanfattning av de föreslagna åtgärderna**

Ändamålet, funktionerna och ansvarsfördelningen för VIS måste fastställas närmare så att hänsyn tas till en utbyggnad av systemet till uppgifter om innehavare av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd. VIS måste också byggas ut så att kategorierna av uppgifter om ansökningar om viseringar för kortare vistelse inbegriper lagade kopior av resehandlingar. Vidare måste VIS förse med nya funktioner som en databas för rapportering och statistik eller VISMail²². Detta innebär att det krävs en ändring av reglerna i viseringskodexen om förfarandet för handläggning av viseringsansökningar. Medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europols rätt till åtkomst har fastställts genom rådets beslut 2008/633/RIF. Genom detta beslut, som antogs före Lissabonfördraget, reglerades de brottsbekämpande myndigheternas åtkomst inom ramen för den tidigare ”tredje pelaren” i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Eftersom denna ”tredje pelare” inte längre existerar som sådan i de befintliga fördragen, anser kommissionen att det nuvarande förslaget ger möjlighet till en integrering av beslutets innehåll i VIS-förordningen. Eftersom VIS kommer att utvidgas till att omfatta uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd kommer eu-LISA att få ansvaret för att vidareutveckla och sköta den operativa förvaltningen av systemet.

Därför måste ändringar göras i förordning (EG) nr 810/2009 (viseringskodexen), förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EU) 2017/2226 (förordningen om in- och utresesystemet), förordning (EU) XX [förordningen om interoperabilitet] och förordning (EU) 2016/399 (kodexen om Schengengränserna).

De viktigaste målen med förslaget kan sammanfattas på följande sätt:

Att fylla kvarvarande informationsbrister i fråga om gränser och säkerhet: inkludering av viseringar för längre vistelse samt uppehållshandlingar i VIS

Expertgruppen påpekar i sin slutrapport²³ att det finns en informationsbrist på EU-nivå gällande handlingar som innebär att tredjelandsmedborgare får stanna i en viss EU-medlemsstat i mer än 90 dagar under en 180-dagarsperiod²⁴. För närvarande samlas det inte in några uppgifter om sådana handlingar och deras innehavare, och uppgifterna kan inte kontrolleras i något av EU:s stora it-system på området för gränser och säkerhet (bortsett från i SIS, i viss mån). Medlemsstaterna anser att dagens hantering av dessa handlingar kan hämma gränspassagen för tredjelandsmedborgare och deras efterföljande fria rörlighet inom området utan inre gränskontroller.

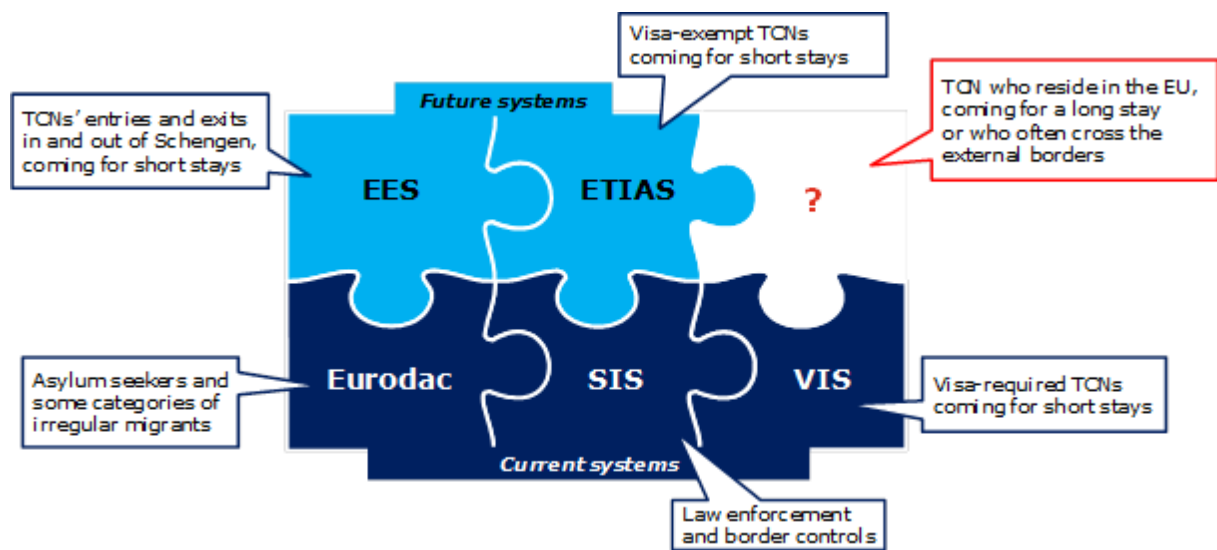
Tredjelandsmedborgare som kommer till EU för en längre vistelse är den enda grupp av tredjelandsmedborgare som inte omfattas av något av EU:s stora it-system (liksom framgår av figuren nedan). Genom att inkludera viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd i VIS skulle man kunna säkerställa att information om sådana handlingar och deras innehavare tas med i ett av EU:s stora it-system och enligt samma regler som för handlingar som utfärdas till dem, antingen utan krav om visering (uppgifterna finns redan i Etias och i in- och utresesystemet) eller

²² Enligt artikel 16 i förordning (EG) nr 767/2008 är VISMail en mekanism för informationsutbyte och samråd mellan medlemsstaternas centrala myndigheter, på grundval av VIS-infrastrukturen.

²³ Expertgruppen inrättades av kommissionen i juni 2017 som ett rådgivande organ för att förbättra EU:s uppgiftshanteringsstruktur för gränskontroll och säkerhet. Slutrapporten antogs den 11 maj 2017.

²⁴ Till exempel viseringar för längre vistelse och uppehållshandlingar (samlingsbegrepp för uppehållstillstånd och uppehållskort).

med krav om visering (tredjelandssmedborgare som kommer för en kortare vistelse, vars uppgifter redan finns i VIS och i in- och utresesystemet). På så sätt kommer andra myndigheter i medlemsstaterna än den utfärdande myndigheten att kunna kontrollera handlingen och innehavaren vid gränsen eller på det egna territoriet.

VIS underlättar ett systematiskt och bättre utbyte av information mellan medlemsstaterna om tredjelandssmedborgare som innehar visering för längre vistelse och uppehållstillstånd, och därför skulle VIS bidra till en bättre säkerhet inom Schengenområdet. Om register över viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd förs i ett centralt system och görs tillgängliga för alla berörda myndigheter i medlemsstaterna, kommer varje medlemsstat att kunna göra en mer noggrann och opartisk bedömning av säkerhetsriskerna utifrån registren i systemet när de kontrollerar innehavarna vid gränsövergångsställen och på medlemsstaternas territorium.

Om dessa handlingar inkluderas i ett centralt system kommer det dessutom att bli lättare att upptäcka bedrägerier där autentiska handlingar erhålls med falska bakomliggande dokument.

Genom att främja ett bättre och systematiskt informationsutbyte mellan medlemsstaterna skulle man också minimera den administrativa bördan och övervinna språkbarriärer vid kontakt med andra medlemsstater för att kontrollera äktheten i en handling som uppvisats av en tredjelandssmedborgare.

Vid beslut om utfärdande eller förlängning av en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd kommer en rad automatiska kontroller att göras med hjälp av kompatibilitetsverktygen (ESP) för att se om en EU- eller Interpoldatabas innehåller några bevis för att personen i fråga skulle kunna utgöra ett hot mot säkerheten i någon medlemsstat. Den medlemsstat som utfärdar handlingen kommer att behöva följa upp alla träffar i enlighet med befintlig EU-lagstiftning och nationell lagstiftning.

Bättre kontroller vid viseringshandläggning tack vare interoperabilitet

Enligt de nuvarande reglerna måste konsulat endast kontrollera resande som omfattas av viseringstvång inom ramen för SIS för att avgöra om en viseringssökande omfattas av ett inreseförbud. Det finns för närvarande ingen skyldighet att kontrollera viseringssökande i andra

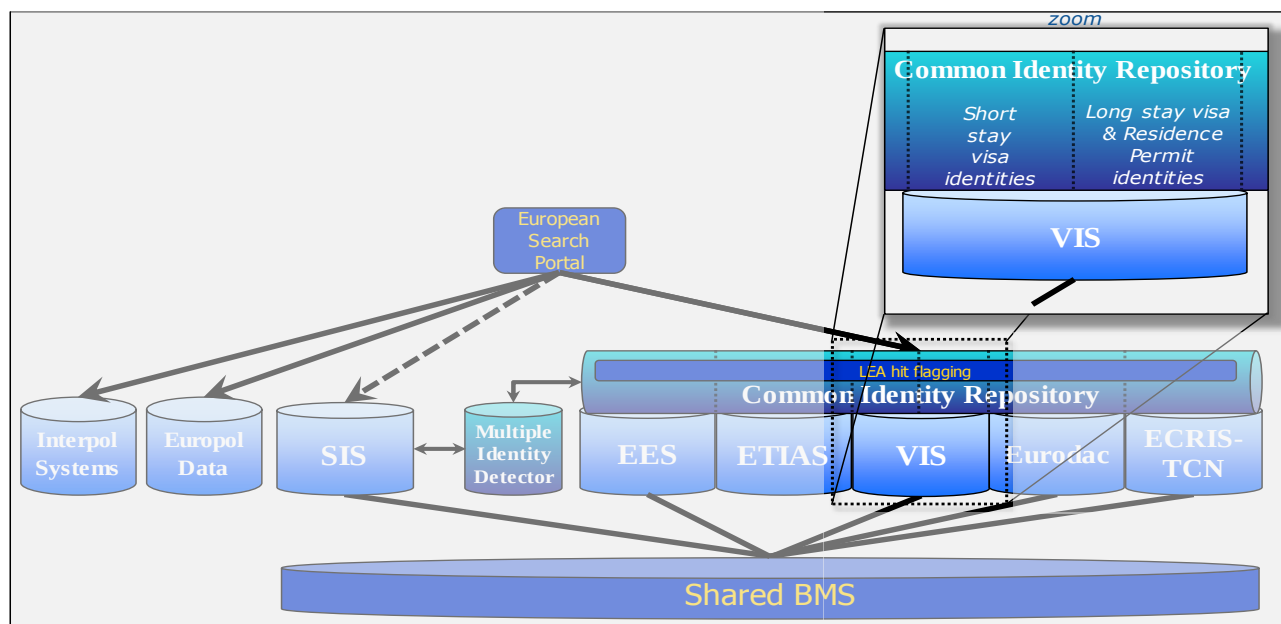
tillgängliga databaser (t.ex. Eurodac) eller i Interpols databaser över stulna och förkomna resehandlingar och resehandlingar som är föremål för ett meddelande.²⁵

När den europeiska sökportalen har inrättats kommer behöriga myndigheter – inklusive viseringshandläggande myndigheter – att kunna göra en enda sökning och få resultat från alla de system som de får ha åtkomst till (inklusive Eurodac, in- och utresesystemet och Ecris-TCN-systemet) i stället för söka i varje enskilt system. Tack vare ESP kommer det att bli lättare att upptäcka säkerhetsrisker och risker för irreguljär migration under viseringsförfarandet genom att viseringstjänstemän kan göra snabba och effektiva bakgrundskontroller av viseringssökande.

Tanken med interoperabilitetsförslaget är också att det ska vara lättare att upptäcka multipla identiteter och motverka identitetsbedrägeri. Genom interoperabilitetsfunktionen underrättas den handläggande viseringsmyndigheten automatiskt om sökanden är känd under andra identiteter, och den kommer då att kunna vidta lämpliga åtgärder.

Eftersom VIS också omfattas av den rättsliga ramen för interoperabilitet har tekniska möjligheter uppstått så att godkända användare faktiskt kan kommunicera med varandra via olika databaser på ett snabbt, enhetligt och systematiskt sätt. Det faktum att viseringsmyndigheter får göra automatiska kontroller mot andra databaser med hjälp av ESP innebär att detta är första gången som ramverket för interoperabilitet har tillämpats i praktiken.

När de uppgifter som sökandena inlämnat kontrolleras och bedöms kommer VIS automatiskt att söka efter respektive ansökan i vart och ett av ovannämnda system.

Utöver automatiska sökningar i andra databaser kommer särskilda riskindikatorer att användas vid viseringshandläggningen. Indikatorerna kommer att innehålla dataanalys samt särskilda värden som tillhandahållits av medlemsstaterna och statistik från andra relevanta gränsförvaltnings- och säkerhetsdatabaser. På så sätt skulle riskbedömningarna förbättras och dataanalysmetoden kunna tillämpas. Riskindikatorerna skulle inte innehålla några personuppgifter och skulle grundas på

²⁵ Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och databasen för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (TDAWN) innehåller uppgifter om resehandlingar kopplade till personer som är föremål för ett Interpolmeddelande.

statistik och uppgifter från medlemsstaterna om hot, onormalt många avslag eller personer som överskridit den tillåtna vistelsen bland vissa kategorier av tredjelandsmedborgare samt folkhälsorisker.

Införandet av systematiska säkerhets- och migrationskontroller i anslutning till VIS-uppgifter bygger på de vinster som ramverket för interoperabilitet har gett.

Att göra det enklare att identifiera försvunna personer

Det kan uppstå situationer där personer har intresse av att bli identifierade – eftersom de har tappat bort sig, försvunnit eller identifierats som offer för människohandel. Polismyndigheten får identifiera en person med biometriska uppgifter som hämtats om personen i fråga vid en identitetskontroll i enlighet med ramverket för interoperabilitet, om den nationella lagstiftningen tillåter detta. En sådan tillgång till uppgifter skulle dock inte vara tillräckligt effektiv under de särskilda omständigheter som beskrivs ovan. Brottsbekämpande myndigheter bör därför få snabb tillgång till uppgifterna i VIS för att personen ska kunna identifieras på ett snabbt och tillförlitligt sätt, utan att behöva uppfylla alla förhandsvillkor och ytterligare skyddsåtgärder för åtkomst för brottsbekämpande ändamål.

Att åtgärda kvarvarande informationsbrister i fråga om handläggningen av viseringar för kortare vistelse: en sänkning av åldern för tagning av sökandes fingeravtryck och lagring av kopior av resehandlingar i VIS till förmån för återvändandeförfaranden

- *En sänkning av åldern för tagning av fingeravtryck på barn från tolv till sex år*

Genom denna åtgärd kommer tjänstemän att kunna verifiera barnets identitet i förfarandet för viseringsansökningar. Vidare kommer kontroller att kunna göras när barnet passerar en yttre gräns. Åtgärden kommer att möjliggöra en säker identifiering av barn och kommer därför dessutom att leda till ett bättre skydd för barn och bidra till kampen mot människohandel och irreguljär migration, med hänsyn tagen till barnets bästa. Ytterligare skyddsåtgärder införs för att se till att barnets bästa värnas under hela handläggningen av viseringsansökningar och vid eventuell senare användning av barnens uppgifter.

Fingeravtryck ska tas från varje viseringssökande från och med sex års ålder, vilket innebär att gruppen av personer som ansöker om viseringar för kortare vistelse utökas genom tillägg av personer i åldersgruppen 6–11 år.

Vid antagandet av förordning (EG) nr 810/2009 stod det klart att man framöver behövde behandla frågan om tillräcklig tillförlitlighet när det gäller identifiering och verifiering av fingeravtryck på barn under tolv år, särskilt frågan om hur fingeravtryck utvecklas med åldern. Under 2013 genomförde Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum (JRC)²⁶ därför en studie av huruvida automatisk igenkänning av barns fingeravtryck kan ge en lika hög igenkänningsgrad som för vuxna. JRC konstaterade i sin studie att igenkänning av fingeravtryck på barn i åldersgruppen 6–12 år kan uppnås med en tillfredsställande grad av noggrannhet på vissa villkor. Ett sådant villkor skulle till exempel vara att se till att aktörerna får lämplig utbildning i hur man får fram högkvalitativa bilder.

I en andra studie²⁷ bekräftades denna slutsats, och vidare erhöles ytterligare kunskaper om åldrandets effekt på fingeravtryckens kvalitet. Kommissionen genomförde ytterligare en studie²⁸ där

²⁶ JRC (2013). *Fingerprint Recognition for Children*.

²⁷ *Automatic fingerprint recognition: from children to elderly* (2018 – JRC).

man undersökte nödvändigheten av och proportionaliteten i en lägre minimiålder för fingeravtryck på barn inom ramen för viseringsförfarandet. Enligt denna studie skulle det bli lättare att nå VIS-målen genom en sänkt minimiålder för fingeravtryck, särskilt för att underlätta kampen mot identitetsbedrägerier och effektivisera kontrollerna vid de yttre gränsövergångsställena. Det konstaterades också att en sänkt minimiålder för fingeravtryck kan ge ytterligare fördelar genom att förebyggandet av och kampen mot kränkningar av barns rättigheter stärks, framför allt genom att det blir möjligt att identifiera och styrka identiteten hos de barn som är tredjelandsmedborgare och som finns på medlemsstaternas territorium i en situation där deras rättigheter kan vara kränkta eller kan ha kränkts (t.ex. barn som fallit offer för människohandel, försvunna barn och ensamkommande barn som ansöker om asyl).

- *Lagring av en kopia av den biografiska sidan i sökandens resehandlingar i VIS för att främja återvändandeförfaranden*

Genom förslaget införs en ny kategori av uppgifter som ska lagras i VIS när en viseringsansökan inges. För närvarande tar medlemsstaterna kopior av sökandens resehandlingar. Det finns dock inga EU-regler med enhetliga villkor för lagring eller utbyte av sådana uppgifter mellan medlemsstaterna. Genom att behålla en kopia av resehandlingarna kommer man att kunna göra bättre kontroller av handlingarna och effektivisera återvändandeförfarandena. EU:s återvändandepolitik skulle främjas om VIS används för att genomföra denna åtgärd.

De myndigheter som är behöriga för identifiering (och/eller kontroll inom territoriet) och återvändande – nämligen myndigheter med ansvar för migration och återvändande – och som redan har åtkomst för att söka i systemet med hjälp av tredjelandsmedborgares fingeravtryck skulle kunna få tillgång till en sådan kopia, om inte annat följer av strikta åtkomstregler.

Enligt artikel 2 e i VIS-förordningen är ett av syftena med VIS att ”vara till hjälp vid identifiering av personer som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium”. Enligt artikel 31.2 får medlemsstaterna överföra eller ställa ett begränsat antal uppgifter till ett tredjelands förfogande för att bevisa tredjelandsmedborgares identitet för återsändande.²⁹ VIS har förbättrats ytterligare genom denna åtgärd för att underlätta identifiering och återvändande av irreguljära migranter.³⁰

Uppgradering av andra tekniska komponenter av VIS

VISMail-mekanismen för samråd integreras i VIS i syfte att effektivisera utbytet mellan VIS centrala system och de nationella systemen. Utformningen av det centrala systemet anpassas för att bättre tillgodose behovet av att snabbt och effektivt säkerställa tillgänglighet under perioder av störningar (dvs. reservsystem omvandlas till en aktiv/aktiv-konfiguration).

För att förbättra kvaliteten på de uppgifter som registreras i VIS har indikatorer för bristande datakvalitet införts vid ansökningstillfället. EU-Lisa har anförtrots rollen att sköta kontrollerna av uppgifternas kvalitet i VIS. En funktion har införts för att se till att VIS vägrar behandla en begäran

²⁸ *Feasibility and implications of lowering the fingerprinting age for children and on storing a scanned copy of the visa applicant's travel document in the Visa Information System (VIS)* (2018).

²⁹ Enligt förordningen får utsedda behöriga myndigheter överföra följande uppgifter i ansökningsakten: förnamn, efternamn, tidigare efternamn (i förekommande fall); kön, födelseort och födelseland; nuvarande medborgarskap och medborgarskap vid födseln; resehandlingens typ och nummer, utfärdande myndighet samt dag för utfärdande och sista giltighetsdag; bosättning och, om det rör sig om en minderårig, faderns och moderns efternamn och förnamn.

³⁰ [EMN Ad-Hoc Query on COM AHQ on Member States' Experiences with the use of the Visa Information System \(VIS\) for Return Purposes](#). På begäran av kommissionen den 18 mars 2016. 24 svar inkom.

om föregående samråd innan alla lämpliga uppgifter har fyllts i på rätt sätt. Genom en annan funktion kan åtskillnad göras mellan fall där fingeravtryck inte krävs av rättsliga skäl och fall där sådana inte kan tillhandahållas. För att ta itu med problem som rör insamling av biometriska kännetecken, särskilt sådana som påverkar ansiktsbildernas kvalitet, kommer alternativa standarder att införas, till exempel direktinsamling av fotografier (dvs. ansiktsbilder tagna på plats). Det finns en centraliserad teknisk lösning som är avsedd för föregående samråd, representation och anmälan, så att medlemsstaterna kan hantera och uppdatera sina egna uppgifter om dessa funktioner.

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för denna förordning består av följande artiklar i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget): artikel 16.2, artikel 77.2 a, b, d och e, artikel 78.2 d, e och g, artikel 79.2 c och d, artikel 87.2 a och artikel 88.2 a.

Enligt artikel 77.2 a, b, d och e kan Europaparlamentet och rådet besluta om åtgärder om den gemensamma politiken för viseringar och andra uppehållstillstånd för kortare tid, kontroll av de personer som passerar de yttre gränserna, alla nödvändiga åtgärder för att stegvis upprätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna samt slopad kontroll av personer, oavsett deras medborgarskap, när de passerar de inre gränserna. Detta är den huvudsakliga rättsliga grunden för den föreslagna förordningen.

Enligt artikel 16.2 i EUF-fördraget har unionen befogenhet att fastställa bestämmelser om skydd för enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter hos unionens institutioner, organ och byråer och i medlemsstaterna, när dessa utövar verksamhet som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, samt om den fria rörligheten för sådana uppgifter. Denna bestämmelse i fördraget utgör också en viktig rättslig grund för detta förslag.

Ett av syftena med förslaget är att, på strikta villkor, ge nationella brottsbekämpande myndigheter och Europol åtkomst till uppgifter i VIS för brottsbekämpande ändamål. Förslaget baseras därför även på artiklarna 87.2 a och 88.2 a i EUF-fördraget. Båda dessa ytterligare rättsliga grunder leder samma ordinarie lagstiftningsförfarande som är tillämpligt enligt artikel 77.2.

Genom detta förslag eftersträvas en rad andra underordnade mål, till exempel målet att bidra till Dublin- och asylprövningsförfarandet, genom de åtgärder som har tagits fram enligt artikel 78.2 d, e och g i EUF-fördraget, främja identifiering och återvändande av tredjelandsmedborgare som en del av åtgärderna i artikel 79.2 c i EUF-fördraget och främja identifiering och bekämpa människohandel som en del av de åtgärder som har tagits fram enligt artikel 79.2 d i EUF-fördraget. Dessa ytterligare rättsliga grunder är också förenliga med de huvudsakliga rättsliga grunderna.

• Subsidiaritetsprincipen

Genom artikel 77.2 a i EUF-fördraget får unionen befogenhet att besluta om åtgärder om ”den gemensamma politiken för viseringar och andra uppehållstillstånd för kortare tid”. Detta förslag är inom ramarna för denna bestämmelse. Målet är att vidareutveckla och förbättra bestämmelserna om elektronisk hantering av ansökningar för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod. Detta mål kan inte i tillräcklig utsträckning nås av medlemsstaterna själva, eftersom det bara är unionen som kan ändra en befintlig unionsakt (VIS-förordningen).

Fri rörlighet inom området utan inre gränskontroller kräver att de yttre gränserna förvaltas effektivt i syfte att trygga säkerheten. Medlemsstaterna har därför enats om att gemensamt ta itu med dessa utmaningar, i synnerhet genom att dela information genom centraliserade EU-system på området

rättsliga och inrikes frågor. Detta bekräftas av de olika slutsatser som har antagits av både Europeiska rådet och rådet, framför allt sedan 2015.

Avsaknaden av kontroller vid de inre gränserna kräver en sund förvaltning av de yttre gränserna där varje medlemsstat eller associerat land måste kontrollera sina egna yttre gränser för de andras räkning. Ingen medlemsstat kan på egen hand hantera irreguljär migration och gränsöverskridande brottslighet. Tredjelandsmedborgare som rest in i Schengenområdet utan inre gränskontroller kan resa fritt inom detta område. Inom ett område utan inre gränser bör man vidta gemensamma åtgärder mot irreguljär invandring och internationell brottslighet och terrorism, även genom upptäckt av identitetsbedrägerier, och resultat kan endast nås med åtgärder på EU-nivå.

Enligt artikel 77.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har unionen befogenhet att anta åtgärder för att säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av medlemsstaternas yttre gränser. EU:s nuvarande lagstiftning om viseringsförfarandet måste ändras så att hänsyn tas till förflyttningar av tredjelandsmedborgare som ansöker om visering för kortare vistelse, i synnerhet den senaste bestämmelsen gällande in- och utresesystemet genom vilken kravet på stämpling avskaffades och en in- och utresepost för tredjelandsmedborgare som beviljats inresa för en kortare vistelse infördes. Syftet är att medlemsstaternas myndigheter ska kunna bedöma det lagliga utnyttjandet av tidigare kortare vistelser i ett område utan inre gränskontroller.

När det gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd föreskrivs det i artikel 21 i Schengenkonventionen ett ömsesidigt erkännande av sådana handlingar som ger innehavaren rätt att röra sig fritt inom Schengenområdet under 90 dagar under en 180-dagarsperiod (liknande en visering för kortare vistelse), förutsatt att de uppfyller villkoren i artikel 6.1 a, c och e i förordning (EU) 2016/399 (kodexen om Schengengränserna). Rådet har i flera av sina slutsatser³¹ begärt nya åtgärder för att fylla informationsluckorna inom gränsförvaltning och brottsbekämpning i samband med gränspassage av innehavare av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, eventuellt genom att upprätta en EU-databas med sådana uppgifter. Det är i linje med målen enligt artikel 77 i EUF-fördraget att inkludera uppgifter om sådana handlingar så att uppgifterna kan delas mellan medlemsstaterna och innehavarens handlingar kan kontrolleras vid de yttre gränserna eller inom EU av andra medlemsstater än den som utfärdade handlingen och för att kontrollera om en person kan utgöra ett hot mot säkerheten i någon av medlemsstaterna.

Detta mål kan inte i tillräcklig utsträckning nås av medlemsstaterna på egen hand utan kan bättre nås på unionsnivå.

• Proportionalitetsprincipen

Liksom förklaras i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag till omarbetad förordning, anses de politiska valen i förslaget vara proportionerliga. De går inte utöver vad som är nödvändigt för att nå de överenskomna målen.

Enligt artikel 5 i EU-fördraget får åtgärder inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördraget. EU:s åtgärder bör utformas på ett sådant sätt att målet för förslaget nås och att genomförandet blir så effektivt som möjligt. Det föreslagna initiativet utgör en vidareutveckling av bestämmelserna om gränsfria resor för att säkerställa att gemensamma regler vid de yttre gränserna

³¹ Rådets slutsatser av den 9 juni 2017 om vägen till ett förbättrat informationsutbyte och säkerställande av interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem (ST/10151/17). Rådets slutsatser från juni 2016 om godkännande av en färdplan för förbättring av informationsutbytet och informationshanteringen (9368/1/16 REV 1).

tillämpas på samma sätt i alla de medlemsstater som har avskaffat kontrollerna vid de inre gränserna. Det baseras dessutom på ett instrument som ger EU information om tredjelandsmedborgare. Direktivet innebär en kodifiering och förbättring av befintliga brottsbekämpande myndigheters tillgång till VIS-information om dessa kategorier av tredjelandsmedborgare, vilket är ett tidsbesparande, säkert och kostnadseffektivt sätt att identifiera tredjelandsmedborgare som misstänks för (eller fallit offer för) terrorism eller grov brottslighet och ge myndigheterna möjlighet att konsultera ansökningshistoriken för tredjelandsmedborgare som misstänks för (eller fallit offer för) sådana brott.

Förslaget bygger på principerna om ”inbyggt uppgiftsskydd” och är proportionerligt vad gäller rätten till skydd av personuppgifter, eftersom det inte krävs att insamlingen och lagringen av uppgifter endast sker för den tidsperiod som är nödvändig för att systemet ska kunna fungera och fylla sitt syfte. Dessutom kommer alla nödvändiga skyddsåtgärder och mekanismer för att effektivt skydda resenärers grundläggande rättigheter, framför allt deras privatliv och personuppgifter, att fastställas och genomföras i förslaget.

Det krävs inga ytterligare förfaranden eller någon ytterligare harmonisering på EU-nivå för att systemet ska fungera. Den planerade åtgärden är således proportionerlig eftersom den inte går utöver vad som är nödvändigt i fråga om åtgärder på EU-nivå för att nå de fastställda målen.

Det rekommenderade alternativet är även proportionerligt från kostnadssynpunkt om man ser till den nytta som alla medlemsstater kommer att ha av systemet i sin förvaltning av den gemensamma yttre gränsen och med tanke på utvecklingen av EU:s gemensamma migrationspolitik.

Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

- **Val av instrument**

Förslaget bygger på ett befintligt centraliserat system som medlemsstaterna använder för samarbete sinsemellan och som kräver en gemensam struktur och gemensamma driftsregler. Dessutom innehåller förslaget regler för gränskontroller vid de yttre gränserna och för åtkomst till systemet, även för brottsbekämpande ändamål, vilka är desamma för alla medlemsstater. Detta gör att en förordning är det enda möjliga rättsliga instrumentet.

- **Grundläggande rättigheter**

Den föreslagna förordningen inverkar på de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till värdighet (artikel 1 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna), rätten till frihet och säkerhet (artikel 6 i stadgan), respekt för privatlivet och familjelivet (artikel 7 i stadgan), rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8 i stadgan), rätten till asyl och skydd av principen om ”non-refoulement” (artiklarna 18 och 19 i stadgan) och skydd vid avlägsnande, utvisning och utlämning (artikel 19 i stadgan), rätten till icke-diskriminering (artikel 21 i stadgan), barnets rättigheter (artikel 24 i stadgan) och rätten till ett effektivt rättsmedel (artikel 47 i stadgan).

I 2008 års VIS-förordning fastställs strikta regler för åtkomst till VIS och nödvändiga skyddsåtgärder. Den innehåller också bestämmelser om den enskildes rätt till åtkomst, korrigering och radering samt till prövning (rättelse, radering och rättsmedel enligt den allmänna dataskyddsförordningen³²), framför allt rätten till rättsmedel och oberoende offentliga myndigheters

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

övervakning av uppgiftsbehandlingen. Ytterligare skyddsåtgärder införs genom förslaget för att tillgodose de särskilda behoven när det gäller nya kategorier av uppgifter, uppgiftsbehandling och registrerade personer som kommer att omfattas av VIS. Förslaget är därför helt förenligt med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt när det gäller rätten till skydd av personuppgifter, och även med artikel 16 i EUF-fördraget, där var och en garanteras rätt till skydd av de personuppgifter som berör honom eller henne.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Till följd av eu-LISA:s tekniska undersökning 2016 om den tekniska ändringen av VIS, vilken blev resultatet av Refit-programmet och konsekvensbedömningen, handlar detta förslag om att utvidga VIS för att inkludera uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, genomföra automatiska säkerhetskontroller mot EU:s och Interpols databaser och, i tillämpliga fall, kontroller av irreguljär migration samt sänka minimiåldern för fingeravtryck på barn och lagra en kopia av den biografiska sidan i sökandenas resehandlingar i VIS. I studien bedömde man att detta kommer att kosta 182 miljoner euro. Utvecklingsfasen förväntas äga rum 2021–2023, vilket innebär att de nödvändiga anslagen kommer att täckas av det anslagna beloppet inom ramen för EU:s kommande budget. Om förslaget antas före nästa budgetram ska de nödvändiga resurserna (uppskattningsvis 1,5 miljoner euro) finansieras från budgetposten ”ISF – Gränser och viseringar”, och beloppen kommer att dras från de medel som öronmärkts för 2021–2023. Dessa 1,5 miljoner euro skulle användas för att inleda det förberedande arbete som leder fram till genomförandet av åtgärderna i detta förslag, exempelvis i samband med utarbetandet av genomförandeakter och inledandet av offentlig upphandling. Om en politisk överenskommelse om förslaget nås senast i mars 2019 (dvs. under nuvarande lagstiftningsperiod) är målet att förslaget ska genomföras före slutet av 2021.

De resurser som krävs för detta förslag (både för gränsförvaltningsfonden och för var och en av de berörda byråerna) är i linje med kommissionens förslag till flerårig budgetram för perioden 2021–2027 av den 2 maj 2018. Kostnaderna i samband med genomförandet av detta förslag är fördelade på följande sätt:

- 105 miljoner euro till eu-LISA (indirekt förvaltning).
- 45 miljoner euro till medlemsstaterna, vilka öronmärkts i deras nationella program (delad förvaltning).
- 2 miljoner euro till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) (indirekt förvaltning).
- 30 miljoner euro till Europol (indirekt förvaltning).

Den tillämpade kostnadsmodellen förklaras i bilaga III ”Who is affected and how?”, avsnitt 2 ”Summary of costs and benefits” och bilaga 4 ”Refit” i konsekvensbedömningen. Den analyseras dessutom mer ingående i studien om genomförbarheten och konsekvenserna av en sänkt minimiålder för fingeravtryck på barn, studien om lagring av skannade kopior av viseringssökandes resehandlingar i VIS, studien om genomförbarheten av att ta med handlingar gällande viseringar för längre vistelse, uppehållstillstånd och tillstånd för lokal gränstrafik i en databas och den rättsliga analysen av nödvändigheten av och proportionaliteten i att utvidga VIS tillämpningsområde till att omfatta uppgifter om viseringar för längre vistelse. Alla dessa studier användes som underlag vid konsekvensbedömningen.

5. YTTERLIGARE UPPGIFTER

- Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Kommissionen kommer att se till att övervaka hur VIS fungerar och bedöma dess viktigaste politiska mål. Fyra år efter att VIS-förordningen börjar tillämpas och vart fjärde år därefter, ska kommissionen lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det göras en allmän bedömning av hur systemet fungerar, inklusive dess direkta och indirekta effekter och praktiska genomförande i fråga om grundläggande rättigheter. I rapporten bör man granska de uppnådda resultaten i förhållande till målen, bedöma de framsteg som har gjorts när det gäller de fyra huvudsakliga problemområdena och bedöma om systemet fortfarande är berättigat och eventuella följder för framtida alternativ. Genomförandet av VIS bedöms också via utvärderingsmekanismen i Schengen i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013³³, utan att det påverkar kommissionens roll som fördragets väktare (artikel 17.1 i EU-fördraget).

- **Variabel geometri**

Detta förslag bygger på och vidareutvecklar Schengenregelverket i fråga om yttre gränser och viseringar, eftersom det handlar om passage av yttre gränser och beviljande av viseringar för kortare vistelse.

Detta får följande konsekvenser i förhållande till fördragets protokoll och avtalen om associering till utvecklingen av Schengenregelverket:

Danmark: I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, ska Danmark inte delta i rådets beslut om åtgärder enligt del III avdelning V i EUF-fördraget.

Eftersom denna förordning är en vidareutveckling av Schengenregelverket måste Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella rätt.

Förenade kungariket och Irland: Förenade kungariket och Irland deltar varken i förordning (EG) nr 767/2008 (VIS-förordningen) eller i något av de andra rättsliga instrument som är allmänt kända som ”Schengenregelverket”, det vill säga de rättsliga instrument som reglerar och stöder avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna och de kompletterande åtgärder som avser kontroller vid de yttre gränserna, i enlighet med artiklarna 4 och 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar och rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket och rådets beslut 2002/192/EG om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket.

Eftersom denna förordning är en utveckling av detta regelverk, deltar inte Förenade kungariket och Irland i antagandet av denna förordning. De är därför inte bundna av den och omfattas inte av dess tillämpning.

³³ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

I enlighet med domstolens dom i mål C-482/08, Förenade kungariket mot rådet³⁴, påverkas inte ovanstående slutsats av omständigheten att denna förordning har artiklarna 87.2 a och 88.2 a som rättsliga grunder vid sidan av artikel 77.2 b och d i EUF-fördraget, eftersom åtkomsten för brottsbekämpande ändamål är underordnad inrättandet av VIS.

Island och Norge: De förfaranden som fastställs i associeringsavtalet mellan rådet och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket är tillämpliga, eftersom det aktuella förslaget bygger vidare på Schengenregelverket, såsom det definieras i bilaga A till det avtalet³⁵.

Schweiz: Denna förordning utgör en vidareutveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket³⁶.

Liechtenstein: Denna förordning utgör en vidareutveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket³⁷.

Kroatien, Cypern, Bulgarien och Rumänien: Viseringspolitiken, inklusive VIS, är en del av Schengenregelverket och tillämpas inte av de medlemsstater som ännu inte tillämpar regelverket fullt ut i enlighet med anslutningsakterna. En förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna infördes i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 565/2014/EU³⁸. Systemet bygger på ett unilateralt erkännande från Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien av vissa handlingar, i synnerhet Schengenviseringar som utfärdats av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för transitering genom dessa länders territorium eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod. Genom rådets beslut (EU) 2017/1908 får Bulgarien och Rumänien dessutom åtkomst för inhämtande, i skrivskyddat läge, av uppgifter i VIS utan rätt att föra in, ändra eller radera uppgifter i detta system. Syftet med detta är att underlätta deras nationella förfarande vid en viseringsansökan och förebygga bedrägeri och eventuellt missbruk av Schengenviseringar genom att kontrollera viseringarnas giltighet och äkthet mot de uppgifter som är lagrade i VIS; underlätta kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium med avseende på tredjelandsmedborgare som innehar en visering för kortare vistelse; underlätta fastställandet av vilken medlemsstat som ansvarar för ansökningar om internationellt skydd; underlätta prövningen av sådana ansökningar och höja nivån på den inre säkerheten på medlemsstatens territorium genom att underlätta kampen mot grov brottslighet och terrorism.

³⁴ ECLI:EU:C:2010:631.

³⁵ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

³⁶ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

³⁷ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

³⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 565/2014/EU av den 15 maj 2014 om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Kroatiens, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna för transitering genom dessa länders territorium eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod och om upphävande av beslut 895/2006/EG och 582/2008/EG (EUT L 157, 27.5.2014, s. 23).

Denna förordning är en vidareutveckling av nämnda regelverk, genom att samråd och informationsutbyte inom ramen för VIS utökas till att omfatta viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, som dessa medlemsstater också anser vara likställda med de egna nationella viseringarna för transitering genom eller planerade vistelser på deras territorium. Därför bör Bulgarien och Rumänien ha rätt att inhämta uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd för samma ändamål som definieras i rådets beslut (EU) 2017/1908.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EG) nr 810/2009, förordning (EU) 2017/2226, förordning (EU) 2016/399, förordning XX/2018 [förordning om interoperabilitet] och beslut 2004/512/EG och om upphävande av rådets beslut 2008/633/RIF

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 16.2, artikel 77.2 a, b, d och e, artikel 78.2 d, e och g, artikel 79.2 c och d, artikel 87.2 a och artikel 88.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³⁹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁴⁰,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Informationssystemet för viseringar (VIS) inrättades genom rådets beslut 2004/512/EG⁴¹ för att tjäna som en teknisk lösning för utbyte av viseringsuppgifter mellan medlemsstaterna. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008⁴² fastställdes syftet för VIS, dess funktioner och ansvarsområden samt villkor och förfaranden för utbyte av uppgifter om viseringar för kortare vistelse mellan medlemsstaterna för att underlätta prövningen av ansökningar om viseringar för kortare vistelse och tillhörande beslut. I Europaparlamentets och rådets förordning

³⁹ EUT C , , s. .

⁴⁰ EUT C , , s. .

⁴¹ Rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5).

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

(EG) nr 810/2009⁴³ anges reglerna för registrering av biometriska kännetecken i VIS. I rådets beslut 2008/633/RIF⁴⁴ fastställdes villkoren för att ge medlemsstaternas utsedda myndigheter och Europol åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott.

- (2) VIS övergripande syften är att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samråd mellan centrala viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om ansökningar och om beslut som fattas om sådana ansökningar, i syfte att underlätta förfarandet för viseringsansökan, förebygga ”viseringsshopping”, underlätta kampen mot identitetsbedrägerier, underlätta kontrollerna vid gränsövergångar vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium, bistå vid identifiering av varje person som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium, underlätta tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013⁴⁵ och bidra till att förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet.
- (3) I kommissionens meddelande av den 6 april 2016 med titeln ”Starkare och smartare informationssystem för gränser och säkerhet”⁴⁶ beskrevs EU:s behov av att stärka och förbättra sina it-system, sin dataarkitektur och sitt informationsutbyte när det gäller gränsförvaltning, brottsbekämpning och terrorismbekämpning och behovet av att förbättra interoperabiliteten mellan it-systemen betonades. I meddelandet konstaterades också ett behov av att ta itu med informationsbrister, bland annat vad gäller tredjelandsmedborgare som har en visering för längre vistelse.
- (4) Rådet godkände en färdplan för förbättring av informationsutbytet och informationshanteringen⁴⁷ den 10 juni 2016. För att ta itu med den befintliga informationsbristen i de handlingar som utfärdas till tredjelandsmedborgare uppmanade rådet kommissionen att utvärdera inrättandet av en central databas för uppehållstillstånd och viseringar för längre vistelse som utfärdats av medlemsstaterna för att lagra information om dessa handlingar, inbegripet sista giltighetsdag och eventuellt återkallande. I artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet föreskrivs en rätt att röra sig fritt på de staters territorier som är parter i avtalet under en period som inte varar mer än 90 dagar under en 180-dagarsperiod genom ömsesidigt erkännande av uppehållstillstånd och viseringar för längre vistelse som utfärdats av dessa stater.

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁴⁴ Rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott (EUT L 218, 13.8.2008, s. 129).

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

⁴⁶ COM(2016) 205 final.

⁴⁷ Färdplan för förbättring av informationsutbytet och informationshanteringen, inbegripet interoperabilitetslösningar på området för rättsliga och inrikes frågor (9368/1/16 REV 1).

- (5) I rådets slutsatser av den 9 juni 2017 om vägen till ett förbättrat informationsutbyte och säkerställande av interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem⁴⁸ konstaterade rådet att nya åtgärder kan behövas för att täcka de nuvarande informationsbristerna vad gäller gränsförvaltning och brottsbekämpning i samband med att innehavare av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd korsar gränserna. Rådet uppmanade kommissionen att som en prioriterad fråga utföra en genomförbarhetsstudie för att inrätta en central EU-databas med information om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd. På grundval av detta genomförde kommissionen två studier: i den första genomförbarhetsstudien⁴⁹ slogs det fast att det är tekniskt genomförbart att utveckla en databas och att den bästa tekniska lösningen skulle vara att återanvända strukturen för VIS, medan det i den andra studien⁵⁰ utfördes en analys av nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna och slogs fast att det skulle vara nödvändigt och proportionellt att utvidga tillämpningsområdet för VIS till de ovannämnda handlingarna.
- (6) I kommissionens meddelande av den 27 september 2017 om de resultat som uppnått genom den europeiska migrationsagendan⁵¹ slogs det fast att EU:s gemensamma viseringspolitik är ett viktigt verktyg för att underlätta för turism och näringsliv och också för att förebygga säkerhetsrisker och risker för irreguljär migration till EU. I meddelandet konstaterades att den gemensamma viseringspolitiken måste anpassas ytterligare till de aktuella utmaningarna genom att beakta nya it-lösningar och jämka samman fördelarna med att viseringsfria resor underlättas med att migrationshanteringen och säkerhets- och gränsförvaltningen blir bättre. I meddelandet fastslogs att den rättsliga ramen för VIS skulle ses över i syfte att ytterligare förbättra handläggningen av viseringsansökningar, bland annat de aspekter som rör uppgiftsskydd och brottsbekämpande myndigheters åtkomst, för att ytterligare utöka användningen av VIS avseende nya datakategorier och nya användningsområden för data och fullständigt utnyttja interoperabilitetsinstrumenten.
- (7) I kommissionens meddelande av den 14 mars 2018 om anpassning av den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar⁵² bekräftades att den rättsliga ramen för VIS skulle ses över som en del av en bredare reflektionsprocess avseende interoperabilitet mellan informationssystem.
- (8) Vid antagandet av förordning (EG) nr 810/2009 konstaterades att frågan om tillräcklig tillförlitlighet när det gäller identifiering och kontroll av fingeravtryck från barn under

⁴⁸ Rådets slutsatser om vägen till ett förbättrat informationsutbyte och säkerställande av interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem (10151/17).

⁴⁹ *Integrated Border Management (IBM) – Feasibility Study to include in a repository documents for Long-Stay visas, Residence and Local Border Traffic Permits* (Integrerad gränsförvaltning – genomförbarhetsstudie för att i en databas inkludera handlingar avseende viseringar för längre vistelse, uppehållstillstånd och tillstånd för lokal gränstrafik) (2017).

⁵⁰ *Legal analysis on the necessity and proportionality of extending the scope of the Visa Information System (VIS) to include data on long stay visas and residence documents* (Rättslig analys av om det är nödvändigt och proportionerligt att utvidga tillämpningsområdet för informationssystemet för viseringar (VIS) till uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd) (2018).

⁵¹ COM(2017) 558 final, s. 15.

⁵² COM(2018) 251 final.

tolv år, särskilt hur fingeravtryck utvecklas med åldern, skulle behöva behandlas senare på grundval av resultaten från en studie som genomförts under kommissionens ansvar. Under 2013 genomfördes en studie⁵³ av det gemensamma forskningscentrumet där det fastslogs att igenkänning av fingeravtryck från barn mellan 6 och 12 års ålder på vissa villkor kan uppnås med en tillfredsställande precision. I en andra studie⁵⁴ i december 2017 bekräftades detta resultat och det tillhandahölls en ytterligare inblick i hur åldrandet påverkar fingeravtryckskvaliteten. På grundval av detta genomförde kommissionen under 2017 ytterligare en studie för att undersöka nödvändigheten och proportionaliteten vad gäller att sänka åldersgränsen vad gäller barn som ska lämna fingeravtryck i viseringsförfarandet till 6 år. Denna studie⁵⁵ visade att en sänkning av åldersgränsen för att lämna fingeravtryck skulle bidra till att syftena för VIS skulle uppnås på ett bättre sätt, särskilt när det gäller att underlätta kampen mot identitetsbedrägerier, underlätta kontrollerna vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och kunde ge ytterligare fördelar genom att stärka förebyggandet av och kampen mot kränkningar av barns rättigheter, särskilt genom att möjliggöra identifiering och identitetskontroll av minderåriga tredjelandsmedborgare som befinner sig på Schengenterritoriet i en situation där deras rättigheter kan kränkas eller har kränkts (t.ex. barn som är offer för människohandel, försvunna barn och ensamkommande barn som ansöker om asyl).

- (9) Barnets bästa ska vara en fråga av största vikt för medlemsstaterna vid alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Barnets välfärd, trygghet och säkerhet och barnets åsikter ska beaktas och tillmätas betydelse i förhållande till hans eller hennes ålder och mognad. VIS är särskilt relevant när det finns en risk för att barnet är ett offer för människohandel.
- (10) De personuppgifter som sökanden tillhandahåller för en visering för kortare vistelse bör behandlas av VIS för att bedöma om sökandens inresa i unionen kan utgöra ett hot mot den allmänna säkerheten eller folkhälsan i unionen och även bedöma om sökanden utgör en risk för irreguljär migration. Vad gäller tredjelandsmedborgare som har erhållit en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd bör dessa kontroller begränsas till att bedöma identiteten på handlingens innehavare, äktheten och giltigheten hos viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt huruvida tredjelandsmedborgarens inresa i unionen kan utgöra ett hot mot den allmänna säkerheten eller folkhälsan. De bör inte påverka eventuella beslut om viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd.
- (11) En bedömning av sådana risker kan inte utföras utan att behandla de personuppgifter som rör den berörda personens identitet, resehandling och, i förekommande fall, sponsor eller, om sökanden är underårig, den ansvariga personens identitet. Varje personuppgift i ansökan bör jämföras med de uppgifter som finns i ett register, en akt eller en registrering i ett informationssystem (Schengens informationssystem (SIS), Informationssystemet för viseringar (VIS), Europols uppgifter, Interpols databas över

⁵³ *Fingerprint Recognition for Children (2013 - EUR 26193).*

⁵⁴ *Automatic fingerprint recognition: from children to elderly (2018 – JRC).*

⁵⁵ *Feasibility and implications of lowering the fingerprinting age for children and on storing a scanned copy of the visa applicant's travel document in the Visa Information System (VIS) (Genomförbarhet och konsekvenserna av att sänka åldersgränsen för barn som ska lämna fingeravtryck och att lagra en skannad kopia av viseringssökandens resehandling i Informationssystemet för viseringar (VIS) (2018).*

stulna och förkomna resehandlingar, in- och utresesystemet, Eurodac, Ecris-TCN-systemet vad gäller fällande domar avseende terroristbrott eller andra grova brott och/eller Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN) eller med bevakningslistorna eller särskilda riskindikatorer. De kategorier av personuppgifter som används för jämförelser bör begränsas till de uppgiftskategorier som förekommer i de informationssystem där sökningar görs, till bevakningslistan eller till särskilda riskindikatorer.

- (12) Interoperabilitet mellan EU:s informationssystem inrättades genom [*förordning (EU) XX om interoperabilitet*] så att EU:s informationssystem och deras uppgifter kompletterar varandra i syfte att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna, bidra till att förebygga och bekämpa olaglig migration och säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i unionen, bland annat för att upprätthålla den allmänna säkerheten och allmänna ordningen och trygga säkerheten inom medlemsstaternas territorier.
- (13) Interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem möjliggör för systemen att komplettera varandra för att underlätta korrekt identifiering av personer, bidra till att bekämpa identitetsbedrägeri, förbättra och harmonisera kraven på uppgiftskvalitet i respektive EU-informationssystem, underlätta medlemsstaternas tekniska implementering och operativa drift av befintliga och framtida EU-informationssystem, stärka och förenkla de skyddsåtgärder för datasäkerhet och dataskydd som reglerar respektive EU-informationssystem, rationalisera åtkomst i brottsbekämpningssyfte till in- och utresesystemet, VIS, [Etias] och Eurodac samt stödja syftena med in- och utresesystemet, VIS, [Etias], Eurodac, SIS och [Ecris-TCN-systemet].
- (14) Interoperabilitetskomponenterna omfattar in- och utresesystemet, VIS, [Etias], Eurodac, SIS och [Ecris-TCN-systemet] samt Europols uppgifter för att möjliggöra en sökning i dem samtidigt som i dessa EU-informationssystem och det är därför lämpligt att använda dessa komponenter i syfte att utföra automatiska kontroller och vid åtkomst till VIS för brottsbekämpande myndigheter. Den europeiska sökportalen (ESP) bör användas i detta syfte för att möjliggöra en snabb, oavbruten, effektiv, systematisk och kontrollerad åtkomst till EU:s informationssystem, de Europoluppgifter och Interpols databaser som behövs för att utföra deras uppgifter i enlighet med deras åtkomsträttigheter samt att stödja målen för VIS.
- (15) Jämförelsen med andra databaser bör vara automatisk. När en sådan jämförelse visar att en motsvarighet (en ”träff”) föreligger med någon av personuppgifterna eller en kombination av dessa i ansökningarna och ett register, en akt eller en registrering i de ovannämnda informationssystemen eller med personuppgifter i bevakningslistan bör ansökan behandlas manuellt av en operatör vid den ansvariga myndigheten. Den bedömning som gjorts av den ansvariga myndigheten bör leda till ett beslut om att utfärda eller inte utfärda en visering för kortare vistelse.
- (16) Ett avslag på en ansökan om en visering för kortare vistelse bör inte endast grundas på den automatiska behandlingen av personuppgifter i ansökningarna.
- (17) Sökande som har nekats en visering för kortare vistelse på grundval av information som följer av behandling i VIS bör ha rätt att överklaga. Ett överklagande bör ges in i den medlemsstat som fattade beslut om ansökan, i enlighet med den medlemsstatens

nationella lagstiftning. Befintliga skyddsåtgärder och regler om överklagande i förordning (EG) nr 767/2008 bör tillämpas.

- (18) Särskilda riskindikatorer som motsvarar en tidigare fastställd risk för säkerheten, irreguljär migration eller folkhälsan bör användas för att analysera ansökningsakten för en visering för kortare vistelse. De kriterier som används för att fastställa de särskilda riskindikatorerna bör under inga omständigheter grundas enbart på en persons kön eller ålder. De får under inga omständigheter grundas på uppgifter som avslöjar en persons ras, hudfärg, etniska eller sociala ursprung, genetiska särdrag, språk, politisk eller annan åskådning, religion eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning eller sexuell läggning.
- (19) Nya säkerhetsrisker som fortsätter att växa fram, nya mönster för den irreguljära migrationen och hot mot folkhälsan kräver en effektiv respons och måste motverkas med moderna metoder. Eftersom dessa metoder innebär att stora mängder personuppgifter behandlas, bör lämpliga skyddsåtgärder införas för att se till att intrånget i rättigheterna till skydd av privat- och familjelivet och skydd av personuppgifter begränsas till vad som är nödvändigt i ett demokratiskt samhälle.
- (20) Det bör säkerställas att åtminstone en likvärdig nivå av kontroller tillämpas på sökande av en visering för kortare vistelse eller på tredjelandsmedborgare som erhållit en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, som för viseringsbefriade tredjelandsmedborgare. För detta ändamål inrättas också en bevakningslista, med information om personer som misstänks ha begått ett grovt brott eller ett terroristbrott eller avseende vilka det finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att anta att de kommer att begå ett grovt brott eller ett terroristbrott, vilken bör användas för kontroller avseende dessa kategorier av tredjelandsmedborgare.
- (20) För att uppfylla sina skyldigheter enligt konventionen om tillämpning av Schengenavtalet bör internationella transportörer kunna kontrollera huruvida tredjelandsmedborgare som har en visering för kortare vistelse, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd besitter nödvändiga giltiga resehandlingar. Denna kontroll bör göras möjlig genom en daglig extraktion av VIS-uppgifter till en separat skrivskyddad databas som möjliggör extraktion av minsta nödvändiga delmängd uppgifter för att en sökning som leder till ett ”OK/inte OK”-svar ska kunna utföras.
- (22) Genom denna förordning bör det fastställas vilka myndigheter i medlemsstaterna som har behörighet att få åtkomst till VIS för att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd för de specifika ändamål som fastställs i VIS för denna kategori av handlingar och deras innehavare och i den utsträckning som det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter.
- (23) All behandling av VIS-uppgifter avseende viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd bör stå i proportion till de mål som eftersträvas och vara nödvändig för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter. När de behöriga myndigheterna använder VIS bör de säkerställa respekten för mänsklig värdighet och integritet avseende den person vars uppgifter inhämtas och bör inte diskriminera personer på grund av kön, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till

nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

- (24) Det är av avgörande betydelse att de brottsbekämpande myndigheterna har tillgång till så aktuell information som möjligt för att kunna utföra sina arbetsuppgifter i kampen mot terroristbrott och andra grova brott. Åtkomst till VIS för medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och för Europol har fastställts genom rådets beslut 2008/633/RIF. Innehållet i detta beslut bör integreras i VIS-förordningen så att det överensstämmer med den nuvarande fördragsramen.
- (25) Åtkomsten till VIS-uppgifter för brottsbekämpande ändamål har redan visat sig vara värdefull för att identifiera personer som har dött på ett våldsamt sätt eller för att hjälpa utredare att göra betydande framsteg i fall som rör människohandel, terrorism eller narkotikahandel. Uppgifter i VIS om längre vistelser bör därför också vara tillgängliga för medlemsstaternas utsedda myndigheter och Europeiska polisbyrå (Europol) på de villkor som fastställs i denna förordning.
- (26) Europol har en central roll i samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter när det gäller gränsöverskridande brottsutredningar genom att stödja brottsförebyggande verksamhet, analyser och utredningar i hela unionen. Europols nuvarande åtkomst till VIS inom ramen för dess uppgifter bör kodifieras och rationaliseras samtidigt som den rättsliga ramens senaste utveckling beaktas, till exempel Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794⁵⁶.
- (27) Åtkomst till VIS i syfte att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott utgör ett ingrepp i de grundläggande rättigheterna till skydd för privat- och familjelivet och skydd av personuppgifter för personer vars personuppgifter behandlas i VIS. Alla sådana ingrepp måste vara förenliga med lagstiftningen, vars lydelse måste vara tillräckligt preciserad för att individer ska kunna anpassa sitt beteende, och den måste skydda dem mot godtycke och tillräckligt tydligt ange de behöriga myndigheternas utrymme för skönsmässig bedömning och hur den får utövas. Alla eventuella ingrepp måste vara nödvändiga i ett demokratiskt samhälle för att skydda ett legitimt och proportionellt intresse och stå i proportion till det legitima mål som eftersträvas.
- (28) I [förordning 2018/XX om interoperabilitet] föreskrivs en möjlighet för en medlemsstats polismyndighet, som har bemyndigats därtill genom nationella lagstiftningsåtgärder, att identifiera en person med hjälp av personens biometriska uppgifter som tagits under en identitetskontroll. Det kan dock föreligga särskilda omständigheter där det är nödvändigt att identifiera en person i dennas eget intresse. Sådana fall omfattar situationer där personen hittades efter att ha försvunnit, förts bort eller identifierats som offer för människohandel. I sådana fall bör brottsbekämpande myndigheter snabbt få åtkomst till VIS-uppgifter för att det ska vara möjligt att skyndsamt och på ett tillförlitligt sätt identifiera personen utan att behöva uppfylla alla

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

villkor, och det bör införas ytterligare säkerhetsåtgärder för åtkomst för brottsbekämpande ändamål.

- (29) Jämförelser av uppgifter på grundval av ett fingeravtrycksspår, som är ett daktyloskopiskt spår som kan hittas på en brottsplats, är grundläggande för polissamarbetet. Möjligheten att jämföra ett fingeravtrycksspår med uppgifter om fingeravtryck som är lagrade i VIS, i fall där det finns rimliga skäl att förmoda att förövaren eller offret kan vara registrerade i VIS, bör ge medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter ett mycket värdefullt verktyg i arbetet med att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott, exempelvis när den enda bevisning som finns på en brottsplats är fingeravtrycksspår.
- (30) Det är nödvändigt att utse medlemsstaternas behöriga myndigheter samt den centrala åtkomstpunkt genom vilken en begäran om åtkomst till VIS-uppgifter ska göras, och att föra en förteckning över vilka operativa enheter inom de utsedda myndigheterna som har behörighet att begära sådan åtkomst med det särskilda syftet att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott.
- (31) Begäran om åtkomst till uppgifter som är lagrade i det centrala systemet bör lämnas av operativa enheter inom de utsedda myndigheterna till den centrala åtkomstpunkten och bör åtföljas av en motivering. De operativa enheter inom de utsedda myndigheterna som är behöriga att begära åtkomst till VIS-uppgifter bör inte fungera som kontrollmyndigheter. De centrala åtkomstpunkterna bör agera oberoende av de utsedda myndigheterna och vara ansvariga för att på ett oberoende sätt säkerställa att villkoren för åtkomst i enlighet med vad som fastställs genom denna förordning strikt iakttas. I brådskande undantagsfall där det är nödvändigt att redan i ett tidigt skede få åtkomst för att bemöta ett specifikt och verkligt hot med anknytning till terroristbrott eller andra grova brott, bör den centrala åtkomstpunkten kunna behandla begärandena omedelbart och utföra kontrollen först i efterhand.
- (32) För att skydda personuppgifter och för att utesluta systematiska sökningar av brottsbekämpande myndigheter bör behandling av VIS-uppgifter äga rum endast i specifika fall och när det är nödvändigt i syfte att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott. De utsedda myndigheterna och Europol bör begära åtkomst till VIS endast om de har rimliga skäl att anta att sådan åtkomst kommer att ge dem information som på ett avgörande sätt hjälper dem att förhindra, upptäcka eller utreda ett terroristbrott eller ett annat grovt brott.
- (33) Personuppgifter tillhörande innehavare av handlingar för längre vistelse vilka är lagrade i VIS bör inte lagras längre än vad som är nödvändigt för ändamålet med VIS. Det är lämpligt att lagra uppgifter om tredjelandsmedborgare under fem års tid för att uppgifterna ska kunna beaktas vid bedömningen av ansökningar om viseringar för kortare vistelse, göra det möjligt att upptäcka personer som överskridit den tillåtna vistelsen och i syfte att genomföra säkerhetsbedömningar av tredjelandsmedborgare som erhållit dem. Uppgifter om tidigare användning av en handling skulle kunna förenkla utfärdandet av framtida viseringar för kortare vistelse. En kortare lagringsperiod skulle inte vara tillräcklig för att säkerställa de angivna syftena. Uppgifterna bör raderas efter en period på fem år, om det inte finns skäl att radera dem tidigare.

- (34) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁵⁷ är tillämplig på den behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning. De brottsbekämpande myndigheternas behandling av personuppgifter i syfte att förhindra, utreda, upptäcka eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680⁵⁸.
- (35) Medlemmarna i europeiska gräns- och kustbevakningens enheter samt de personalenheter som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter har genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 rätt att söka i europeiska databaser om det är nödvändigt för att uppfylla de operativa uppgifter som anges i den operativa planen för gränskontroller, gränsövervakning och återvändande, under ledning av värdmedlemsstaten. I syfte att underlätta dessa sökningar och ge enheterna en effektiv åtkomst till de uppgifter som förts in i VIS bör Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ges åtkomst till VIS. Vid sådan åtkomst bör man följa de villkor och begränsningar för åtkomsten som tillämpas på medlemsstaternas myndigheter som är behöriga för varje specifikt ändamål avseende vilket VIS-uppgifter kan konsulteras.
- (36) Återvändande av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaterna, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁵⁹ är en viktig del av de övergripande insatserna för att ta itu med den irreguljära migrationen och är föremål för ett betydande intresse från allmänheten.
- (37) De mottagande tredjeländerna omfattas ofta inte av de beslut om adekvat skyddsnivå som antagits av kommissionen enligt artikel 45 i förordning (EU) 2016/679 eller enligt nationella bestämmelser som antagits för att införliva artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680. Vidare har det genom unionens omfattande insatser i samarbete med de viktigaste ursprungsländerna för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU och som är skyldiga att återvända inte kunnat säkerställas att sådana tredjeländer systematiskt uppfyller kravet enligt internationell rätt att återta sina egna medborgare. Återtagandeavtal som ingåtts eller håller på att förhandlas fram av unionen eller medlemsstaterna och där det föreskrivs lämpliga skyddsåtgärder för överföring av uppgifter till tredjeländer i enlighet med artikel 46 i förordning (EU) 2016/679 eller de nationella bestämmelser som har antagits för att införliva artikel 37 i direktiv (EU) 2016/680, omfattar ett begränsat antal sådana tredjeländer och det är osäkert om några nya avtal kommer att ingås. I sådana situationer skulle personuppgifter kunna behandlas i enlighet med denna förordning tillsammans med myndigheter i tredjeländer i syfte att genomföra unionens återvändandepolitik förutsatt att de villkor som fastställs i artikel 49.1 d i förordning (EU) 2016/679 eller i de nationella

⁵⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

bestämmelser varigenom artikel 38 eller 39 i direktiv (EU) 2016/680 införlivas är uppfyllda.

- (38) Medlemsstaterna bör tillhandahålla relevanta personuppgifter som behandlas i VIS, i enlighet med tillämpliga dataskyddsregler och om det krävs i enskilda fall för att utföra arbetsuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁶⁰, förordning om unionens vidarebosättningsram], till [Europeiska unionens asylbyrå] och relevanta internationella organ, t.ex. FN:s flyktingkommissariat, Internationella organisationen för migration och Internationella rödakorskommitténs verksamhet för flyktingskydd och vidarebosättning, när det gäller tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som hänvisats av dem till medlemsstaterna vid tillämpningen av förordning (EU) .../... [förordning om unionens vidarebosättningsram].
- (39) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁶¹ är tillämplig på unionsinstitutionernas och unionsorganens verksamhet när de utför sina uppgifter som ansvariga för driften av VIS.
- (40) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och avgav ett yttrande den ...
- (41) I syfte att förbättra tredjeländers samarbete kring återtagande av irreguljära migranter och för att underlätta återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och vars uppgifter kan finnas lagrade i VIS, bör kopior av resehandlingar tillhörande de som ansöker om en visering för kortare vistelse lagras i VIS. I motsats till uppgifter som hämtas från VIS är kopior av resehandlingar ett bevis på medborgarskap som mer allmänt erkänns av tredjeländer.
- (42) Den förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas, vilken fastställs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU⁶², utgör en obligatorisk del av förfarandet för viseringskontroll. Viseringsmyndigheterna bör systematiskt tillämpa denna skyldighet och därför bör förteckningen införlivas i VIS för att möjliggöra en automatisk kontroll av om sökandens resehandling är erkänd.
- (43) Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för att de uppgifter som läggs in i VIS är korrekta bör eu-LISA ansvara för att förbättra uppgifternas kvalitet genom att införa ett centralt kvalitetskontrollverktyg, och för att regelbundet tillställa medlemsstaterna rapporter.
- (44) I syfte att möjliggöra bättre övervakning av användningen av VIS för att analysera tendenser i fråga om migrationstryck och gränsförvaltning bör eu-LISA kunna utveckla en kapacitet för statistisk rapportering till medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån utan att dataintegriteten äventyras.

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... [fullständig titel] (EUT L ..., ..., s. ...).

⁶¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁶² Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU av den 25 oktober 2011 om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (EUT L 287, 4.11.2011, s. 9).

Därför bör en central statistikdatabas inrättas. Den statistik som tas fram bör inte innehålla personuppgifter.

- (45) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG⁶³.
- (46) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att säkerställa genomförandet av en gemensam viseringspolitik, en hög säkerhetsnivå inom området utan kontroller vid de inre gränserna och det stegvisa upprättandet av ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (47) I denna förordning fastställs strikta regler för åtkomst till VIS och nödvändiga skyddsåtgärder. I förslaget föreskrivs även enskilda personers rätt till åtkomst, rättelse, radering och rättsmedel, särskilt rätten till rättsmedel och oberoende myndigheters övervakning av behandlingen. Ytterligare skyddsåtgärder införs genom denna förordning för att täcka de specifika behoven hos de nya uppgiftskategorier som kommer att behandlas av VIS. Denna förordning är därför förenlig med de grundläggande rättigheterna och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till mänsklig värdighet, rätten till frihet och säkerhet, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till asyl och skyddet av principen om ”non-refoulement” och skydd vid avlägsnande, utvisning eller utlämning, rätten till icke-diskriminering, barnets rättigheter och rätten till ett effektivt rättsmedel.
- (48) Särskilda bestämmelser bör tillämpas på tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten och som inte innehar ett sådant uppehållskort som avses i direktiv 2004/38/EG. Enligt artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska varje unionsmedborgare ha rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen. Respektive begränsningar och villkor finns i direktiv 2004/38/EG.
- (49) Såsom bekräftats av Europeiska unionens domstol har sådana familjemedlemmar inte bara rätt att resa in till medlemsstatens territorium utan också att erhålla en inresevisering för detta ändamål. Medlemsstaterna måste ge dessa personer allt bistånd de behöver för att få den nödvändiga viseringen som måste utfärdas kostnadsfritt så snart som möjligt och på grundval av ett påskyndat förfarande.

⁶³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (50) Rätten att erhålla en visering är inte ovillkorlig eftersom den kan nekas de familjemedlemmar som innebär risk för den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller ett hot mot folkhälsan enligt direktiv 2004/38/EG. Mot denna bakgrund kan familjemedlemmars personuppgifter endast kontrolleras om uppgifterna är relaterade till att identifiera dem och fastställa deras status endast i den mån uppgifterna är relevanta för bedömningen av den säkerhetsrisk som de kan utgöra. Deras viseringsansökningar bör därvid uteslutande prövas i förhållande till säkerhetsfarhågorna och inte i förhållande till de farhågor som rör migrationsrisker.
- (51) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella rätt.
- (52) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG⁶⁴. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (53) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁶⁵. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (54) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket⁶⁶ som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG⁶⁷.
- (55) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁶⁸, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets

⁶⁴ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁶⁵ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁶⁶ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁶⁷ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁶⁸ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁶⁹ och med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF⁷⁰.

- (56) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁷¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁷² och med artikel 3 i rådets beslut 2011/349/EU⁷³.
- (57) Denna förordning, med undantag av artikel 22r, utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt med undantag av de bestämmelser som blivit tillämpliga på Bulgarien och Rumänien genom rådets beslut (EU) 2017/1908⁷⁴.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 767/2008 ska ändras på följande sätt:

- (1) I **artikel 1** ska följande punkter läggas till:

⁶⁹ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁷⁰ Rådets beslut 2008/149/RIF av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁷¹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁷² Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁷³ Rådets beslut 2011/349/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, särskilt om polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 160, 18.6.2011, s. 1).

⁷⁴ Rådets beslut (EU) 2017/1908 av den 12 oktober 2017 om inledande av tillämpningen av vissa bestämmelser i Schengenregelverket rörande Informationssystemet för viseringar i Republiken Bulgarien och Rumänien (EUT L 269, 19.10.2017, s. 39).

”I denna förordning fastställs också förfaranden för informationsutbytet mellan medlemsstaterna vad gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, inbegripet om vissa beslut om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd.

Genom att lagra identitetsuppgifter, uppgifter om resehandlingar och biometriska uppgifter i den gemensamma databasen för identitetsuppgifter (CIR) som inrättats genom artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning 2018/XX* [förordning 2018/XX om interoperabilitet] bidrar VIS till att underlätta och bistå vid en korrekt identifiering av personer som är registrerade i VIS.”

* Europaparlamentets och rådets förordning 2018/XX* [förordning 2018/XX om interoperabilitet] (EUT L).”

(2) **Artikel 2** ska ersättas med följande:

*”Artikel 2
Syftet med VIS*

1. VIS ska ha till syfte att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samråd mellan centrala viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om viseringsansökningar och de beslut som fattas om dessa, i syfte att

a) underlätta viseringsansökningsförfarandet,

b) förebygga kringgående av kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan,

c) underlätta kampen mot bedrägeri,

d) underlätta kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium,

e) bistå vid identifiering och återvändande av personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium,

f) bistå vid identifiering av försvunna personer,

g) underlätta tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013* och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU**,

h) bidra till att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott,

i) bidra till att förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet,

j) säkerställa en korrekt identifiering av personer,

k) stödja målen för Schengens informationssystem (SIS) avseende registreringar om tredjelandsmedborgare som har nekats inresa, personer som är efterlysta för att gripas, överlämnas eller utlämnas, försvunna personer eller personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande samt personer som är registrerade för diskreta kontroller eller särskilda kontroller.

2. När det gäller viseringar för längre vistelser och uppehållstillstånd ska VIS ha till syfte att underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna om beslut med anknytning till dem, i syfte att

a) stödja en hög säkerhetsnivå genom att bidra till bedömningen av huruvida en sökande anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan innan ankomsten till gränsövergångsställena vid de yttre gränserna,

b) stärka in- och utresekontrollernas effektivitet och effektiviteten av kontroller inom territoriet,

c) bidra till att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott,

d) säkerställa en korrekt identifiering av personer,

e) underlätta tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 och direktiv 2013/32/EU,

f) stödja målen för Schengens informationssystem (SIS) avseende registreringar om tredjelandsmedborgare som har nekats inresa, personer som är efterlysta för att gripas, överlämnas eller utlämnas, försvunna personer eller personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande samt personer som är registrerade för diskreta kontroller eller särskilda kontroller.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

** Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).”.

(3) **Artikel 3** ska utgå.

(4) I **artikel 4** ska följande led läggas till:

(12) *VIS-uppgifter*: alla uppgifter som lagras i VIS centrala system och i CIR i enlighet med artiklarna 9–14 och 22c–22f.

(13) *identitetsuppgifter*: de uppgifter som avses i artikel 9.4 a och 9.4 aa.

(14) *uppgifter om fingeravtryck*: uppgifter om fingeravtryck som lagras i en VIS-fil.

(15) *ansiktsbild*: en digital bild av ansiktet.

- (16) *Europoluppgifter*: de personuppgifter som behandlas av Europol för det syfte som avses i artikel 18.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794*.
- (17) *uppehållstillstånd*: alla uppehållstillstånd som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med den enhetliga utformning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002** och alla övriga handlingar som avses i artikel 2.16 b i förordning (EU) 2016/399.
- (18) *visering för längre vistelse*: ett tillstånd som utfärdas av en medlemsstat enligt artikel 18 i Schengenkonventionen.
- (19) *nationell tillsynsmyndighet*: de tillsynsmyndigheter som inrättats för brottsbekämpande ändamål i enlighet med artikel 41 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680***.
- (20) *brottsbekämpning*: förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott.
- (21) *terroristbrott*: brott enligt nationell lagstiftning som motsvarar eller är likvärdiga med de brott som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541****.
- (22) *grova brott*: brott som motsvarar eller är likvärdiga med de brott som avses i artikel 2.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF***** om de enligt nationell lagstiftning kan bestraffas med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

** Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

*** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

**** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

***** Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämning mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).”

- (5) **Artikel 5** ska ersättas med följande:

*”Artikel 5
Uppgiftskategorier*

1. Endast följande uppgiftskategorier ska registreras i VIS:

a) Alfnumeriska uppgifter om sökanden av en visering för kortare vistelse och om begärda, utfärdade, vägrade, ogiltigförklarade, återkallade eller förlängda viseringar som avses i artikel 9.1–9.4 och artiklarna 10–14, alfanumeriska uppgifter om viseringar för längre vistelse och om uppehållstillstånd som utfärdats, dragits tillbaka, vägrats, ogiltigförklarats, återkallats eller förlängts som avses i artiklarna 22c, 22d, 22e och 22f, samt information om de träffar som avses i artiklarna 9a och 22b, och resultaten av de kontroller som avses i artikel 9c.6.

b) Ansiktsbilder som avses i artiklarna 9.5 och 22c.2 f.

c) Uppgifter om fingeravtryck som avses i artiklarna 9.6 och 22c.2 g.

d) Länkar till andra ansökningar som avses i artikel 8.3 och 8.4 samt artikel 22a.3.

2. De meddelanden som översänds av VIS, och som avses i artikel 16, artikel 24.2 och artikel 25.2, ska inte registreras i VIS, vilket inte hindrar registrering av sådan uppgiftsbehandling som avses i artikel 34.

3. CIR ska innehålla de uppgifter som avses i artikel 9.4 a–9.4 cc, artikel 9.5 och 9.6, artikel 22c.2 a–22c.2 cc, 22c.2 f och 22c.2 g och artikel 22d a–22d cc och 22d f och 22d g. De återstående VIS-uppgifterna ska lagras i VIS centrala system.”

- (6) Följande artikel ska införas som **artikel 5a**:

”Artikel 5a

Förteckning över erkända resehandlingar

- (1) Den förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas, vilken fastställs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU*, ska integreras i VIS.
- (2) VIS ska tillhandahålla en funktion för centraliserad förvaltning av förteckningen över erkända resehandlingar och en underrättelse om erkännande eller icke-erkännande av förtecknade resehandlingar i enlighet med artikel 4 i beslut nr 1105/2011/EU.
- (3) De detaljerade bestämmelserna om förvaltning av den funktion som avses i punkt 2 ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

* Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU av den 25 oktober 2011 om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (EUT L 287, 4.11.2011, s. 9).”

(7) **Artikel 6** ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Åtkomst till VIS för att inhämta uppgifter ska uteslutande vara förbehållen den vederbörligen bemyndigade personal vid de nationella myndigheter i varje medlemsstat och de EU-organ som är behöriga för de ändamål som fastställs i artiklarna 15–22, 22c–22f och 22g–22j, samt för de syften som anges i artiklarna 20 och 21 i [*förordning 2018/XX om interoperabilitet*].

Åtkomsten ska begränsas till den utsträckning som uppgifterna är nödvändiga för utförandet av deras arbetsuppgifter i enlighet med dessa ändamål och ska stå i proportion till de mål som eftersträvas.”

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. VIS ska tillhandahålla en funktion för en centraliserad förvaltning av denna förteckning.”

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. De detaljerade bestämmelserna om förvaltning av funktionen för en centraliserad förvaltning av den förteckning som avses i punkt 3 ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.”

(8) I **artikel 7** ska en ny punkt införas som punkt 3:

”3. Barnets bästa ska vara en fråga av största vikt för medlemsstaterna under alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Barnets välfärd, trygghet och säkerhet, särskilt om det finns en risk för att barnet är ett offer för människohandel, och barnets åsikter ska beaktas och tillmätas betydelse i förhållande till hans eller hennes ålder och mognad.”

(9) Titeln på **kapitel II** ska ersättas med följande:

”VISERINGSMYNDIGHETERNAS INFÖRANDE OCH ANVÄNDNING AV
UPPGIFTER OM VISERINGAR FÖR KORTARE VISTELSE”

(10) **Artikel 8** ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När ansökan kan tas upp till prövning enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 810/2009 ska viseringsmyndigheten inom två arbetsdagar upprätta en ansökningsakt genom att i VIS föra in de uppgifter som avses i artikel 9, om det krävs att sökanden ska lämna dessa uppgifter.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. När ansökningsakten har upprättats ska VIS automatiskt inleda en sökning enligt artikel 9a och tillhandahålla träffar.”

(c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

5. Om vissa uppgifter inte måste lämnas av rättsliga skäl eller om de faktiskt inte kan lämnas, ska det eller de särskilda datafälten markeras som ”icke tillämpligt”. Om det saknas fingeravtryck bör det anges med ”VIS0”; systemet ska dessutom göra det möjligt att göra åtskillnad mellan fall enligt artikel 13.7 a–d i förordning (EG) nr 810/2009.”

(11) **Artikel 9** ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 4 ska leden a, b och c ersättas med följande:

”a) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, samtliga medborgarskap och kön.

aa) Efternamn vid födseln (tidigare efternamn), födelseort, födelseland och medborgarskap vid födseln.

b) Resehandlingens eller resehandlingarnas typ och nummer och koden på tre bokstäver för det land som utfärdat resehandlingen eller resehandlingarna.

c) Resehandlingens eller resehandlingarnas sista giltighetsdag.

cc) Den myndighet som utfärdat resehandlingen och dag för utfärdande.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En ansiktsbild av sökanden i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 810/2009.”

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. En scannad kopia av sidan med biografiska uppgifter.”

d) Följande två stycken ska läggas till:

”8. Den ansiktsbild på tredjelandsmedborgaren som avses i punkt 5 första stycket ska ha tillräckligt hög bildupplösning och kvalitet för att kunna användas för automatiserad biometrisk matchning.

Genom undantag från andra stycket får ansiktsbilden, i undantagsfall där kvalitets- och bildupplösningsspecifikationerna för registrering i VIS av en ansiktsbild som tagits på plats inte kan uppfyllas, tas fram elektroniskt från chippet i de elektroniska maskinläsbara resehandlingarna. I sådana fall ska ansiktsbilden endast infogas i personakten efter elektronisk verifiering av att den ansiktsbild som är registrerad i chippet i de elektroniska maskinläsbara resehandlingarna motsvarar den ansiktsbild av den berörda tredjelandsmedborgaren som tagits på plats.”

(12) Följande artiklar ska införas som **artiklarna 9a–9d**:

”Artikel 9a

Sökningar i andra system

1. Ansökningsakterna ska behandlas automatiskt av VIS för att identifiera träffar. VIS ska pröva varje ansökningsakt individuellt.
2. När en ansökan skapas eller en visering utfärdas ska VIS kontrollera om den resehandling som är kopplad till ansökan är erkänd i enlighet med beslut nr 1105/2011/EU, genom att utföra en automatisk sökning mot den förteckning över erkända resehandlingar som avses i artikel 5a och tillhandahålla ett resultat.
3. För de kontroller som avses i artikel 21.1 och artikel 21.3 a, c och d i förordning (EG) nr 810/2009 ska VIS inleda en sökning genom att använda den europeiska sökportalen som definieras i artikel 6.1 [*i förordningen om interoperabilitet*] för att jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 9.4 i denna förordning med de uppgifter som finns i ett register, en akt eller en registrering i VIS, Schengens informationssystem (SIS), in- och utresesystemet, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), inklusive den bevakningslista som avses i artikel 29 i [förordning (EU) 2018/XX om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)], Eurodac, [Ecris-TCN-systemet vad gäller fällande domar avseende terroristbrott och andra grova brott], Europoluppgifter, Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN).
4. VIS ska till ansökningsakten lägga till en hänvisning till alla träffar som erhållits i enlighet med punkt 3. Dessutom ska VIS, i förekommande fall, identifiera den eller de medlemsstater som fört in eller tillhandahållit de uppgifter som gett upphov till träffen eller träffarna, eller Europol, och ska registrera detta i ansökningsakten.
5. Vid tillämpning av artikel 2.1 k ska de sökningar som utförs enligt punkt 3 i denna artikel jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 15.2 med de uppgifter som finns i SIS för att avgöra om sökanden är föremål för någon av följande registreringar:
 - (a) En registrering om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas eller utlämnas.
 - (b) En registrering om försvunna personer.
 - (c) En registrering om personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande
 - (d) En registrering om personer och föremål som omfattas av diskreta kontroller eller särskilda kontroller.

Artikel 9b

Särskilda bestämmelser tillämpliga på sökningar i andra system för familjemedlemmar till EU-medborgare eller till andra tredjelandsmedborgare som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten

1. När det gäller tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter en likvärdig rätt till fri rörlighet som

unionsmedborgare enligt en överenskommelse mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredje land, å andra sidan, ska de automatiska kontrollerna i artikel 9a.3 utföras enbart i syfte att kontrollera att det inte finns några faktiska indikationer eller rimliga skäl grundade på faktiska indikationer som tyder på att personens vistelse på medlemsstaternas territorium innebär en säkerhetsrisk eller en stor epidemisk risk i enlighet med direktiv 2004/38/EG.

2. VIS ska inte kontrollera
 - (a) om sökanden för närvarande har rapporterats vara en person som överskridit den tillåtna vistelsen eller om det tidigare har rapporterats att han eller hon överskridit den tillåtna vistelsen genom en sökning i in- och utresesystemet,
 - (b) om sökanden motsvarar en person vars uppgifter har registrerats i Eurodac.
3. Om den automatiska behandling av ansökan som avses i artikel 9a.3 tillhandahållit en träff som motsvarar en registrering om nekad inresa och vistelse som avses i artikel 24 i förordning (EG) nr 1987/2006, ska viseringsmyndigheten kontrollera grunden för det beslut som ledde till att denna registrering fördes in i SIS. Om denna grund är kopplad till en risk för olaglig invandring, ska registreringen inte beaktas vid bedömningen av ansökan. Viseringsmyndigheten ska gå vidare enligt artikel 25.2 i SIS II-förordningen.

Artikel 9c

Kontroll av de centrala myndigheterna

1. En träff som är ett resultat av sökningar enligt artikel 9a.3 ska kontrolleras manuellt av den centrala myndigheten i den medlemsstat som handlägger ansökan.
2. Om den centrala myndigheten kontrollerar träffar manuellt ska den ha åtkomst till ansökningsakten och eventuella länkade ansökningsakter samt till alla träffar som genererats under den automatiska behandlingen enligt artikel 9a.3.
3. Den centrala myndigheten ska kontrollera om sökandens identitet som registrerats i ansökningsakten motsvarar de uppgifter som finns i VIS eller en av de databaser som konsulterats.
4. Om personuppgifterna inte överensstämmer och ingen annan träff har rapporterats under den automatiska behandlingen enligt artikel 9a.3, ska den centrala myndigheten radera den felaktiga träffen från ansökningsakten.
5. Om uppgifterna överensstämmer eller om det fortsatt råder tvivel om sökandens identitet, ska den centrala viseringsmyndighet som handlägger ansökan underrätta den centrala myndigheten i den eller de andra medlemsstater som konstateras ha fört in eller tillhandahållit de uppgifter som gav upphov till träffen enligt artikel 9a.3. När det konstateras att en eller flera medlemsstater har fört in eller tillhandahållit de uppgifter som gav upphov till en sådan träff, ska den centrala myndigheten samråda med de centrala myndigheterna i den eller de andra medlemsstaterna med hjälp av det förfarande som anges i artikel 16.2.
6. Resultatet av de kontroller som utförts av de andra medlemsstaternas centrala myndigheter ska läggas till i ansökningsakten.

7. Om den jämförelse som avses i artikel 9a.5 lett till en eller flera träffar ska VIS, som ett undantag från punkt 1, sända en automatisk underrättelse till den centrala myndigheten i den medlemsstat som inlett sökningen för att den ska vidta eventuella lämpliga uppföljningsåtgärder.
8. Om det konstateras att Europol har tillhandahållit de uppgifter som gett upphov till en träff i enlighet med artikel 9a.3, ska den centrala myndigheten i den ansvariga medlemsstaten samråda med den nationella Europolenheten för uppföljning i enlighet med förordning (EU) 2016/794 och i synnerhet kapitel IV i förordningen.

Artikel 9d

Europols skyldigheter

Europol ska anpassa sitt informationssystem för att säkerställa att automatisk behandling av de sökningar som avses i artikel 9a.3 och artikel 22b.2 är möjlig.”

(13) I artikel 13 ska följande punkt läggas till som punkt 4:

"4. När ansökningsakten har uppdaterats i enlighet med punkterna 1 och 2 ska VIS skicka en underrättelse till den medlemsstat som utfärdade viseringen med uppgift om beslutet att upphäva eller återkalla viseringen. En sådan underrättelse ska genereras automatiskt av det centrala systemet och överförs via den mekanism som avses i artikel 16.”

(14) **Artikel 15** ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande led införas som led ea:

”ea) Ansiktsbild.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Den ansiktsbild som avses i punkt 2 led ea ska inte vara det enda sökkriteriet.”

(15) I **artikel 16** ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

"2. När det skapas en ansökningsakt i VIS om en medborgare från ett specifikt tredjeland eller som tillhör en specifik kategori av sådana medborgare för vilka det krävs föregående samråd enligt artikel 22 i förordning (EG) nr 810/2009 ska VIS automatiskt översända begäran om samråd till den eller de medlemsstater som angetts.

Den eller de medlemsstater som förfrågan riktar sig till ska översända sitt svar till VIS, som ska vidarebefordra svaret till den medlemsstat som skapade ansökan.

Uteslutande i syfte att utföra samrådsförfarandet ska förteckningen över de medlemsstater som kräver att andra medlemsstaters centrala myndigheter samråder med deras centrala myndigheter under handläggningen av ansökningar om enhetliga viseringar som lämnats in av medborgare från specifika tredjeländer eller specifika kategorier av sådana medborgare enligt artikel 22 i förordning (EG) nr 810/2009, och över de berörda tredjelandsmedborgarna, integreras i VIS.

3. Det förfarande som anges i punkt 2 ska också tillämpas på följande:

a) Överföring av information enligt artikel 25.4 om utfärdande av viseringar med begränsad territoriell giltighet, artikel 24.2 om ändring av uppgifter och artikel 31 i förordning (EG) nr 810/2009 om efterhandsanmälningar.

b) Alla andra meddelanden med anknytning till konsulärt samarbete som inbegriper överföring av personuppgifter som registrerats i VIS eller som är kopplade till det, överföring av begäranden till behörig viseringsmyndighet om att vidarebefordra kopior av resehandlingar i enlighet med artikel 9.7 och andra handlingar som ligger till grund för ansökan och överföring av elektroniska kopior av dessa handlingar samt begäranden enligt artikel 9c och artikel 38.3. De behöriga viseringsmyndigheterna ska besvara en sådan begäran inom två arbetsdagar.”

(16) **Artikel 17** ska utgå.

(17) Titeln på **kapitel III** ska ersättas med följande:

”ANDRA MYNDIGHETERS ÅTKOMST TILL UPPGIFTER OM VISERINGAR
FÖR KORTARE VISTELSE”

(18) I **artikel 18.6** ska andra stycket ersättas med följande:

”De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ska kontrollera viseringsinnehavarens fingeravtryck mot de fingeravtryck som har registrerats i VIS. För viseringsinnehavare vars fingeravtryck inte kan användas ska den sökning som avses i punkt 1 göras på grundval av de alfanumeriska uppgifter som föreskrivs i punkt 1 i kombination med ansiktsbilden.”

(19) Följande artikel ska införas som **artikel 20a**:

”Artikel 20a

Användning av VIS-uppgifter i syfte att föra in SIS-registreringar om försvunna personer och åtkomst till dessa uppgifter

1. Uppgifter om fingeravtryck som är lagrade i VIS får användas i syfte att föra in registreringar om försvunna personer i enlighet med artikel 32.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)*... [*förordning (EU) om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete*]. I sådana fall ska utbytet av uppgifter om fingeravtryck göras via en säker kommunikationskanal till Sirenekontoret i den medlemsstat som äger uppgifterna.
2. När det förekommer en träff mot en SIS-registrering som avses i punkt 1, får barnskyddsmyndigheterna och de nationella rättsliga myndigheterna, inklusive de som ansvarar för att väcka allmänt åtal under ett straffrättsligt förfarande och för att inleda rättsliga utredningar som föregår åtal, och deras samordnande myndigheter som avses i *artikel 43 i förordning (EU) ... [COM(2016) 883 final – SIS LE]*, vid fullgörandet av sina uppgifter begära åtkomst till uppgifter som har förts in i VIS. De villkor som fastställs i unionsrätten och i nationell lagstiftning ska tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) ...av den ... (EUT L ..., s.).”

(20) I **artikel 22** ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Om en sökning med de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det har registrerats uppgifter om en sökande av internationellt skydd i VIS, ska den behöriga asylmyndigheten ges åtkomst för att konsultera följande uppgifter om sökanden och om eventuella länkade ansökningsakter avseende sökanden i enlighet med artikel 8.3, uteslutande för det ändamål som avses i punkt 1:

a) Ansökans nummer.

b) De uppgifter som tagits från ansökningsformuläret eller ansökningsformulären och som avses i *artikel 9.4, 9.5 och 9.7*.

c) Fotografier.

d) Uppgifter om utfärdade, ogiltigförklarade och återkallade viseringar eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts enligt artiklarna 10, 13 och 14.

e) De uppgifter som avses i *artikel 9.4 och 9.5* i de länkade ansökningsakterna i enlighet med artikel 8.4.”

(21) **Artikel 23** ska ersättas med följande:

"Artikel 23

Lagringsperiod för uppgifter

1. Varje akt ska lagras i VIS i högst fem år, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna om radering i artiklarna 24 och 25 eller bestämmelserna om loggföring i artikel 34.

Denna period börjar löpa

a) samma dag som viseringen, viseringen för längre vistelse eller *uppehållstillståndet* upphör att gälla, om en visering, en visering för längre vistelse eller ett *uppehållstillstånd* har utfärdats,

b) den nya sista giltighetsdagen för viseringen, viseringen för längre vistelse eller *uppehållstillståndet* om en visering, en visering för längre vistelse eller ett *uppehållstillstånd* har förlängts,

c) samma dag som ansökningsakten upprättades i VIS, om ansökan har dragits tillbaka, lagts ner eller avbrutits,

d) samma dag som *den ansvariga myndigheten* fattat ett beslut ifall en visering, en visering för längre vistelse eller ett *uppehållstillstånd* har avslagits, ogiltigförklarats, förkortats, dragits tillbaka eller återkallats, *beroende på vad som är tillämpligt*.

2. Efter utgången av den period som avses i punkt 1 ska VIS automatiskt radera akten samt länken eller länkarna till denna akt enligt artikel 8.3 och 8.4 samt *artikel 22a.3 och 22a.5*.”

(22) I **artikel 24** ska **punkt 2** ersättas med följande:

"2. Om en medlemsstat har bevis som tyder på att uppgifter som behandlas i VIS är oriktiga eller att uppgifter har behandlats i VIS i strid med denna förordning, ska den omedelbart informera den ansvariga medlemsstaten. Ett sådant meddelande ska översändas i enlighet med förfarandet i artikel 16.3.

Om de oriktiga uppgifterna avser länkar som skapats enligt artikel 8.3 eller 8.4 och artikel 22a.3 ska den ansvariga medlemsstaten utföra nödvändiga kontroller och tillhandahålla ett svar inom 48 timmar samt i förekommande fall korrigera länken. Om inget svar tillhandahålls inom den fastställda tidsfristen, ska den begärande medlemsstaten korrigera länken och underrätta den ansvariga medlemsstaten om den korrigering som gjorts via VISMail."

(23) **Artikel 25** ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Om en sökande har erhållit medborgarskap i en medlemsstat före utgången av den period som avses i artikel 23.1, ska den medlemsstat som upprättade de aktuella ansökningsakterna och länkarna omedelbart radera de ansökningsakter, akter och länkar som avses i artiklarna 8.3, 8.4 och 22a.3 rörande honom eller henne ur VIS."

b) I punkt 2 ska ordet "VIS" ersättas med "VISMail".

(24) I **artikel 26** ska följande punkt läggas till som punkt 8a:

"8a. Eu-LISA ska tillåtas att använda anonymiserade verkliga personuppgifter från VIS produktionssystem för teständamål under följande omständigheter:

a) För diagnostik och reparationer när fel upptäcks i det centrala systemet.

b) För tester av ny teknik och nya metoder som är relevanta för att förbättra det centrala systemets prestanda eller överföring av uppgifter till systemet.

I sådana fall ska säkerhetsåtgärderna, åtkomstkontrollen och loggningsaktiviteterna i testmiljön vara likvärdiga med de som finns i VIS produktionssystem. Verkliga personuppgifter som används för tester ska anonymiseras på ett sådant sätt att den registrerade inte längre kan identifieras."

(25) **Artikel 27** ska ersättas med följande:

"Artikel 27

Plats för det centrala informationssystemet för viseringar

Den ordinarie delen av det centrala VIS, som står för teknisk tillsyn och administration, ska vara belägen i Strasbourg (Frankrike) och en reserv för det centrala VIS, varigenom alla funktioner i den ordinarie delen av det centrala VIS säkerställs ska ligga i Sankt Johann im Pongau (Österrike).

Båda anläggningarna får användas samtidigt för den aktiva driften av VIS, under förutsättning att den andra anläggningen bibehåller kapaciteten att säkerställa driften om systemet skulle sluta fungera.”

(26) **Artikel 29** ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

”Ansvaret för användningen av uppgifter och *deras kvalitet*”

b) Punkt 1 c ska ersättas med följande:

”c) uppgifterna är korrekta, uppdaterade och av en lämplig kvalitet och fullständighet när de överförs till VIS.”

c) I punkt 2 a ska båda förekomsterna av ordet ”VIS” ersättas med orden ”VIS eller CIR”.

d) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Förvaltningsmyndigheten ska tillsammans med kommissionen utveckla och upprätthålla automatiserade mekanismer för kvalitetskontroll och förfaranden för kvalitetskontroller av uppgifterna i VIS och ska regelbundet rapportera till medlemsstaterna. Förvaltningsmyndigheten ska regelbundet rapportera till medlemsstaterna och kommissionen om kvalitetskontroller av uppgifterna.

Mekanismen, förfarandena och efterlevnaden av kvalitetskraven på uppgifterna ska fastställas genom genomförandeåtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49.2.”

(27) Följande artikel ska införas som **artikel 29a**:

”Artikel 29a

Särskilda regler för införande av uppgifter

1. Införande av de uppgifter som avses i artiklarna 9, 22c och 22d i VIS ska omfattas av följande preliminära villkor:

a) Uppgifter enligt artiklarna 9, 22c, 22d och 6.4 får endast sändas till VIS efter en kvalitetskontroll som utförts av de ansvariga nationella myndigheterna.

b) Uppgifter enligt artiklarna 9, 22c, 22d och 6.4 kommer att behandlas av VIS efter en kvalitetskontroll som utförts av VIS enligt punkt 2.

2. Kvalitetskontroller ska utföras av VIS på följande sätt:

(a) När det upprättas ansökningsakter eller akter om tredjelandsmedborgare i VIS ska kvalitetskontroller utföras på de uppgifter som avses i artiklarna 9, 22c och 22d; om dessa kontroller inte uppfyller de fastställda kvalitetskriterierna ska den eller de ansvariga myndigheterna automatiskt underrättas av VIS.

(b) De automatiska förfarandena enligt artikel 9 a.3 och 22b.2 får utlösas av VIS endast efter en kvalitetskontroll som utförts av VIS enligt denna artikel; om dessa kontroller inte uppfyller de fastställda kvalitetskriterierna ska den eller de ansvariga myndigheterna automatiskt underrättas av VIS.

- (c) Kvalitetskontroller av ansiktsbilder samt finger- och handavtrycksuppgifter ska utföras när det upprättas ansökningsakter för tredjelandsmedborgare i VIS för att säkerställa att minimistandarderna för uppgiftskvaliteten uppfylls vilket möjliggör biometrisk matchning.
 - (d) Kvalitetskontroller av de uppgifter som avses i artikel 6.4 ska utföras vid lagring av information om de nationella utsedda myndigheterna i VIS.
3. Det ska fastställas kvalitetsstandarder för lagring av de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Specifikationerna för dessa standarder ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.”

(28) I **artikel 31** ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar förordning (EU) 2016/679 får de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, b, c, k och m; 9.6 och 9.7 överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation som förtecknas i bilagan, endast om det är nödvändigt i individuella fall i syfte att styrka tredjelandsmedborgares identitet och endast i återvändandesyfte i enlighet med direktiv 2008/115/EG eller i vidarebosättningsyfte i enlighet med *förordning ...[vidarebosättningsförordning]* och under förutsättning att den medlemsstat som förde in uppgifterna i VIS har gett sitt godkännande.”

(29) **Artikel 34** ska ersättas med följande:

*”Artikel 34
Loggar*

1. Varje medlemsstat, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och förvaltningsmyndigheten ska föra logg över all uppgiftsbehandling inom VIS. Av dessa loggar ska framgå syftet med den åtkomst som avses i artikel 6.1, artikel 20 a.1, artikel 22 k.1 och artiklarna 15–22 samt 22g–22j, datum och tidpunkt, den typ av uppgifter som har överförts enligt artiklarna 9–14, den typ av uppgifter som använts för sökning enligt artiklarna 15.2, 18, 19.1, 20.1, 21.1, 22.1, 22g, 22h, 22i, 22j, 45a och 45d och namnet på den myndighet som fört in eller hämtat uppgifterna. Dessutom ska varje medlemsstat föra logg över den personal som är vederbörligen bemyndigad att föra in eller hämta uppgifterna.

2. Vad gäller de åtgärder som förtecknas i artikel 45b ska en logg föras över all uppgiftsbehandling i VIS och in- och utresesystemet i enlighet med denna artikel och artikel 41 i förordning (EU) 2017/2226 om inrättande av ett in- och utresesystem.

3. Dessa *loggar* får enbart användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet. Loggarna ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och raderas ett år efter det att den lagringsperiod som avses i artikel 23.1 har löpt ut, om de inte behövs för övervakningsförfaranden som redan har påbörjats.”

(30) **Artikel 37** ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska den inledande meningen ersättas med följande:

”Tredjelandsmedborgare och de personer som avses i artikel 9.4 f, 22c.2 e eller 22d e ska erhålla följande information av den ansvariga medlemsstaten.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas tredjelandssmedborgaren skriftligt när de uppgifter, det fotografi och de uppgifter om fingeravtryck som avses i artikel 9.4, 9.5 och 9.6, artikel 22c.2 och artikel 22d a–g) samlas in, och när det är nödvändigt, muntligt, på ett språk och ett sätt som den registrerade förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Barn måste informeras på ett åldersanpassat sätt med hjälp av broschyrer och/eller infografik och/eller presentationer som särskilt utformats för att förklara förfarandet för att lämna fingeravtryck.”

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”I avsaknad av ett sådant formulär undertecknat av dessa personer, ska denna information lämnas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2016/679.”

(31) I **artikel 38 ska punkt 3** ersättas med följande:

”3. Om begäran enligt punkt 2 riktas till en annan medlemsstat än den ansvariga medlemsstaten, ska myndigheterna i den medlemsstat som tagit emot begäran inom sju dagar kontakta myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten. Den ansvariga medlemsstaten ska inom en månads tid kontrollera om uppgifterna är korrekta och om det är tillåtet att behandla dem i VIS.”

(32) I **artikel 43** ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Europeiska datatillsynsmannen ska agera i nära samarbete med nationella tillsynsmyndigheter med avseende på särskilda frågor som kräver nationellt deltagande, i synnerhet om Europeiska datatillsynsmannen eller en nationell tillsynsmyndighet upptäcker stora skillnader mellan praxis i medlemsstaterna eller upptäcker potentiellt olagliga överföringar genom användning av interoperabilitetskomponenternas kommunikationskanaler, eller i samband med frågor rörande genomförande och tolkning av denna förordning som tas upp av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska en samordnad tillsyn säkerställas i enlighet med artikel 62 i förordning (EU) XXXX/2018 [reviderad förordning 45/2001].”

(33) I **artikel 45** ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. De tekniska specifikationerna för kvalitet, bildupplösning och användning av fingeravtryck och ansiktsbilden för biometrisk verifiering och identifiering i VIS ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.”

(34) Följande artikel ska införas som **artikel 45a**:

*”Artikel 45a
Användning av uppgifter för rapportering och statistik*

1. Den bemyndigade personalen vid medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen, eu-LISA och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som inrättats genom förordning (EU) 2016/1624 ska ha åtkomst för att konsultera följande uppgifter,

dock endast för rapporterings- och statistikändamål och utan att det är möjligt att identifiera enskilda personer:

- (a) Uppgifter om status.
- (b) Den behöriga myndigheten, inbegripet var myndigheten är belägen.
- (c) Sökandens kön, födelsedatum och nuvarande medborgarskap.
- (d) Första inresemedlemsstat, endast vad gäller viseringar för kortare vistelse.
- (e) Ort och datum för ansökan och det beslut som gäller ansökan (utfärdas eller vägras).
- (f) Typ av handling som utfärdas, dvs. en visering för flygplatstransitering, en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd.
- (g) Typ av resehandling och kod på tre bokstäver för det utfärdande landet, endast vad gäller viseringar för kortare vistelse.
- (h) De grunder som anges för varje beslut rörande handlingen eller ansökan, endast vad gäller viseringar för kortare vistelse; vad gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, beslutet rörande ansökan (huruvida ansökan ska utfärdas eller vägras och på vilken grund).
- (i) Behörig myndighet som avslag ansökan, inbegripet var myndigheten är belägen, och datum för avslaget, endast vad gäller viseringar för kortare vistelse.
- (j) Fall där samma sökande har ansökt om visering för kortare vistelse vid fler än en viseringsmyndighet, med uppgift om vilka dessa viseringsmyndigheter är, var de är belägna och datum för avslagen, endast vad gäller viseringar för kortare vistelse.
- (k) Vad gäller viseringar för kortare vistelse, resans huvudsakliga syfte eller syften; vad gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, syftet med ansökan.
- (l) De uppgifter som förts in om varje handling som dragits tillbaka, ogiltigförklarats, återkallats eller vars giltighetstid har förlängts, beroende på vad som är tillämpligt.
- (m) Om tillämpligt, sista giltighetsdag för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.
- (n) Antalet personer som är undantagna från kravet på att lämna fingeravtryck i enlighet med artikel 13.7 i förordning (EG) nr 810/2009.
- (o) De fall där de uppgifter som avses i artikel 9.6 faktiskt inte har kunnat lämnas i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.

- (p) De fall där de uppgifter som avses i artikel 9.6 inte har krävts av rättsliga skäl i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.
- (q) De fall där en person som faktiskt inte kunnat lämna de uppgifter som avses i artikel 9.6 har fått avslag på sin viseringsansökan i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.

Den vederbörligen bemyndigade personalen vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska ha åtkomst för att konsultera de uppgifter som avses i första stycket i syfte att utföra de riskanalyser och sårbarhetsanalyser som avses i artiklarna 11 och 13 i förordning (EU) 2016/1624.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska eu-LISA lagra de uppgifter som avses i den punkten i den centrala databas för rapporter och statistik som avses i artikel 39 i förordning 2018/XX [*om interoperabilitet*].
3. De förfaranden som införs av eu-LISA i syfte att övervaka VIS funktion och som avses i artikel 50.1 ska inbegripa möjligheten att ta fram regelbunden statistik för att säkerställa denna övervakning.
4. Varje kvartal ska eu-LISA sammanställa statistik på grundval av VIS-uppgifter om viseringar för kortare vistelse för varje plats där en viseringsansökan ingetts, särskilt om följande:
 - (a) Det totala antalet ansökningar om viseringar för flygplatstransitering, inklusive viseringar för flera flygplatstransiteringar.
 - (b) Det totala antalet utfärdade viseringar inklusive A-viseringar för flera inresor.
 - (c) Det totala antalet utfärdade viseringar för flera inresor.
 - (d) Det totala antalet icke utfärdade viseringar inklusive A-viseringar för flera inresor.
 - (e) Det totala antalet ansökningar om enhetliga viseringar inklusive enhetliga viseringar för flera inresor.
 - (f) Det totala antalet utfärdade viseringar inklusive viseringar för flera inresor.
 - (g) Det totala antalet utfärdade viseringar för flera inresor, uppdelat per giltighetstid (mindre än 6 månader, ett år, två år, tre år, fyra år, fem år).
 - (h) Det totala antalet icke utfärdade enhetliga viseringar, inklusive viseringar för flera inresor.
 - (i) Det totala antalet utfärdade viseringar med begränsad territoriell giltighet.

Den dagliga statistiken ska lagras i den centrala databasen för rapporter och statistik.

5. Varje kvartal ska eu-LISA sammanställa statistik för varje plats på grundval av VIS-uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, särskilt om följande:

- (a) Det totala antalet viseringar för längre vistelse som det lämnats in ansökningar om och vilka utfärdats, vägrats, förlängts och dragits tillbaka.
 - (b) Det totala antalet uppehållstillstånd som det lämnats in ansökningar om och vilka utfärdats, vägrats, förlängts och dragits tillbaka.
6. I slutet av varje år ska statistik sammanställas i form av kvartalsstatistik för året. Statistiken ska innehålla en uppdelning av uppgifterna för varje medlemsstat.
7. På begäran av kommissionen ska eu-LISA tillhandahålla statistik om specifika aspekter som rör genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken eller av migrationspolitiken, inbegripet aspekter enligt tillämpningen av förordning (EU) nr 1053/2013.”
- (35) Följande artiklar ska införas som **artiklarna 45b, 45c, 45d och 45e**:

”Artikel 45b

Transportörers åtkomst till uppgifter i kontrollsyfte

1. I syfte att fullgöra sin skyldighet enligt artikel 26.1 b i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ska lufttrafikföretag, sjötransportörer och internationella transportörer som ansvarar för grupptransporter med buss sända en förfrågan till VIS i syfte att kontrollera att tredjelandsmedborgare som har en visering för kortare vistelse, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd innehar en giltig visering för kortare vistelse, en giltig visering för längre vistelse eller ett giltigt uppehållstillstånd, beroende på vad som är tillämpligt. För detta ändamål, när det gäller viseringar för kortare vistelse, ska transportörerna tillhandahålla de uppgifter som anges i artikel 9.4 a, b och c i denna förordning eller enligt artikel 22c a, b och c, beroende på vad som är tillämpligt.
2. För tillämpningen av punkt 1 eller för att lösa eventuella tvister som uppstår i samband med dess tillämpning ska eu-LISA föra logg över all uppgiftsbehandling som utförs inom nätporten av transportörer. Dessa loggar ska visa datum och tidpunkt för varje operation, vilka uppgifter som använts för sökning, vilka uppgifter som överförts av nätporten och den berörda transportörens namn.

Loggar ska lagras under en tvåårsperiod. Loggar ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst.
3. En säker åtkomst till den nätport för transportörer som avses i artikel 1.2 h i beslut 2004/512/EG, i dess ändrade lydelse enligt denna förordning, ska möjliggöra för transportörerna att utföra den sökning som avses i punkt 1 innan passagerarna stiger ombord. För detta ändamål ska transportören skicka förfrågan för att få tillstånd att söka i VIS med hjälp av de uppgifter som finns i resehandlingens maskinläsbara del.
4. VIS ska svara genom att ange huruvida personen har en giltig visering eller inte och ge transportörerna ett svar i form av OK/INTE OK.
5. Ett autentiseringssystem, som enbart förbehålls transportörer, ska inrättas för att ge transportörens vederbörligen bemyndigade personal åtkomst till nätporten för de

syften som avses i punkt 2. Autentiseringssystemet ska antas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 49.2.

Artikel 45c

Reservförfaranden om det är tekniskt omöjligt för transportörer att få åtkomst till uppgifter

1. Om det är tekniskt omöjligt att utföra den sökning som avses i artikel 45b.1 på grund av ett fel i någon del av VIS eller av andra skäl som ligger utanför transportörernas kontroll ska transportörerna inte vara skyldiga att kontrollera innehav av en giltig visering eller resehandling med hjälp av nätporten för transportörer. Om ett sådant fel upptäcks av förvaltningsmyndigheten, ska den underrätta transportörerna. Den ska också underrätta transportörerna när felet är åtgärdat. Om ett sådant fel upptäcks av transportörerna, får de underrätta förvaltningsmyndigheten.
2. Närmare bestämmelser om reservförfaranden ska fastställas i en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 45d

Europeiska gräns- och kustbevakningsenheters åtkomst till VIS-uppgifter

1. För att utföra de uppgifter och befogenheter som avses i artikel 40.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624* och utöver den åtkomst som föreskrivs i artikel 40.8 i förordningen, ska medlemmarna i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna samt de enheter som arbetar med återvändanderelaterade insatser inom ramen för sitt uppdrag ha rätt att få åtkomst till och söka i uppgifter som har lagts in i VIS.
2. För att säkerställa den åtkomst som avses i punkt 1 ska Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån utse en specialiserad enhet med vederbörligen bemyndigade tjänstemän vid den europeiska gräns- och kustbevakningen som central åtkomstpunkt. Den centrala åtkomstpunkten ska kontrollera att de villkor för att begära åtkomst till VIS som anges i artikel 45e är uppfyllda.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG, EUT L 251, 16.9.2016, s. 1.

Artikel 45e

Villkor och förfarande för europeiska gräns- och kustbevakningsenheters åtkomst till VIS-uppgifter

1. Vad gäller den åtkomst som avses i artikel 45d.1 får en europeisk gräns- och kustbevakningsenhet lämna in en begäran om att söka i alla uppgifter eller en specifik uppsättning uppgifter som är lagrade i VIS till europeiska gräns- och kustbevakningens centrala åtkomstpunkt som avses i artikel 45d.2. I begäran ska det hänvisas till medlemsstatens operativa plan för in- och utresekontroller, gränsövervakning och/eller återvändande som ligger till grund för begäran. Vid mottagande av en begäran om åtkomst ska europeiska gräns- och kustbevakningens centrala åtkomstpunkt kontrollera om villkoren för åtkomst enligt punkt 2 är uppfyllda. Om samtliga villkor för åtkomst är uppfyllda, ska den

vederbörligen bemyndigade personalen vid den centrala åtkomstpunkten behandla begäran. De VIS-uppgifter till vilka åtkomst ges ska överföras till enheten på ett sådant sätt att de inte äventyrar uppgifternas säkerhet.

2. För att åtkomst ska beviljas ska följande villkor tillämpas:

a) Vårdmedlemsstaten ger enhetens medlemmar tillstånd att söka i VIS i syfte att uppfylla de operativa mål som anges i den operativa planen för in- och utresekontroller, gränsövervakning och återvändande.

b) Det krävs en sökning i VIS för att utföra de särskilda uppgifter som vårdmedlemsstaten har anförtrott enheten.

3. I enlighet med artikel 40.3 i förordning (EU) 2016/1624 får enheternas medlemmar, liksom de personalenheter som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter endast agera till följd av information som erhållits från VIS enligt instruktioner från och, i allmänhet, i närvaro av gränskontrolltjänstemän eller personal som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter i den vårdmedlemsstat där de är verksamma. Vårdmedlemsstaten får ge enheternas medlemmar tillstånd att agera för dess räkning.

4. I tveksamma fall eller om kontrollen av identiteten på viseringsinnehavaren, innehavaren av en visering för längre vistelse eller innehavaren av ett uppehållstillstånd misslyckas ska medlemmen i europeiska gräns- och kustbevakningsenheten hänvisa personen till en gränskontrolltjänsteman i vårdmedlemsstaten.

5. Sökningar i VIS-uppgifter som görs av enheternas medlemmar ska göras på följande sätt:

a) När enheternas medlemmar utför arbetsuppgifter avseende in- och utresekontroller enligt förordning (EU) 2016/399 ska de ha åtkomst till VIS-uppgifter för kontroll vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna i enlighet med artikel 18 respektive 22g i denna förordning.

b) Vid kontroll av huruvida villkoren för inresa till, vistelse eller uppehåll på medlemsstaternas territorium är uppfyllda, ska enheternas medlemmar ha åtkomst till VIS-uppgifter för kontroll inom territoriet av tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 19 respektive 22h i denna förordning.

c) När enheternas medlemmar identifierar en person som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller uppehåll på medlemsstaternas territorium ska de ha åtkomst till VIS-uppgifter för identifiering i enlighet med artikel 20 i denna förordning.

6. Om en sådan åtkomst och sökning visar att det finns en träff i VIS, ska vårdmedlemsstaten underrättas om detta.

7. Varje uppgiftsbehandlingslogg i VIS som görs av en medlem i en europeisk gräns- och kustbevakningsenhet eller personalenhet som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter ska bevaras av förvaltningsmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i artikel 34.

8. Varje åtkomst och varje sökning som utförs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska loggas i enlighet med bestämmelserna i artikel 34 och varje användning av de uppgifter som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån fått åtkomst till ska registreras.

9. Förutom när detta är nödvändigt för tillämpningen av förordningen om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) ska inga delar av VIS vara anslutna till något datasystem för insamling och behandling av uppgifter drivet av eller vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, ej heller ska de VIS-uppgifter som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har åtkomst till överföras till ett sådant system. Ingen del av VIS ska laddas ned. Loggning av åtkomst och sökningar ska inte anses utgöra en nedladdning eller kopiering av VIS-uppgifter.

10. Åtgärder för att säkerställa uppgifternas säkerhet enligt artikel 32 ska antas och tillämpas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.”

(36) **Artikel 49** ska ersättas med följande:

”Artikel 49

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011*.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

(37) Följande artikel ska införas som **artikel 49a**:

”Artikel 49a

Rådgivande grupp

Eu-LISA ska inrätta en rådgivande grupp som ska bistå den med sakkunskap om VIS, särskilt i samband med utarbetandet av det årliga arbetsprogrammet och den årliga verksamhetsrapporten.”

(38) **Artikel 50** ska ersättas med följande:

”Artikel 50

Övervakning och utvärdering

1. Förvaltningsmyndigheten ska säkerställa att det finns förfaranden för att övervaka VIS verksamhet i förhållande till målen vad gäller produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.
2. Förvaltningsmyndigheten ska ha åtkomst till den information om uppgiftsbehandling i VIS som behövs för det tekniska underhållet.

3. Vartannat år ska eu-LISA rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om hur VIS tekniskt har fungerat, inbegripet ur säkerhetssynpunkt.
4. Varje medlemsstat och Europol ska, med iakttagande av bestämmelserna i nationell rätt om offentliggörande av känsliga uppgifter, utarbeta årliga rapporter om hur effektiv åtkomsten till VIS-uppgifter har varit för brottsbekämpande ändamål, vilka ska innehålla information och statistik om
- (a) det exakta syftet med sökningarna, inbegripet typ av terroristbrott eller grovt brott,
 - (b) rimliga belägg som lämnats avseende en välgrundad misstanke om att den misstänkte, gärningsmannen eller offret omfattas av denna förordning,
 - (c) antal begäranden om åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål,
 - (d) antalet och den typ av ärenden som har lett till identifieringar.

Medlemsstaternas och Europols årsrapporter ska översändas till kommissionen senast den 30 juni påföljande år.

5. Vart fjärde år ska kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av VIS. Denna övergripande utvärdering ska innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen och en bedömning av huruvida de grundläggande förutsättningarna fortfarande är giltiga, tillämpningen av denna förordning när det gäller VIS, säkerheten hos VIS, tillämpningen av de bestämmelser som avses i artikel 31 och eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet.
6. Medlemsstaterna ska ge förvaltningsmyndigheten och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta de rapporter som avses i punkterna 3, 4 och 5.
7. Förvaltningsmyndigheten ska ge kommissionen den information som den behöver för att utföra de övergripande utvärderingar som avses i punkt 5.”

(39) Titeln på bilaga 1 ska ersättas med följande:

”Förteckning över internationella organisationer som avses i artikel 31.1”.

(40) Efter artikel 22 ska följande kapitel införas som **kapitel IIIa och IIIb**:

KAPITEL IIIa

INFÖRANDE OCH ANVÄNDNING AV UPPGIFTER OM VISERINGAR FÖR LÄNGRE VISTELSE OCH UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Artikel 22a

**Förfaranden för införande av uppgifter efter beslut om en ansökan om visering för
längre vistelse eller uppehållstillstånd**

1. När en myndighet fattat beslut om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd, ska den utan dröjsmål skapa en personakt genom att föra in de uppgifter som avses i artikel 22c eller 22d i VIS.
2. Vid skapande av personakten ska VIS automatiskt inleda en sökning enligt artikel 22b.
3. Om en person har ansökt som en del av en grupp eller tillsammans med en familjemedlem, ska myndigheten skapa en personakt för var och en i gruppen och länka akterna för personer som har ansökt tillsammans och till vilka en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har utfärdats.
4. Om vissa uppgifter inte måste lämnas enligt unionsrätten eller nationell lagstiftning eller om de faktiskt inte kan lämnas ska det eller de särskilda datafälten markeras som ”icke tillämpligt”. När det gäller fingeravtryck ska systemet göra det möjligt att skilja mellan fall där fingeravtryck inte måste lämnas enligt unionsrätten eller nationell lagstiftning och fall där de faktiskt inte kan lämnas.

Artikel 22b

Sökningar i andra system

1. Enbart i syfte att bedöma om en person kan utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten eller folkhälsan i medlemsstaterna, i enlighet med artikel 6.1 e i förordning (EU) 2016/399, ska akterna automatiskt behandlas av VIS för att identifiera träffar. VIS ska pröva varje akt individuellt.
2. Varje gång en personakt skapas vid utfärdande eller avslag i enlighet med artikel 22d av en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd ska VIS inleda en sökning genom att använda den europeiska sökportalen som definieras i artikel 6.1 i [förordningen om interoperabilitet] för att jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b, c, f och g i denna förordning med de relevanta uppgifterna i VIS, Schengens informationssystem (SIS), in- och utresesystemet, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), inklusive den bevakningslista som avses i artikel 29 i förordning (EU) 2018/XX om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), [Ecris-TCN-systemet vad gäller fällande domar avseende terroristbrott och andra grova brott], Europoluppgifter, Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar och Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN).
3. VIS ska till personakten lägga till en hänvisning till alla träffar som erhållits i enlighet med punkterna 2 och 5. Dessutom ska VIS, i förekommande fall, identifiera den eller de medlemsstater som fört in eller tillhandahållit de uppgifter som gett upphov till träffen eller träffarna eller Europol, och ska registrera detta i personakten.
4. Vid tillämpning av artikel 2.2 f avseende en utfärdad eller förlängd visering för längre vistelse ska de sökningar som utförs enligt punkt 2 jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 22c.2 med de uppgifter som finns i SIS för att avgöra om innehavaren är föremål för någon av följande registreringar:

- (a) En registrering om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas eller utlämnas.
- (b) En registrering om försvunna personer.
- (c) En registrering om personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande.
- (d) En registrering om personer och föremål som omfattas av diskreta kontroller eller särskilda kontroller.

Om den jämförelse som nämns i denna punkt lett till en eller flera träffar, ska VIS sända en automatisk underrättelse till den centrala myndigheten i den medlemsstat som inlett sökningen och ska vidta lämpliga uppföljningsåtgärder.

5. När det gäller sökningar i in- och utresesystemet, Etias och VIS i enlighet med punkt 2 ska träffarna begränsas till att ange avslag på ett resetillstånd eller visering eller nekad inresa på grundval av säkerhetsskäl.
6. Om viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har utfärdats eller förlängts av en medlemsstats konsulära myndighet ska artikel 9a tillämpas.
7. Om ett uppehållstillstånd utfärdas eller förlängs, eller en visering för längre vistelse förlängs, av en myndighet på en medlemsstats territorium ska följande gälla:
 - (a) Den myndigheten ska kontrollera om de uppgifter som registrerats i personakten motsvarar uppgifterna i VIS, ett av de EU-informationssystem/databaser som konsulterats, Europoluppgifter eller Interpolns databaser i enlighet med punkt 2.
 - (b) Om träffen i enlighet med punkt 2 är kopplad till Europoluppgifter ska Europolns nationella enhet informeras för uppföljning.
 - (c) Om uppgifterna inte överensstämmer och ingen annan träff har rapporterats under den automatiska behandlingen i enlighet med punkterna 2 och 3, ska myndigheten radera den felaktiga träffen från ansökningsakten.
 - (d) Om uppgifterna överensstämmer eller det råder tvivel om sökandens identitet, ska myndigheten vidta åtgärder avseende de uppgifter som gav upphov till träffen i enlighet med punkt 4 enligt de förfaranden, villkor och kriterier som föreskrivs i EU-lagstiftning och nationell lagstiftning.

Artikel 22c

Personakt som ska skapas för utfärdade viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd

En personakt som skapas i enlighet med artikel 22a.1 ska innehålla följande uppgifter:

- (1) Vilken myndighet som har utfärdat handlingen, inbegripet var myndigheten är belägen.
- (2) Följande uppgifter om innehavaren:

- a) Efternamn, förnamn, födelsedatum, nuvarande medborgarskap, kön, födelsedatum, födelseort och födelseland.
 - b) Resehandlingens typ och nummer och koden på tre bokstäver för det land som har utfärdat den.
 - c) Resehandlingens sista giltighetsdag.
 - cc) Den myndighet som utfärdat resehandlingen.
 - d) Om innehavaren är minderårig: vårdnadshavarnas eller förmyndarnas efternamn och förnamn.
 - e) Efternamn och förnamn på samt adress för den fysiska person, eller namn och adress på den arbetsgivare eller annan organisation vilken ansökan grundar sig på.
 - f) En ansiktsbild av innehavaren, om möjligt fotograferad på plats.
 - g) Två fingeravtryck av innehavaren, i enlighet med tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning.
- (3) Följande uppgifter om den utfärdade viseringen för längre vistelse eller det utfärdade uppehållstillståndet:
- (a) Statusinformation som anger att en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har utfärdats.
 - (b) Plats och datum för beslutet om att utfärda viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.
 - (c) Typ av handling som utfärdats (visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd).
 - (d) Nummer på den utfärdade viseringen för längre vistelse eller det utfärdade uppehållstillståndet.
 - (e) Sista giltighetsdag för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

Artikel 22d

Personakt som ska skapas i vissa fall vid avslag på en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd

Om ett beslut har fattats om att avslå en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd på grund av att den sökande anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten eller folkhälsan, eller att den sökande har lämnat in handlingar som förvärvats på bedrägligt sätt, har förfalskats eller ändrats i något avseende, ska den myndighet som avslagit ansökan utan dröjsmål skapa en personakt med följande uppgifter:

- a. Efternamn, efternamn vid födseln (tidigare efternamn), förnamn, kön, födelsedatum, födelseort och födelseland.

- b. Nuvarande medborgarskap och medborgarskap vid födseln.
- c. Resehandlingens typ och nummer, utfärdande myndighet samt dag för utfärdande och sista giltighetsdag.
- d. Om den sökande är minderårig: vårdnadshavarnas eller förmyndarnas efternamn och förnamn.
- e. Efternamn och förnamn på samt adress för den fysiska person som ansökan grundar sig på.
- f. En ansiktsbild av den sökande, om möjligt fotograferad på plats.
- g. Två fingeravtryck av den sökande, i enlighet med tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning.
- h. Information som anger att ansökningen om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd har avslagits på grund av att den sökande anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten eller folkhälsan, eller att den sökande har lämnat in handlingar som förvärvats på bedrägligt sätt, har förfalskats eller ändrats i något avseende.
- i. Vilken myndighet som har avslagit ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd, inbegripet var myndigheten är belägen.
- j. Plats och datum för beslutet om att avslå ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

Artikel 22e

Uppgifter som ska tilläggas för en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som återkallats

1. Om ett beslut har fattats om att återkalla ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse eller att förkorta giltighetstiden för en visering för längre vistelse, ska den myndighet som har fattat beslutet lägga till följande uppgifter i personakten:

- a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har återkallats eller, när det gäller en visering för längre vistelse, att dess giltighetstid har förkortats.
- b) Myndighet som återkallat viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, eller förkortat giltighetstiden för viseringen för längre vistelse, inbegripet var myndigheten är belägen.
- c) Ort och datum för beslutet.
- d) Den nya sista giltighetsdagen för viseringen för längre vistelse, i tillämpliga fall.
- e) Viseringsmärkets nummer, om den förkortade giltighetstiden bekräftas med ett nytt viseringsmärke.

2. I personakten ska det också anges orsak till återkallandet av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, eller förkortningen av giltighetstiden för viseringen för längre vistelse, i enlighet med artikel 22d h.

Artikel 22f

Uppgifter som ska tilläggas för en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som förlängts

Om ett beslut har fattats om att förlänga ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse, ska den myndighet som fattade beslut om förlängningen lägga till följande uppgifter i personakten:

- a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har förlängts.
- b) Vilken myndighet som har förlängt viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, inbegripet var myndigheten är belägen.
- c) Ort och datum för beslutet.
- d) När det gäller en visering för längre vistelse, viseringsmärkets nummer, om den förlängda giltighetstiden bekräftas med ett nytt viseringsmärke.
- e) Sista giltighetsdag för den förlängda giltighetstiden.

Artikel 22g

Åtkomst till uppgifter för verifiering av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd vid yttre gränsövergångsställen

1. Endast för att verifiera identiteten på handlingens innehavare och/eller äktheten och giltigheten av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet och att personen inte anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten eller folkhälsan i någon av medlemsstaterna i enlighet med artikel 6.1 e i förordning (EU) 2016/399, ska de myndigheter som är behöriga att utföra kontroller vid yttre gränsövergångsställen i enlighet med den förordningen ha åtkomst att söka med hjälp av handlingens nummer tillsammans med en eller flera av de uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b och c.
2. Om en sökning med de uppgifter som avses i punkt 1 visar att det finns uppgifter om handlingens innehavare i VIS, ska den behöriga gränskontrollmyndigheten ges åtkomst att konsultera följande uppgifter i personakten, dock endast för de ändamål som anges i punkt 1:
 - (a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har utfärdats, återkallats eller förlängts.
 - (b) De uppgifter som avses i artikel 22c.3 c, d och e.
 - (c) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22e.1 d och e.

- (d) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22f d och e.
- (e) De fotografier som avses i artikel 22c.2 f.

Artikel 22h

Åtkomst till uppgifter för verifiering inom medlemsstaternas territorium

1. Enbart för att verifiera innehavarens identitet och äktheten och giltigheten av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet eller att personen inte är ett hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten eller folkhälsan i någon av medlemsstaterna, ska de myndigheter som är behöriga att inom medlemsstaternas territorium kontrollera om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda samt, i tillämpliga fall, polismyndigheterna, ha åtkomst att söka med hjälp av numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet tillsammans med en eller flera av de uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b och c.
2. Om en sökning med de uppgifter som avses i punkt 1 visar att det finns uppgifter om innehavaren i VIS, ska den behöriga myndigheten ges åtkomst att konsultera följande uppgifter i personakten samt, i tillämpliga fall, länkade akter i enlighet med artikel 22a.4, dock endast för de ändamål som anges i punkt 1:
 - (a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har utfärdats, återkallats eller förlängts.
 - (b) De uppgifter som avses i artikel 22c.3 c, d och e.
 - (c) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22e.1 d och e.
 - (d) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22f d och e.
 - (e) De fotografier som avses i artikel 22c.2 f.

Artikel 22i

Åtkomst till uppgifter för att fastställa vem som ansvarar för ansökningar om internationellt skydd

1. De behöriga asylmyndigheterna ska ha åtkomst att söka med hjälp av fingeravtrycken på en person som söker internationellt skydd, dock endast för att fastställa vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en ansökan om internationellt skydd i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 604/2013.

Om fingeravtrycken på den person som söker internationellt skydd inte kan användas eller sökningen med fingeravtryck misslyckas, ska sökningen göras med hjälp av numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b och c.
2. Om sökningen med de uppgifter som avses i punkt 1 visar att en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har registrerats i VIS, ska den behöriga

asylmyndigheten ges åtkomst att konsultera följande uppgifter i ansökningsakten, och, när det gäller de uppgifter som avses i led g, i makens/makans och barnens länkade ansökningsakter, i enlighet med artikel 22a.4, dock endast för det ändamål som anges i punkt 1:

a) Vilken myndighet som har utfärdat eller förlängt viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

b) De uppgifter som avses i artikel 22c.2 a och b.

c) Handlingens typ.

d) Giltighetstiden för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

f) De fotografier som avses i artikel 22c.2 f.

g) De uppgifter som avses i artikel 22c.2 a och b i makens/makans och barnens länkade ansökningsakter.

3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 ska endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013*.

Artikel 22j

Åtkomst till uppgifter för att pröva ansökan om internationellt skydd

1. De behöriga asylmyndigheterna ska i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) nr 603/2013 ha åtkomst att söka med hjälp av fingeravtrycken på den person som söker internationellt skydd, dock endast för att pröva en ansökan om internationellt skydd.

Om fingeravtrycken på den person som söker internationellt skydd inte kan användas eller sökningen med fingeravtryck misslyckas, ska sökningen göras med hjälp av numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b och c, eller en kombination av uppgifterna i artikel 22d a, b, c och f.

2. Om sökningen med de uppgifter som avses i punkt 1 visar att det finns uppgifter i VIS om den person som söker internationellt skydd, ska den behöriga asylmyndigheten, endast för det ändamål som anges i punkt 1, ha åtkomst att konsultera de uppgifter som förts in avseende en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som har utfärdats, avslagits, återkallats eller förlängts, i den mening som avses i artiklarna 22c, 22d, 22e och 22f, om sökanden och om ansökningsakter som länkats med sökandens, i enlighet med artikel 22a.3.
3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 ska endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 27 i förordning (EU) nr 603/2013.

KAPITEL IIIb

Förfarande och villkor för åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål

Artikel 22k

Medlemsstaternas utsedda myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter som har rätt att söka i de uppgifter som lagras i VIS i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott.
2. Varje medlemsstat ska föra en förteckning över de utsedda myndigheterna. Varje medlemsstat ska underrätta eu-LISA och kommissionen om sina utsedda myndigheter och får vid vilken tidpunkt som helst ändra eller ersätta denna underrättelse.
3. Varje medlemsstat ska utse en central åtkomstpunkt som ska ha åtkomst till VIS. Den centrala åtkomstpunkten ska kontrollera att de villkor för att begära åtkomst till VIS som anges i artikel 22n är uppfyllda.

Den utsedda myndigheten och den centrala åtkomstpunkten får ingå i samma organisation om detta tillåts enligt nationell rätt, men den centrala åtkomstpunkten ska agera helt oberoende av de utsedda myndigheterna när den fullgör sina uppgifter enligt denna förordning. Den centrala åtkomstpunkten ska vara åtskild från de utsedda myndigheterna och får inte ta emot instruktioner från dessa vad avser resultatet av kontrollen, som den ska utföra självständigt.

Medlemsstaterna får utse fler än en central åtkomstpunkt för att avspegla sin organisatoriska och administrativa struktur vid uppfyllandet av sina konstitutionella eller rättsliga skyldigheter.

4. Varje medlemsstat ska underrätta eu-LISA och kommissionen om sin centrala åtkomstpunkt och får vid vilken tidpunkt som helst ändra eller ersätta denna underrättelse.
5. På nationell nivå ska varje medlemsstat föra en förteckning över de operativa enheter inom de utsedda myndigheterna som har tillstånd att begära åtkomst till uppgifter i VIS genom den eller de centrala åtkomstpunkterna.
6. Endast vederbörligen bemyndigade anställda vid den eller de centrala åtkomstpunkterna ska ha behörighet att få åtkomst till VIS i enlighet med artiklarna 22m och 22n.

Artikel 22l

Europol

1. Europol ska utse en av sina operativa enheter till "Europol's utsedda myndighet" och ska ge denna behörighet att begära åtkomst till VIS genom den centrala åtkomstpunkt för VIS som avses i punkt 2, i syfte att stödja och stärka

medlemsstaternas åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott.

2. Europol ska utse en specialiserad enhet med vederbörligen bemyndigade Europoltjänstemän som central åtkomstpunkt. Den centrala åtkomstpunkten ska kontrollera att de villkor för att begära åtkomst till VIS som anges i artikel 22p är uppfyllda.

Den centrala åtkomstpunkten ska agera oberoende när den fullgör sina uppgifter enligt denna förordning och får inte ta instruktioner från Europols utsedda myndighet som avses i punkt 1 vad avser resultatet av kontrollen.

Artikel 22m

Förfarande för åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål

1. De operativa enheter som avses i artikel 22k.5 ska lämna en motiverad elektronisk eller skriftlig begäran till de centrala åtkomstpunkter som avses i artikel 22k.3 för åtkomst till uppgifter som lagrats i VIS. Vid mottagande av en begäran om åtkomst ska den eller de centrala åtkomstpunkterna kontrollera om villkoren för åtkomst enligt artikel 22n är uppfyllda. Om villkoren för åtkomst är uppfyllda ska den eller de centrala åtkomstpunkterna behandla begäran. De uppgifter i VIS till vilka åtkomst ges ska överföras till de operativa enheter som avses i artikel 22k.5 på ett sådant sätt att uppgifternas säkerhet inte äventyras.
2. I ett exceptionellt brådskande fall där det är nödvändigt att avvärja en överhängande fara för en persons liv i anknytning till ett terroristbrott eller ett annat grovt brott, ska den eller de centrala åtkomstpunkterna behandla begäran omedelbart och ska först i efterhand kontrollera att alla villkor som anges i artikel 22n är uppfyllda, däribland om det verkligen var fråga om ett brådskande fall. Efterhandskontrollen ska äga rum utan onödiga dröjsmål och under alla omständigheter senast sju arbetsdagar efter det att begäran har behandlats.
3. Om det vid efterhandskontrollen framkommer att åtkomsten till uppgifter i VIS inte var motiverad, ska alla myndigheter som har haft åtkomst till information från VIS radera den och informera de centrala åtkomstpunkterna om att raderingen har skett.

Artikel 22n

Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för medlemsstaternas utsedda myndigheter

1. Utsedda myndigheter får ha åtkomst till VIS för sökningar om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Åtkomst för sökningar är nödvändig och proportionerlig för att förebygga, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott.
 - (b) Åtkomst för sökningar är nödvändig och proportionerlig i ett särskilt fall.
 - (c) Det finns rimliga skäl att anta att inhämtande av uppgifter i VIS väsentligen kommer att bidra till att brottet i fråga förhindras, upptäcks eller utreds, särskilt om det finns välgrundade misstankar om att en person som misstänks för, har

begått eller utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott omfattas av någon av kategorierna i denna förordning.

- (d) Om en sökning i den gemensamma databasen för identitetsuppgifter har inletts i enlighet med artikel 22 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet] och det svar som avses i punkt 5 [i artikel 22 i förordningen] visar att det finns uppgifter i VIS.
- 2. Villkoret i punkt 1 d måste inte uppfyllas i situationer där åtkomst till VIS behövs som ett verktyg för att kontrollera viseringshistoriken eller perioder av tillåten vistelse på medlemsstaternas territorium för en person som misstänks för, har begått eller misstänks ha utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott.
- 3. Sökningarna i VIS ska vara begränsade till sökningar på någon eller några av följande uppgifter i personakten:
 - (a) Efternamn, förnamn, födelsedatum, medborgarskap och/eller kön.
 - (b) Resehandlingens eller resehandlingarnas typ och nummer, det utfärdande landets kod på tre bokstäver och resehandlingens sista giltighetsdag.
 - (c) Viseringsmärkets nummer eller numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt sista giltighetsdagen för viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.
 - (d) Fingeravtryck, inklusive fingeravtrycksspår.
 - (e) Ansiktsbild.
- 4. Sökning i VIS ska vid en träff ge åtkomst till de uppgifter som anges i denna punkt, liksom till alla övriga uppgifter ur personakten, inbegripet uppgifter om en handling som utfärdats, avslagits, upphävts, återkallats eller förlängts. Åtkomst till de uppgifter som avses i artikel 9.4 l och som registrerats i ansökningsakten ska endast ges om inhämtande av uppgifterna uttryckligen har begärts i en motiverad begäran och godkänts vid en oberoende kontroll.

Artikel 22o

Åtkomst till VIS för att identifiera personer under särskilda omständigheter

Genom undantag från artikel 22n.1 ska de utsedda myndigheterna inte vara skyldiga att uppfylla de villkor som anges i den punkten för åtkomst till VIS i syfte att identifiera personer som försvunnit, kidnappats eller konstaterats vara offer för människohandel och det finns rimliga skäl att anse att inhämtande av VIS-uppgifter om dem kommer att stödja deras identifiering och/eller bidra till att utreda specifika fall av människohandel. Under sådana omständigheter får de utsedda myndigheterna söka i VIS med personernas fingeravtryck.

Om personernas fingeravtryck inte kan användas eller sökningen med fingeravtryck misslyckas, ska sökningen göras med hjälp av de uppgifter som avses i artikel 9 a och 9 b.

Vid en träff vid sökning i VIS ska åtkomst ges till samtliga uppgifter som avses i artikel 9 samt till uppgifterna i artikel 8.3 och 8.4.

Artikel 22p
Förfarande och villkor för Europols åtkomst till uppgifter i VIS

1. Europol ska ha åtkomst för sökning i VIS om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Sökningen är nödvändig och proportionerlig för att stödja och stärka medlemsstaternas arbete med att förebygga, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott som omfattas av Europols mandat.
 - b) Sökningen är nödvändig och proportionerlig i ett särskilt fall.
 - c) Det finns rimliga skäl att anta att inhämtande av uppgifter i VIS väsentligen kommer att bidra till att brottet i fråga förhindras, upptäcks eller utreds, särskilt om det finns välgrundade misstankar om att en person som misstänks för, har begått eller utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott omfattas av någon av kategorierna i denna förordning.
 - d) Om en sökning i CIR har inletts i enlighet med artikel 22 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet] och det svar som avses i punkt 22.3 i den förordningen visar att det finns uppgifter i VIS.
2. Villkoren i artikel 22n.2, 22n.3 och 22n.4 ska gälla i enlighet med detta.
3. Europols utsedda myndighet får lämna en motiverad elektronisk begäran om att få söka i alla eller en viss uppsättning uppgifter som lagras i VIS till den centrala åtkomstpunkt för Europol som avses i artikel 22k.3. Vid mottagande av en begäran om åtkomst ska Europols centrala åtkomstpunkt kontrollera om villkoren för åtkomst enligt punkterna 1 och 2 är uppfyllda. Om samtliga villkor för åtkomst är uppfyllda, ska den vederbörligen bemyndigade personalen vid den eller de centrala åtkomstpunkterna behandla begäran. De uppgifter i VIS till vilka åtkomst ges ska överföras till de operativa enheter som avses i artikel 22l.1 på ett sådant sätt att uppgifternas säkerhet inte äventyras.
4. Behandling av information som Europol inhämtat genom sökning efter uppgifter i VIS förutsätter tillstånd från ursprungsmedlemsstaten. Detta tillstånd ska inhämtas genom den medlemsstatens nationella Europolenhet.

Artikel 22q
Loggning och dokumentation

1. Varje medlemsstat och Europol ska säkerställa att all uppgiftsbehandling som föranleds av begäranden om åtkomst till uppgifter i VIS i enlighet med kapitel IIIc loggas eller dokumenteras för kontroll av om begäran varit godtagbar, för övervakning av att uppgifterna har behandlats på ett lagligt sätt, av dataintegriteten och av datasäkerheten samt för egenkontroll.
2. Av loggen eller dokumentationen ska följande framgå i samtliga fall:
 - a) Det exakta ändamålet med en begäran om åtkomst till uppgifter i VIS, inklusive berört terroristbrott eller annat grovt brott och, för Europols del, det exakta ändamålet med begäran om åtkomst.

- b) Referensnummer för den nationella akten.
 - c) Datum och exakt tidpunkt för begäran om åtkomst från den centrala åtkomstpunkten till VIS centrala system.
 - (d) Namnet på den myndighet som har begärt åtkomst för sökning.
 - (e) När så är tillämpligt, det beslut som fattats med avseende på efterhandskontrollen.
 - (f) Vilka uppgifter som använts för sökningen.
 - (g) I enlighet med nationella regler eller förordning (EU) 2016/794, den unika användaridentitet som anger vilken tjänsteman som utförde sökningen och vilken tjänsteman som beordrade sökningen.
3. Loggar eller dokumentation får endast användas för att övervaka att uppgifterna har behandlats på ett lagligt sätt och för att säkerställa dataintegriteten och datasäkerheten. Endast loggar som inte innehåller några personuppgifter får användas för den övervakning och utvärdering som avses i artikel 50 i denna förordning. Den tillsynsmyndighet som inrättats i enlighet med artikel 41.1 i direktiv (EU) 2016/680, och som ansvarar för att kontrollera om en begäran är godtagbar, övervaka att uppgifterna har behandlats på ett lagligt sätt samt övervaka dataintegriteten och datasäkerheten, ska ha åtkomst till dessa loggar på begäran, så att den kan fullgöra sina uppgifter.

Artikel 22r

Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för utsedda myndigheter i en medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan

1. Utsedda myndigheter i en medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan ska ha åtkomst till VIS för sökningar om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Åtkomsten omfattas av deras befogenheter.
 - (b) Åtkomsten omfattas av samma villkor som anges i artikel 22n.1.
 - (c) Åtkomsten föregås av en vederbörligen motiverad skriftlig eller elektronisk begäran till en utsedd myndighet i en medlemsstat på vilken denna förordning är tillämplig; denna myndighet ska därefter begära att den eller de nationella centrala åtkomstpunkterna gör sökningen i VIS.
2. En medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan ska göra sin viseringsinformation tillgänglig för medlemsstater som omfattas av denna förordning, på grundval av en vederbörligen motiverad skriftlig eller elektronisk begäran som ska uppfylla de villkor som fastställs i artikel 22n.1.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv

tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).”.

Artikel 2

Ändringar av beslut 2004/512/EG

Artikel 1.2 i **beslut 2004/512/EG** ska ersättas med följande:

”2. Informationssystemet för viseringar ska vara baserat på en centraliserad struktur och bestå av

a) *den gemensamma databas för identitetsuppgifter som avses i [artikel 17.2 a i förordning 2018/XX om interoperabilitet],*

b) ett centralt informationssystem, nedan kallat *Centrala informationssystemet för viseringar (VIS)*,

c) ett gränssnitt i varje medlemsstat, nedan kallat *nationella gränssnittet (NI-VIS)*, som ska utgöra en förbindelse med den berörda centrala nationella myndigheten i respektive medlemsstat, eller ett enhetligt nationellt gränssnitt i varje medlemsstat som bygger på gemensamma tekniska specifikationer, är identiskt för alla medlemsstater och möjliggör anslutning av det centrala systemet till medlemsstaternas nationella infrastrukturer,

d) en kommunikationsinfrastruktur mellan VIS och de nationella gränssnitten,

e) *en säker kommunikationskanal mellan VIS och in- och utresesystemets centrala system,*

f) *en säker kommunikationsinfrastruktur mellan centrala VIS och de centrala infrastrukturerna för den europeiska sökportal som inrättas genom [artikel 6 i förordning 2017/XX om interoperabilitet], den gemensamma biometriska matchningstjänst som inrättas genom [artikel 12 i förordning 2017/XX om interoperabilitet], den gemensamma databas för identitetsuppgifter som inrättas genom [artikel 17 i förordning 2017/XX om interoperabilitet] och den detektor för multipla identiteter som inrättas genom [artikel 25 i förordning 2017/XX om interoperabilitet],*

g) *en mekanism för samråd om ansökningar och utbyte av information mellan centrala viseringsmyndigheter (”VISMai”),*

h) *en nätport för transportörer,*

i) en säker webbtjänst som möjliggör kommunikation mellan VIS, å ena sidan, och nätporten för transportörer och de internationella systemen (Interpols system/databaser), å andra sidan,

j) en databas med uppgifter för rapporterings- och statistikändamål.

Det centrala systemet, de enhetliga nationella gränssnitten, webbtjänsten, nätporten för transportörer och VIS kommunikationsinfrastruktur ska dela och så långt som tekniskt möjligt återanvända maskinvaru- och programvarukomponenter från in- och utresesystemets centrala system, de enhetliga nationella gränssnitten för in- och utresesystemet, Etias nätport för transportörer, in- och utresesystemets webbtjänst respektive in- och utresesystemets kommunikationsinfrastruktur.”.

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) nr 810/2009

Förordning (EU) nr 810/2009 ska ändras på följande sätt:

(1) I **artikel 10.3** ska led c ersättas med följande:

”c) ge in ett fotografi i enlighet med standarderna i förordning (EG) nr 1683/95 eller, vid en första ansökan och därefter minst var 59:e månad efter det, i enlighet med de normer som anges i artikel 13 i den här förordningen.”.

(2) **Artikel 13** ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska första strecksatsen ersättas med följande:

”— Ett fotografi som tagits på plats och inhämtats digitalt vid ansökningstillfället.”.

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Om fingeravtryck och *ett fotografi av tillräckligt bra kvalitet som tagits på plats* av sökanden införts i VIS som en del av en ansökan som lämnades in mindre än 59 månader före dagen för den nya ansökan, *får* dessa [uppgifter] kopieras in i följande ansökan.”.

c) I punkt 7 ska led a ersättas med följande:

”a) Barn under 6 år.”.

d) Punkt 8 ska utgå.

(3) **Artikel 21** ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I samband med varje ansökan ska VIS konsulteras i enlighet med artiklarna 8.2, 15 och 9a i förordning (EG) nr 767/2008. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla sökkriterier i dessa artiklar används fullt ut för att undvika avslag på oriktiga grunder och oriktiga identifieringar.”.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 3a och 3b:

”3a. Vid bedömning av de inresevillkor som anges i punkt 3, ska konsulatet beakta resultatet av de kontroller som gjorts i följande databaser i enlighet med artikel 9c i förordning (EG) nr 767/2008:

- (a) SIS och Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar, för att kontrollera om den resehandling som används för ansökan motsvarar en resehandling som anmälts förkommen, stulen eller ogiltigförklarad, samt huruvida den resehandling som används för ansökan motsvarar en resehandling som registrerats i en akt i Interpol TDAWN.
- (b) Etias centrala system, för att kontrollera om sökanden har gjort en ansökan om resetillstånd som avslagits, återkallats eller upphävts.
- (c) VIS, för att kontrollera om de uppgifter som lämnats i ansökan avseende resehandlingen motsvarar en annan viseringsansökan med andra identitetsuppgifter, samt huruvida den sökande har blivit föremål för ett beslut om att avslå, återkalla eller upphäva en visering för kortare vistelse.
- (d) In- och utresesystemet, för att kontrollera om sökanden för närvarande har rapporterats vara en person som överskridit den tillåtna vistelsen, om sökanden tidigare har rapporterats överskrida den tillåtna vistelsen eller om sökanden tidigare har nekats inresa.
- (e) Eurodac, för att kontrollera om sökanden är föremål för ett återkallande eller avslag på ansökan om internationellt skydd.
- (f) Europoluppgifter, för att kontrollera om uppgifterna i ansökan motsvarar de uppgifter som registrerats i denna databas.
- (g) Ecris-TCN-systemet, för att kontrollera om sökanden motsvarar en person vars uppgifter har registrerats i denna databas för terroristbrott eller andra grova brott.
- (h) SIS, för att kontrollera om sökanden är föremål för en registrering om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas på grundval av en europeisk arresteringsorder eller efterlysta för att gripas och utlämnas.

Konsulatet ska ha åtkomst till ansökningsakten och länkade ansökningsakter, i förekommande fall, samt till alla resultat av de kontroller som gjorts i enlighet med artikel 9c i förordning (EG) nr 767/2008.

3b. Viseringsmyndigheten ska konsultera detektorn för multipla identiteter tillsammans med den gemensamma databas för identitetsuppgifter som avses i artikel 4.37 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet] eller SIS eller båda för att bedöma skillnaderna mellan de länkade identiteterna och ska utföra alla ytterligare kontroller som krävs för att fatta ett beslut om länkens status och färg samt fatta ett beslut om att utfärda eller avslå den berörda personens visering.

I enlighet med artikel 59.1 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet] ska denna punkt endast tillämpas från och med det att detektorn för multipla identiteter tas i bruk.”.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Konsulatet ska, med hjälp av den information som fåtts från in- och utresesystemet, kontrollera att sökanden i och med sin planerade vistelse inte kommer att överskrida den

maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium, oberoende av eventuella vistelser som tillåts genom nationell visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd utfärdat av en annan medlemsstat.”.

(4) Följande artikel ska införas som **artikel 21a**:

”Artikel 21a

Särskilda riskindikatorer

1. Bedömningen av säkerhetsrisker, riskerna för olaglig invandring eller en stor epidemisk risk ska baseras på följande:
 - (a) Statistik som genereras av in- och utresesystemet och som tyder på onormalt många personer som överskridit den tillåtna vistelsen och nekade inresor för en viss kategori av resande som innehar en visering.
 - (b) Statistik som genereras av VIS i enlighet med artikel 45a och som tyder på onormalt många avslag på viseringsansökningar på grund av en risk för irreguljär migration, säkerheten eller folkhälsan i samband med en viss kategori av resande.
 - (c) Statistik som genereras av VIS i enlighet med artikel 45a och av in- och utresesystemet och som tyder på kopplingar mellan information från ansökningsformulär och överskriden tillåten vistelse eller nekad inresa.
 - (d) Information som styrkts med sakliga och evidensbaserade uppgifter från en medlemsstat om särskilda säkerhetsriskindikatorer eller hot som identifierats av den medlemsstaten.
 - (e) Information som styrkts med sakliga och evidensbaserade uppgifter från en medlemsstat om onormalt många personer som överskridit den tillåtna vistelsen och nekade inresor för en viss kategori av resande för den medlemsstaten.
 - (f) Information om specifika stora epidemiska risker som lämnats av medlemsstaterna samt epidemiologisk övervakningsinformation och riskbedömningar från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) och sjukdomsutbrott som rapporterats av Världshälsoorganisationen (WHO).
2. Kommissionen ska anta en genomförandeakt för att fastställa de risker som avses i punkt 1. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.
3. På grundval av de särskilda risker som fastställts i enlighet med punkt 2 ska särskilda riskindikatorer fastställas, bestående av en kombination av uppgifter som inbegriper en eller flera av följande:
 - (a) Åldersgrupp, kön, medborgarskap.
 - (b) Bosättningsland och bosättningsort.

- (c) Destinationsmedlemsstat(er).
 - (d) Första inresemedlemsstat.
 - (e) Ändamålet med resan.
 - (f) Nuvarande sysselsättning.
4. De särskilda riskindikatorerna ska vara målriktade och proportionerliga. De får under inga omständigheter grundas enbart på en persons kön eller ålder. De får under inga omständigheter grundas på uppgifter som avslöjar en persons ras, hudfärg, etniska eller sociala ursprung, genetiska särdrag, språk, politiska eller andra åsikter, religion eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning eller sexuella läggning.
5. Kommissionen ska anta de särskilda riskindikatorerna genom en genomförandeakt. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.
6. De särskilda riskindikatorerna ska användas av viseringsmyndigheterna när de bedömer om sökanden utgör en risk för olaglig invandring, en risk för medlemsstaternas säkerhet eller en stor epidemisk risk i enlighet med artikel 21.1.
7. De särskilda riskerna och de särskilda riskindikatorerna ska regelbundet ses över av kommissionen.”.
- (5) **Artikel 46** ska ersättas med följande:

”Artikel 46
Sammanställning av statistik

Senast den 1 mars varje år ska kommissionen offentliggöra en sammanställning av följande årliga statistik över viseringar per konsulat och gränsövergångsställen där enskilda medlemsstater handlägger viseringsansökningar:

- (a) Antalet flygplatstransiteringar som sökts, utfärdats och avslagits.
- (b) Antalet enhetliga viseringar för en inresa respektive flera inresor som sökts, utfärdats (uppdelat enligt giltighetslängd: 1, 2, 3, 4 och 5 år) och avslagits.
- (c) Antalet utfärdade viseringar med begränsad territoriell giltighet.

Denna statistik ska sammanställas på grundval av de rapporter som genererats av den centrala databasen med VIS-uppgifter i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 767/2008.”.

- (6) I **artikel 57** ska punkterna 3 och 4 utgå.

Artikel 4
Ändringar av förordning (EU) 2017/2226

Förordning (EU) 2017/2226 ska ändras på följande sätt:

(1) I **artikel 9.2** ska följande stycke läggas till:

”In- och utresesystemet ska innehålla en funktion för centraliserad förvaltning av denna förteckning. De detaljerade bestämmelserna om förvaltning av denna funktion ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 68.2 i denna förordning.”.

(2) I **artikel 13** ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. För att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 26.1 b i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ska transportörer använda webbtjänsten för att kontrollera om en visering för kortare vistelse är giltig, inbegripet om antalet tillåtna inresor redan har använts, om innehavaren har uppnått den maximala längden på den tillåtna vistelsen eller, när det är lämpligt, om viseringen är giltig för det territorium som destinationshamnen för resan tillhör. Transportörer ska tillhandahålla de uppgifter som förtecknas i artikel 16.1 a, b och c i denna förordning. På grundval av detta ska webbtjänsten ge transportörer ett svar i form av OK/NOT OK. Transportörer får lagra den skickade informationen och det mottagna svaret i enlighet med tillämplig rätt. Transportörer ska inrätta ett autentiseringssystem för att säkerställa att endast behörig personal får åtkomst till webbtjänsten. Svaret i form av OK/NOT OK får inte betraktas som ett beslut om att tillåta eller neka inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399.”.

(3) I artikel 35.4 ska orden ”via VIS” utgå.

Artikel 5 *Ändringar av förordning (EU) 2016/399*

Förordning (EU) 2016/399 ska ändras på följande sätt:

(1) I **artikel 8.3** ska följande led läggas till som led b:

”ba) Om tredjelandsmedborgaren innehar en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, ska den noggranna kontrollen vid inresa även omfatta verifiering av identiteten på innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet och av äktheten hos viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, genom sökning i informationssystemet för viseringar (VIS) i enlighet med artikel 22g i förordning (EG) nr 767/2008.

I händelse av att verifieringen av handlingens innehavare eller handlingen i enlighet med artikel 22g i den förordningen, i tillämpliga fall, misslyckas eller om det råder oklarhet om innehavarens identitet eller handlingens och/eller resehandlingens äkthet, ska vederbörligen bemyndigad personal vid dessa behöriga myndigheter gå vidare med att verifiera chippet i handlingen.”.

(2) I artikel 8.3 ska leden c–f utgå.

Artikel 7

Ändringar av förordning (EU) XXX om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem (gränser och viseringar) [interoperabilitetsförordning]

Förordning (EU) XXX om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem (gränser och viseringar) [interoperabilitetsförordning] ska ändras på följande sätt:

(1) I **artikel 13.1 ska led b** ersättas med följande:

”(b) De uppgifter som avses i artiklarna 9.6, 22c.2 f, 22c.2 g, 22d f och 22d g i förordning (EG) nr 767/2008.”.

(2) I **artikel 18.1 ska led b** ersättas med följande:

”(b) De uppgifter som avses i artiklarna 9.4 a, 9.4 b, 9.4 c, 9.5, 9.6, 22c.2 a–cc, 22c.2 f, 22c.2 g, 22d a, 22d b, 22d c, 22d f och 22d g i förordning (EG) nr 767/2008.”.

(3) I **artikel 26.1 ska led b** ersättas med följande:

”(b) de behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EG) nr 767/2008 när de skapar eller uppdaterar en ansökningsakt eller personakt i VIS i enlighet med artikel 8 eller 22a i förordning (EG) nr 767/2008,”.

(4) **Artikel 27** ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”(b) En ansökningsakt eller personakt skapas eller uppdateras i VIS i enlighet med artikel 8 eller 22a i förordning (EG) nr 767/2008.”.

b) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

”(b) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, kön och medborgarskap enligt artiklarna 9.4 a, 22c.2 a och 22d a i förordning (EG) nr 767/2008.”.

(4) I **artikel 29.1 ska led b** ersättas med följande:

”(b) De behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EG) nr 767/2008 för träffar som uppstår när de skapar eller uppdaterar en ansökningsakt eller personakt i VIS i enlighet med artikel 8 eller 22a i förordning (EG) nr 767/2008.”.

Artikel 8

Upphävande av beslut 2008/633/RIF

Beslut 2008/633/RIF ska upphöra att gälla. Hänvisningar till beslut 2008/633/RIF ska tolkas som hänvisningar till förordning (EG) nr 767/2008 och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga 2.

Artikel 9
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.6. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagens eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 767/2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) och förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)

1.2. Berörda politikområden

Inrikes frågor

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁷⁵

☒ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

1) Att bidra till att bistå vid identifiering och återvändande av tredjelandsmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till eller vistelse på medlemsstaternas territorium i enlighet med återvändandedirektivet.

2) Att förbättra effektiviteten i VIS för att underlätta förfaranden för återvändande.

3) Att bättre tillgodose syftet med VIS (underlätta kampen mot bedrägerier, underlätta kontrollerna vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och underlätta tillämpningen av Dublin II-förordningen).

4) Att stödja förebyggande och bekämpning av handel med barn samt identifiering/identitetskontroll av tredjelandsmedborgares barn.

5) Att underlätta och stärka kontrollerna vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium.

⁷⁵

I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

6) Att förbättra den inre säkerheten i Schengenområdet genom att underlätta utbytet av information mellan medlemsstaterna om tredjelandsmedborgare som innehar eller ansöker om visering för längre vistelse och uppehållstillstånd.

7) Att bidra till att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott.

8) Att samla in statistik som stöd för en evidensbaserad migrationspolitik i EU.

9) Att införa samma processuella sökstandard liksom andra grundläggande systemdelar av viseringspolitiken och på så sätt minska bördan för medlemsstaterna och bidra till målet om en gemensam viseringspolitik.

1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på unionsnivå (på förhand)

Syftet med den reviderade VIS-förordningen, nämligen att inrätta ett gemensamt system och gemensamma förfaranden för utbyte av viseringsuppgifter mellan medlemsstaterna, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre uppnås på EU-nivå. Det krävs därför en EU-åtgärd för att ytterligare förbättra dessa gemensamma förfaranden och regler i fråga om uppgiftsutbyte.

De identifierade problemen kommer sannolikt inte att försvinna inom en snar framtid, och de är direkt kopplade till de nuvarande bestämmelserna i VIS. Ändringar av VIS-regelverket och tillhörande lagstiftning kan endast göras på EU-nivå. På grund av åtgärdens omfattning, effekter och konsekvenser kan de grundläggande syftena uppnås effektivt och systematiskt endast på EU-nivå. I synnerhet när det gäller kopior av resehandlingar och fingeravtryck på barn, kommer en efterföljande analys av alternativen också att visa på vilket sätt problemet inte kan lösas i tillräcklig utsträckning med icke EU-åtgärder, eftersom problemet kräver en lösning som innebär centraliserad lagring av och åtkomst till uppgifter, vilket ingen av medlemsstaterna kan uppnå på egen hand. Framför allt när det gäller problemet med viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, ansåg mer än 90 procent av de rådfrågade medlemsstaterna att EU-lagstiftning måste införas för att man ska kunna fylla informationsluckan. När det gäller migrations- och säkerhetskontroller är systemet till sin karaktär beroende av omedelbar tillgång till alla andra medlemsstaters uppgifter, vilket endast kan åstadkommas genom en åtgärd på EU-nivå.

Initiativet kommer att innebära vidareutveckling och förbättring av bestämmelserna för VIS. Detta system förutsätter att det finns så harmoniserade bestämmelser som möjligt, vilket medlemsstaterna inte kan åstadkomma på egen hand utan enbart på EU-nivå.

Förväntat mervärde för EU (i efterhand)

VIS är den viktigaste databasen med uppgifter om tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav i Europa. Därför är VIS oundgängligt för att stödja kontroller vid de yttre gränserna och kontroller av irreguljära migranter som vistas på nationellt territorium. Förslagets mål avser tekniska förbättringar för att öka systemets effektivitet och ändamålsenlighet och harmonisera användningen i alla deltagande medlemsstater. Den gränsöverskridande karaktären hos dessa mål, tillsammans med utmaningarna med att säkerställa ett effektivt informationsutbyte för att bekämpa ständigt föränderliga hot, innebär att EU är bäst lämpat att föreslå lösningar på dessa problem. Målen att öka effektiviteten och harmonisera användningen av VIS, det vill säga en ökad volym, en bättre kvalitet och en ökad snabbhet i informationsutbytet genom ett centraliserat storskaligt informationssystem som förvaltas av en tillsynsbyrå (eu-LISA) kan inte uppnås av medlemsstaterna på egen hand och kräver åtgärder på EU-nivå. Om de befintliga problemen inte åtgärdas kommer VIS att fortsätta verka i enlighet med de bestämmelser som gäller för närvarande, vilket innebär att man går miste om de möjligheter att maximera effektiviteten och det europeiska mervärde som fastställts genom utvärderingen av VIS och medlemsstaternas användning av systemet.

När det gäller fingeravtryck på viseringssökande under tolv år får medlemsstaterna inte ensidigt besluta att ändra systemet eftersom det redan finns ett antal bestämmelser i VIS-förordningen.

Insatser på nationell nivå är möjligt och önskvärt, för att försöka få till ett bättre samarbete med tredjeländer i frågor som rör återvändande av irreguljära migranter. Det är dock osannolikt att sådana åtgärder kommer att uppnå samma effekt som om resehandlingen ställs till förfogande i VIS av vederbörligen motiverade skäl.

När det gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd är det osannolikt att nationella åtgärder skulle lösa problemet. Medlemsstaterna skulle kunna agera var för sig, genom att förbättra handlingarna, utfärdandeförfarandet, dokumentkontrollerna vid gränsövergångsställena eller genom att förstärka eller systematisera det bilaterala samarbetet. Detta tillvägagångssätt skulle dock inte fullt ut avhjälpa den informationslucka som konstaterats, liksom beskrivs närmare i konsekvensbedömningen.

När det gäller automatiska kontroller i andra databaser, står det medlemsstaterna fritt att ta fram lösningar för att konsultera såväl nationella som europeiska och internationella databaser. En harmonisering av bestämmelserna på EU-nivå är dock att föredra för att medlemsstaterna ska tillämpa de gemensamma Schengenreglerna på ett samordnat sätt.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

De huvudsakliga lärdomarna från utvecklingen av andra generationens SIS och av VIS var följande:

1. Utvecklingsfasen bör inledas först efter det att de tekniska och operativa kraven har definierats fullständigt. VIS kommer inte att uppdateras förrän de nödvändiga rättsliga instrument som fastställer systemets syfte, räckvidd, funktioner och tekniska detaljer slutgiltigt har antagits.

2. Kommissionen genomförde (och fortsätter att genomföra) kontinuerliga samråd med berörda parter, däribland företrädare för SIS–VIS-kommittén enligt kommittéförfarandet och kontaktgruppen för återvändandedirektivet. De ändringar som föreslås i denna förordning har diskuterats på ett öppet och uttömmande sätt vid särskilda möten och seminarier. Dessutom har kommissionen inrättat en avdelningsövergripande styrgrupp med företrädare för generalsekretariatet, generaldirektoratet för migration och inrikes frågor samt generaldirektoratet för rättsliga frågor. Denna styrgrupp har övervakat utvärderingsförfarandet och gett vägledning vid behov. Kommissionen har dessutom genomfört öppna offentliga samråd om de politiska aspekterna.

3. Dessutom inhämtade kommissionen synpunkter från externa experter, och slutsatserna har tagits med i detta förslag:

- Det genomfördes externa studier som omfattade två politiska områden/problemområden, nämligen genomförbarheten och konsekvenserna av en sänkt minimiålder för fingeravtryck på barn och lagring av skannade kopior av viseringssökandes resehandlingar i VIS (Ecorys).

- Kommissionen har även inlett en extern studie om integrerad gränsförvaltning – genomförbarheten av att ta med handlingar gällande viseringar för längre vistelse, uppehållstillstånd och tillstånd för lokal gränstrafik i en databas (PwC), vilken presenterades i september 2017.

1.4.4. Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter

I enlighet med meddelandet från april 2016, *Starkare och smartare informationssystem för gränser och säkerhet*, föreslog kommissionen att ytterligare informationssystem skulle införas inom området för gränsförvaltning. Genom förordningen om in- och utresesystemet⁷⁶ införs registrering av uppgifter om inresa, utresa och nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar Schengenområdets yttre gränser och därmed identifiering av personer som överskridit den tillåtna vistelsen. Förordningen om in- och utresesystemet innebär även en ändring av VIS-förordningen och innehåller bestämmelser om interoperabilitet mellan in- och utresesystemet och VIS, genom upprättande av en direkt kommunikationskanal mellan de båda systemen för gräns- och viseringsmyndigheterna. På så sätt kommer gränskontrollmyndigheterna att kunna kontrollera viseringarnas giltighet och viseringsinnehavarnas identitet direkt mot VIS vid de yttre gränserna. Konsulära myndigheter kommer att kunna konsultera en sökandes in- och utresepost för att kontrollera användning av tidigare viseringar.

Kommissionen lade även fram ett förslag till ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)⁷⁷ som syftar till en mer effektiv förvaltning av EU:s yttre gränser

⁷⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011.

⁷⁷ COM(2016) 731, 16.11.2016.

och en bättre inre säkerhet genom förhandskontroller av samtliga resenärer utan visering innan de kommer till de yttre gränserna.

I december 2017 lade kommissionen fram ett förslag för att säkerställa interoperabilitet mellan EU:s informationssystem för säkerhet, gränser och migrationshantering. Förslaget syftar också till att underlätta och effektivisera de brottsbekämpande myndigheternas tillgång till icke brottsbekämpande informationssystem på EU-nivå, inklusive VIS, när det är nödvändigt för att förebygga, utreda, upptäcka eller lagföra allvarlig brottslighet och terrorism. Att säkerställa att de olika informationssystemen är kompatibla är dock bara ett första steg. För att utnyttja interoperabiliteten måste konkreta åtgärder vidtas för att kompatibla it-system ska kunna fungera tillsammans.

Utöver denna lagstiftningsmässiga utveckling medgav kommissionen i september 2017, i sitt meddelande om de resultat som uppnåtts genom den europeiska migrationsagendan⁷⁸, att den gemensamma viseringspolitiken måste anpassas ytterligare till de befintliga utmaningarna. Hänsyn bör därför tas till nya it-lösningar samtidigt som en sammanjämkning görs av fördelarna med att viseringar och viseringsfria resor underlättas i och med att migrationshanteringen samt säkerhets- och gränsförvaltningen blir bättre. Dessutom bör interoperabiliteten utnyttjas fullt ut. Kommissionen lade i detta avseende fram ett meddelande om anpassning av den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar den 14 mars 2018⁷⁹, parallellt med ett förslag om ändring av viseringskodexen. Förslaget om ändring av viseringskodexen⁸⁰ syftar till att förenkla och stärka viseringsansökningsförfarandet, för att göra det lättare för turister och affärsresenärer att komma till Europa med en visering. Man vill också stärka förebyggandet av säkerhetsrisker och risker för irreguljär migration, framför allt genom att sammankoppla viseringspolitiken och återvändandepolitiken. VIS är i detta sammanhang ett lämpligt elektroniskt handläggningsverktyg för viseringsförfarandet.

I meddelandet från mars tillkännagav kommissionen också att säkerheten ska förbättras genom en översyn av VIS och ett fullständigt utnyttjande av interoperabiliteten. Vidare presenterade kommissionen de tre huvudåtgärder som kan leda till bättre säkerhet: 1. Att stärka kontrollerna vid handläggningen av viseringar genom utnyttjande av interoperabiliteten. 2. Att åtgärda kvarvarande informationsluckor i fråga om gränser och säkerhet genom inkludering av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd i VIS. 3. Att åtgärda kvarvarande informationsluckor i fråga om handläggning av viseringar för kortare vistelse, med hänsyn tagen till åldern för tagande av fingeravtryck på sökanden och lagring av kopior av resehandlingar.

⁷⁸ [COM\(2017\) 558 final](#).

⁷⁹ COM(2018) 251 final.

⁸⁰ COM(2018) 252 final.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

- ☐ Förslag eller initiativ som pågår under **en begränsad tid**.
 - ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
 - ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.
- ☒ Förslag eller initiativ som pågår under **en obegränsad tid**.
 - Efter en inledande period från 2021 till 2023,
 - beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet⁸¹

- x **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen
 - x inom dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
 - ☐ av genomförandeorgan
- ☒ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- ☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros
 - ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
 - ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
 - ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
 - ☒ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
 - ☐ offentligrättsliga organ
 - ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

⁸¹

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

--

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Bestämmelserna om övervakning och utvärdering anges i artikel 50 i VIS-förordningen:

1. Förvaltningsmyndigheten ska se till att det finns förfaranden för att övervaka VIS verksamhet i förhållande till målen vad gäller produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.
2. Förvaltningsmyndigheten ska ha åtkomst till den information om uppgiftsbehandling i VIS som behövs för det tekniska underhållet.
3. Två år efter det att VIS har tagits i drift och därefter vartannat år, ska förvaltningsmyndigheten rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om hur VIS har fungerat i tekniskt hänseende, inbegripet från säkerhetssynpunkt.
4. Tre år efter det att VIS har tagits i drift och därefter vart fjärde år ska kommissionen göra en övergripande utvärdering av VIS. Denna övergripande utvärdering ska innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen och en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga, tillämpningen av denna förordning när det gäller VIS, VIS-databasens säkerhet, tillämpningen av de bestämmelser som avses i artikel 31 och eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet.
5. Före slutet av de perioder som avses i artikel 18.2 ska kommissionen lägga fram en rapport om de tekniska framsteg som gjorts när det gäller användningen av fingeravtryck vid de yttre gränserna och dess inverkan på tidsåtgången för sökningar på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med verifiering av viseringsinnehavarens fingeravtryck, inbegripet om den förväntade tidsåtgången för en sådan sökning medför en orimligt lång väntetid vid gränsövergångsställena. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet. Europaparlamentet eller rådet får på grundval av denna utvärdering uppmana kommissionen att vid behov lägga fram förslag till lämpliga ändringar av den här förordningen.
6. Medlemsstaterna ska ge förvaltningsmyndigheten och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta de rapporter som avses i punkterna 3, 4 och 5.
7. Förvaltningsmyndigheten ska ge kommissionen den information som den behöver för den övergripande utvärdering som avses i punkt 4.
8. Under övergångsperioden innan förvaltningsmyndigheten inleder sin verksamhet ska kommissionen ansvara för utarbetande och framläggande av de rapporter som avses i punkt 3.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

1. Problem i samband med den tekniska utvecklingen av systemet

Justeringar i VIS kan kräva ytterligare ändringar av gränssnitt gentemot berörda parter. Medlemsstaternas nationella it-system är inte likadana tekniskt sett. Dessutom kan gränskontrollprocessen variera beroende på lokala omständigheter. Det krävs även att de enhetliga nationella gränssnitten är helt anpassade till det centrala systemet.

Det kvarstår en risk för att de tekniska och rättsliga aspekterna av VIS genomförs på olika sätt av olika medlemsstater på grund av otillräcklig samordning mellan den centrala och den nationella sidan. Det enhetliga nationella gränssnittet bör minska denna risk.

2. Problem med att hålla tidsplanen för utvecklingen av systemet

Erfarenheterna från utvecklingen av VIS och SIS II gör att man kan dra slutsatsen att en avgörande faktor för en framgångsrik anpassning av VIS är att den externa entreprenören lyckas hålla tidsplanen. Som ett expertcentrum inom området för utveckling och förvaltning av stora it-system kommer eu-LISA även att ansvara för tilldelningen och förvaltningen av kontrakt.

3. Svårigheter för medlemsstaterna

De nationella systemen måste anpassas till centrala krav och diskussioner med medlemsstaterna om detta kan leda till att utvecklingen fördröjs. Denna risk skulle kunna minskas genom tidig dialog med medlemsstaterna om denna fråga för att säkerställa att åtgärder kan vidtas vid lämplig tidpunkt.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet

Ansvaret för de centrala delarna av VIS innehas av eu-LISA. I syfte att bättre kunna övervaka användningen av VIS för att analysera trender när det gäller migrationstryck, gränsförvaltning och brottslighet bör byrån kunna utveckla en modern kapacitet för att rapportera statistisk till medlemsstaterna och kommissionen.

eu-LISA:s räkenskaper ska godkännas av revisionsrätten och behandlas enligt förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Kommissionens interna revisionstjänst kommer att genomföra revisioner i samarbete med byråns interna revisor.

2.2.3. Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel

Ej tillämpligt

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

De åtgärder som planeras för att bekämpa bedrägerier anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1077/2011 där följande föreskrivs:

1. I syfte att bekämpa bedrägeri, korruption och andra rättsstridiga handlingar ska förordning (EG) nr 1073/1999 gälla.

2. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska utan dröjsmål utfärda lämpliga föreskrifter som gäller för alla anställda vid byrån.

3. I beslut om finansiering samt i de avtal om och instrument för genomförande som införts till följd av dessa beslut, ska det uttryckligen föreskrivas att revisionsrätten och Olaf vid behov får utföra kontroller på plats hos dem som mottagit anslag från byrån samt hos de tjänstemän som har fördelat dessa anslag.

I enlighet med denna bestämmelse fattade styrelsen för eu-LISA den 28 juni 2012 ett beslut om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada unionens intressen.

GD Migration och inrikes frågor strategi för bekämpning och upptäckt av bedrägerier kommer att tillämpas.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Rubrik.....]	Diff./Icke-diff. ⁸²	från Eftaländer ⁸³	från kandidatländer ⁸⁴	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [3] [Säkerhet och medborgarskap]	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	Rubriken Gränsförvaltningsfonden i den fleråriga budgetramen för 2021–2027	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	Rubrik 5 – Säkerhet och försvar, åtgärdsområde 12 Säkerhet – Europol	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	Rubrik 4 (åtgärdsområde 11 Gränsförvaltning) – Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) i den fleråriga budgetramen för 2021–2027	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	Rubrik 4 (åtgärdsområde 11 Gränsförvaltning) – Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) i den fleråriga budgetramen för 2021–2027	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ

⁸² Diff. = differentierade anslag/Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁸³ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁸⁴ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer på västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Säkerhet och medborgarskap
---	---	----------------------------

GD Migration och inrikes frågor	Budgetår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubriken Gränsförvaltningsfonden (18.0201XX) i den fleråriga budgetramen för 2014–2020	Åtaganden	18 000	13 500	13 500	0 000	0 000	0 000	0 000	45 000
Rubriken Gränsförvaltningsfonden (18.0201XX) i den fleråriga budgetramen för 2014–2020	Betalningar	9 000	11 250	13 275	7 088	3 375	1 013	0 000	45 000
TOTALA anslag	Åtaganden	18 000	13 500	13 500	0 000	0 000	0 000	0 000	45 000
för GD Migration och inrikes frågor	Betalningar	9 000	11 250	13 275	7 088	3 375	1 013	0 000	45 000

Utgifterna ska täcka kostnaderna för följande:

– Bidrag till medlemsstaterna för utarbetande och genomförande av särskilda åtgärder på nationell nivå för att koppla samman migrationsmyndigheter som utfärdar uppehållstillstånd på territoriet i VIS, utveckla den nationella funktionen för att utföra automatiska sökningar mot andra databaser och för att genomföra åtgärden med fingeravtryck på sökande från och med sex års ålder, lagra kopior av resehandlingar, förbereda de nationella gränssnitten för den centrala VIS-databasen för rapportering och statistik och vidta åtgärder i fråga om uppgiftskvalitet.

– Bidragen till medlemsstaterna uppskattas utifrån medlemsstaternas tidigare utgifter inom ramen för Fonden för inre säkerhet för att genomföra olika delar av VIS. Ett ungefärligt belopp på 700 000 euro/medlemsstat för att öka de nationella gränssnittens kapacitet att utbyta uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, utöver den nuvarande mängden uppgifter om viseringar för kortare vistelse (22 miljoner

ansökningar förväntas jämfört med den nuvarande VIS-kapaciteten på 52 miljoner ansökningar om viseringar för kortare vistelse. Medlemsstaterna spenderar jämförelsevis i genomsnitt 800 000 euro/år på återkommande VIS-ärenden).

Tidigare 18.02.XX – Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol)	Budgetår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Personalutgifter	Åtaganden			0 148	0 370	0 370	0 370	0 370	1 628
	Betalningar			0 148	0 370	0 370	0 370	0 370	1 628
Driftsutgifter	Åtaganden	7 000	7 000	6 000	2 000	2 000	2 000	2 000	28 000
	Betalningar	7 000	7 000	6 000	2 000	2 000	2 000	2 000	28 000
TOTALA anslag	Åtaganden	7 000	7 000	6 148	2 370	2 370	2 370	2 370	29 628
för Europol	Betalningar	7 000	7 000	6 148	2 370	2 370	2 370	2 370	29 628

Utgifterna ska täcka kostnaderna för följande:

– Ett automatiskt fingeravtrycksidentifieringssystem (Afis) måste utvecklas för att fingeravtryck/ansiktsbilder ska kunna sökas mot Europol's biometriska uppgifter. Afis bör ha samma svarstid som VIS (ca 10 minuter) för att undvika förseningar i handläggningen av viseringsansökningar. Kostnaden för att bygga upp ett Afis beräknades utifrån den liknande erfarenheten med eu-LISA:s uppbyggnad av VIS/Afis, vilket kostade 30 miljoner (i 2006 års siffror) redan vid första idrifttagandet och ytterligare 10 miljoner på grund av en ökad uppgiftsmängd. Europol's uppgifter motsvarar omkring en tredjedel av VIS kapacitet, det vill säga 13 miljoner. Hänsyn bör tas till de uppdaterade marknadspriserna (systemen har blivit dyrare på grund av en ökad efterfrågan och en minskad konkurrens), liksom utbyggnaden av Europol's system senast 2021, då Afis kommer att börja byggas, och de administrativa kostnaderna i detta avseende.

– Personal krävs för att säkerställa en manuell kontroll av uppgifter, vid träffar mot Europols uppgifter (fingeravtrycksspecialister). Det finns för närvarande ingen sådan funktion inom Europol (det automatiska kontrollsystemet införs genom detta förslag), så detta måste beaktas. Antalet fingeravtryck har beräknats på grundval av den uppskattade arbetsbördan för ett förmodat antal träffar på 0,1 procent mot Europols biometriska uppgifter om 16 miljoner sökande per år, det vill säga 16 000 kontrollärenden/år och omkring 44 ärenden/dag, där en fingeravtrycksexpert handlägger cirka åtta ärenden/dag, vilket innebär att fyra personer skulle behövas. Vi föreslår fem experter, med hänsyn till behovet av att säkerställa närvaro sju dagar i veckan, 24 timmar om dygnet (eftersom VIS fungerar dygnet runt och konsulat runt om i världen kan lämna in ansökningar när som helst på dygnet).

Före detta 18.02.XX – Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) i den fleråriga budgetramen för 2014–2020	Budgetår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Personalutgifter	Åtaganden	0 942	1 376	1 302	0 651	0 286	0 286	0 286	5 129
	Betalningar	0 942	1 376	1 302	0 651	0 286	0 286	0 286	5 129
Driftsutgifter	Åtaganden	16 244	28 928	28 343	6 467	6 510	6 562	6 624	99 678
	Betalningar	16 244	28 928	28 343	6 467	6 510	6 562	6 624	99 678
TOTALA anslag	Åtaganden	17 186	30 304	29 645	7 118	6 796	6 848	6 910	104 807
för eu-LISA	Betalningar	17 186	30 304	29 645	7 118	6 796	6 848	6 910	104 807

Utgifterna ska täcka kostnaderna för följande:

– Utveckling av alla it-relaterade delar av förslaget, det vill säga att anpassa det befintliga systemet så att det inkluderar kopior av resehandlingar, öka dess kapacitet att lagra fler fingeravtrycksuppgifter, möjliggöra system för att lagra viseringar för längre vistelse och uppehållshandlingar, utveckla programvara som möjliggör automatiska kontroller mot andra databaser, utveckla en central funktion för uppgiftskvalitet, utveckla stödet för ansiktsgenkänning för sökning med latenta fingeravtryck, integrera VISMail-funktionen i VIS, utveckla den

centrala VIS-databasen för rapportering och statistik samt uppgradering av det centrala VIS-systemet för övervakning av tjänstens funktion och tillgänglighet (genomförande av aktiv/aktiv-systemet för VIS). Beräkningarna för respektive del av driftsutgifterna har gjorts utifrån kostnadsberäkningarna i de tre studier som användes som underlag för konsekvensbedömningen av denna åtgärd (eu-LISA:s studie *VIS developments*; Ecorys studie om en sänkt minimiålder för fingeravtryck på barn och om lagring av kopior av pass i det centrala VIS-systemet samt PwC:s studie om en central databas för uppgifter om längre vistelser).

– Tillfällig personal behöver anställas under utvecklingsfasen, och två personer bör arbeta kvar efter denna, eftersom förvaltningen av systemet medför en ökad arbetsbörda när VIS utvidgas till att omfatta nya uppgifter (handlingar om längre vistelse och deras innehavare), ny åtkomst (Frontex) och ny funktionalitet och därmed ett större behov av övervakning, underhåll och säkerhet gällande systemet.

– Driften av det uppdaterade VIS-systemet.

Före detta 18.02.XX – Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) i den fleråriga budgetramen för 2014–2020	Budgetår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Driftsutgifter	Åtaganden	0 730	0 380	0 200	0 200	0 200	0 200	0 200	2 110
	Betalningar	0 730	0 380	0 200	0 200	0 200	0 200	0 200	2 110
TOTALA anslag för Frontex	Åtaganden	0 730	0 380	0 200	0 200	0 200	0 200	0 200	2 110
	Betalningar	0 730	0 380	0 200	0 200	0 200	0 200	0 200	2 110

Utgifterna ska täcka kostnaderna för följande:

– Skapandet av ny åtkomst till VIS inom Frontex, via en central åtkomstpunkt, som får utnyttjas av personal som arbetar med återsändandeinsatser eller migrationshanteringsstöd för att få åtkomst till och söka efter uppgifter som förts in i VIS.

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

TOTALA anslag	Åtaganden	42 916	51 184	49 493	9 688	9 366	9 418	9 480	181 545
----------------------	-----------	--------	--------	--------	-------	-------	-------	-------	---------

samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Betalningar	33 916	48 934	49 268	16 775	12 741	10 430	9 480	181 545
---	-------------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	-------	---------

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	Administrativa utgifter
---	---	-------------------------

GD Migration och inrikes frågor	Budgetår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Personalresurser ⁸⁵	Åtaganden	0 074	0 074	0 074	0 037	0	0	0	0 259
	Betalningar	0 074	0 074	0 074	0 037	0	0	0	0 259
Övriga administrativa utgifter	Åtaganden								
	Betalningar								
TOTALA anslag Under RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0 074	0 074	0 074	0 037	0	0	0	0 259
	Betalningar	0 074	0 074	0 074	0 037	0	0	0	0 259

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	Budgetår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
TOTALA anslag	Åtaganden	42 990	51 258	49 567	9 725	9 366	9 418	9 480	181 804

⁸⁵ Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterat med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen									
	Betalningar	33 990	49 008	49 342	16 812	12 741	10 430	9 480	181 804

3.2.1.1. Sammanfattning för Europol

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Europol	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Tjänstemän								
Kontraktsanställda			0 148	0 370	0 370	0 370	0 370	1 628
Delsumma			0 148	0 370	0 370	0 370	0 370	1 628

I budgeten ingår också den ytterligare personal som krävs för att säkerställa en manuell kontroll av uppgifter, vid träffar mot Europol's uppgifter (fingeravtrycksspecialister).

Europol	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och personal från bemanningsföretag finansierade genom ramanslaget)	0	0	2	5	5	5	5
	0	0	2	5	5	5	5

Uppskattningen baseras på antagandet att Europol's uppgifter kommer att generera en träff i 0,1 procent av fallen vid 16 miljoner sökande per år, det vill säga 16 000 kontrollärenden/år, omkring 44 ärenden/dag, där en fingeravtrycksexpert handlägger cirka åtta ärenden/dag, vilket innebär att fyra personer skulle behövas. Vi föreslår fem experter, med hänsyn till behovet av att säkerställa närvaro sju dagar i veckan, 24 timmar om dygnet (eftersom VIS fungerar dygnet runt och konsulat runt om i världen kan lämna in ansökningar när som helst på dygnet).

Uppgifterna utgår från att endast kontraktsanställda skulle användas.

3.2.1.2. Eu-LISA

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Eu-LISA	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
----------------	------	------	------	------	------	------	------	---------------

Personalresurser	0 942	1 376	1 302	0 651	0 286	0 286	0 286	5 129
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma mänskliga resurser i den fleråriga budgetramen	0 942	1 376	1 302	0 651	0 286	0 286	0 286	5 129

eu-LISA	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
	4	6	6	3	2	2	2
Extern personal							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och personal från bemanningsföretag finansierade genom ramanslaget)	5	7	6	3			
Totalt för eu-LISA	9	13	12	6	2	2	2

Den successiva rekryteringen av upp till sex tillfälligt anställda och sju kontraktsanställda (tekniska experter) planeras att genomföras i etapper från och med januari 2021, med en topp under 2022 när verksamheten nått full fart. En del av personalen måste finnas på plats från och med början av 2021 för att den treåriga utvecklingsfasen ska hinna genomföras så att den helt nya funktionen kan tas i drift senast 2024. Medel kommer att avsättas för projekt- och kontraktshantering samt till utveckling och testning av systemet.

Två tillfälligt anställda bör bibehållas efter utvecklingsfasen, eftersom förvaltningen av systemet medför en ökad arbetsbörda när VIS utvidgas till att omfatta nya uppgifter (handlingar om längre vistelse och deras innehavare), ny åtkomst (Frontex) och ny funktionalitet, och därför behövs fler anställda som ansvarar för övervakning, underhåll och säkerhet gällande systemet.

De beräknade mänskliga resurser som ingår i förslaget är den ytterligare personal utöver den befintliga grundpersonalen och ytterligare personal i andra förslag (i synnerhet interoperabilitet).

Av samtliga ändringar av VIS i detta förslag finns fyra delar som är särskilt viktiga eftersom de tillför nya (snarare än utökar) funktioner i det nuvarande VIS-systemet: inkludering av kopior av resehandlingar, en sänkt minimiålder för fingeravtryck, inkludering av uppehållshandlingar och långsiktiga viseringar i VIS och införande av automatiska säkerhetskontroller.

Av den första tabellen framgår det att inkluderingen av resehandlingar och en sänkt minimiålder för fingeravtryck förväntas ge resultat inom 18 månader. De sista två projekten är mycket större och kräver en egen projektorganisation. De förväntas därför ge resultat inom tre år.

För varje projekt ska det antas att projektet kommer att genomföras av en extern entreprenör under ledning av eu-LISA:s personal. Projekten ska enligt planen genomföras under perioden 2020–2023, och därför kan man inte räkna med att befintliga resurser får användas eftersom eu-LISA redan har många ärenden på sitt bord och dessutom måste upprätthålla och sköta driften av de befintliga systemen.

En grupp läggs till för respektive projekt under utvecklingsfasen. Gruppens storlek och sammansättning baseras på en jämförelse med andra projekt och har anpassats till de särskilda egenskaperna i respektive system: tillägg av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd kräver en hel del arbete med databasen, medan införandet av säkerhetskontroller kräver en större fokus på överföringsaspekten.

Det första året efter att utvecklingsarbetet har avslutats minskas utvecklingsteamet till hälften, varpå en omplacering görs till underhålls-/driftsuppgifter. Ytterligare två anställda tas in för underhålls- och driftsansvar, eftersom inkluderingen av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd innebär en betydande ökning av antalet slutanvändare, vilket i sin tur kommer att innebära fler förfrågningar om ändringar och åtgärder.

Avslutningsvis delas det totala antalet anställda upp så att den ena hälften är tillfälligt anställda och den andra hälften uppdragstagare (CA) under utvecklingsfasen. När det gäller underhållsfasen är det en fördel om saker och ting hålls inom organisationen och att man därför enbart använder sig av tillfälligt anställda.

		Budgetår	Budgetår	Budgetår	Budgetår	Budgetår	Budgetår	Budgetår	TOTALT
		2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	
Utveckling/Drift									
Resehandlingar									
Fingeravtryck									
Upphållshandlingar									
Säkerhetskontroller									
Inkludering av kopior av resehandlingar i VIS									
Projektledare/Lösningansvarig		1	0,5						1,5
En sänkt minimiålder för fingeravtryck									
Projektledare/Lösningansvarig		1	0,5						1,5
Inkludering av uppehållshandlingar och viseringar för längre vistelse i VIS									
Projektledare		1	1	1	0,5				3,5
Lösningansvarig		1	1	1	0,5				3,5
Databasutformare		1	1	1	0,5				3,5

Applikationsförvaltare	1	1	1	0,5				3,5
Systemprovning		3	3	1	1	1	1	10
Automatiska säkerhetskontroller								
Projektledare	1	1	1	0,5				3,5
Lösningsansvarig	1	1	1	0,5				3,5
Databasutformare	0,5	0,5	0,5	0,5				2
Applikationsförvaltare	0,5	0,5	0,5	0,5				2
Systemprovning		2	2	1	1	1	1	8
Tillfälligt anställda	4	6	6	3	2	2	2	25
Kontraktсанställda	5	7	6	3				21
TOTALT	9	13	12	6	2	2	2	46

3.2.2. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.2.1. GD Migration och inrikes frågor: Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk.
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
--	------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	0 074	0 074	0 074	0 037	0	0	0	0 259
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0 074	0 074	0 074	0 037	0	0	0	0 259
Totalt	0 074	0 074	0 074	0 037	0	0	0	0 259

Det finns inga kostnader utanför rubrik 7.

3.2.2.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter.

GD Migration och inrikes frågor⁸⁶	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Extern personal⁸⁷							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och personal från bemanningsföretag)	1	1	1	0,5			

⁸⁶ Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterat med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁸⁷ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte finns med i den svenska versionen.]

finansierade genom ramanslaget)							
Totalt för GD Migration och inrikes frågor	1	1	1	0,5			

En kontraktansställd ska anlitas för det förberedande arbete som leder fram till genomförandet av de åtgärder som ingår i detta förslag, exempelvis i samband med utarbetandet av genomförandeakter och offentlig upphandling.

3.2.3. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- x Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen. Om förslaget antas före nästa budgetram ska de nödvändiga resurserna (beräknade till 1,5 miljoner euro) finansieras från budgetposten ”ISF – Gränser och viseringar”.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.4. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet.
- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	Budgetår N	Budgetår N+1	Budgetår N+2	Budgetår N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁸⁸						
		Budgetår N	Budgetår N+1	Budgetår N+2	Budgetår N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

--

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

--

—

⁸⁸

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.